

~~12784.02-17.~~

1568/3327.

G R Æ C Æ
GRAMMATICES
RUDIMENTA.

*Lately published the following Books of Literature, by
M. POTE, at Eton; Sold also at No. 2, Crane-Court,
Fleet-Street, LONDON.*

Ufui Academiarum.

Price in Boards, 1l. 4s

In one Volume, Quarto,

SOPHOCLIS TRAGÆDIÆ SEPTEM,
Cum Aldo, Turnebo, cæterisque optimis Editionibus collatæ.

ADJICITUR,

INDEX GENERALIS AD SOPHOCLEM,
Nondum antehac editum. Nunc quædam subjunguntur
à T. Morelli.

**ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ, καὶ ΔΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΙ
ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ;** cum Versione, Notis et Indice. Opus Eru-
diendæ Juventutis gratiâ Editum.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ εἰς Ἀγησίλαον τὸν Βασίλεα. Καὶ
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ Χαιρωνεως βιβλίον πῶς δεῖ τὸν νεὸν Ποιημάτων
Ἀκρῆιν. Notis Illustrata.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ, sive Novus Historiarum Fa-
bularumq; Delectus; ex Æliano, Polyæno, Aristotele, Max.
Tyrio, aliisque probatissimis Scriptoribus Græcis desumptus.
Versione et Notis Illustravit *Jacobus Upton*. Huic Editioni
nunc primùm accessere, Tres Orationes Funebres, *Periclis,*
Lyfie, et *Platonis*; cum Versione, etiam Notis et Indice.
Editio nova correctior.

A L S O,

The following Greek Plays, Price 3s. each.

EURIPIDIS HIPPOLYTUS, & **EURIPIDIS MEDEA.**

ÆSCHYLI PROMETHEUS, & **SOPHOCLIS PHILOCTETES.**

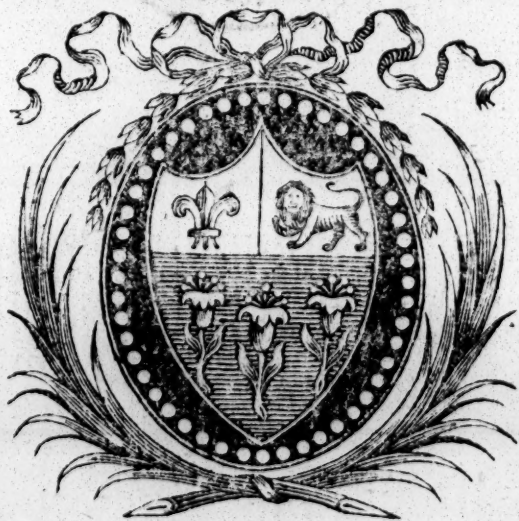
ARISTOPHANIS PLUTUS. Editio castigata, et ad usum stu-
diosæ Juventutis accommodata.

K. Greek Grammar.

G R Æ C Æ
GRAMMATICES
RUDIMENTA.

IN USUM REGIÆ SCHOLÆ ETONENSIS.

Editio nova recognita.

E T O N Æ,

Excudit M. P O T E, Bibliopola et Typographus,

M DCC XCVI.

56

Manuscript of the History of the British Museum

LITERÆ apud Græcos sunt viginti quatuor.

FIGURA.	NOMEN.		POTESTAS.
A α	Ἀλφα	Alpha	a
B β β	Βῆτα	Beta	b
Γ γ γ	Γάμμα	Gamma	g
Δ δ	Δέλτα	Delta	d
E ε	Ἐ ψιλὸν	Epsilon	e breve
Z ζ ζ	Ζῆτα	Zeta	z
H η	Ἡτα	Eta	e longum
Θ θ θ	Θῆτα	Theta	th
I ι	Ἰῶτα	Iota	i
K κ	Κάππα	Kappa	k c
Λ λ	Λάμβδα	Lambda	l
M μ	Μῦ	Mu	m
N ν	Νῦ	Nu	n
Ξ ξ	Ξῖ	Xi	x
O ο	Ὅ μικρὸν	Omicron	o parvum
Π π π	Πῖ	Pi	p
Ρ ρ ρ	Ῥῶ	Rho	r
Σ σ σ	Σῖγμα	Sigma	f
T τ τ	Ταῦ	Tau	t
Υ υ	Ὶ ψιλὸν	Upsilon	u
Φ φ	Φῖ	Phi	ph
Χ χ	Χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	Ψῖ	Psi	pf
Ω ω	Ὠ μέγα	Omega	o magnum

Veteres Græci utebantur tantum sedecim literis; postea additæ erant aspiratæ, φ, χ, θ, et duplices ζ, ξ, ψ; et vocales longæ η, ω, quarum potestas erat antea in pronuntiatione; οὐ γὰρ η ἐχρώμεθα, ἀλλὰ ε, τὸ παλαιόν, ἐδ' ω, ἀλλ' ο, (ait Plato in Cratylo) et etiam pro diphthongo ου scribebant ο. *Athen*: l. i. c. 5.

N. B. Literas φ, χ, θ, ζ, ξ, ψ, η, ω ignorabat *Homerus*.

LITERÆ dividuntur in vocales, φωνήεντα· et consonantes, σύμφωνα.

Septem sunt vocales, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.

Reliquæ septendecim sunt consonantes.

V O C A L E S.

Vocales, Longæ, μακρά, ————— η, ω.

Breves, βράχεια, ————— ε, ο.

Ancipites, ἀμφίβολα, ————— α, ι, υ.

Mutabiles *, μεταβολικά, ————— α, ε, ο.

Immutabiles, ἀμετάβολα, ————— η, ι, υ, ω.

Præpositivæ †, προτακτικά, ————— α, ε, η, ο, ω.

Subjunctivæ, ὑποτακτικά, ————— ι, υ.

D I P H T H O N G I.

Diphthongi sunt duodecim :

Sex propriæ, κύριαι, —αι, αυ, ει, ευ, οι, υι.

Sex impropriæ, κατὰχρηστικαί, —α, η, ω, punctulo subjecto ; ηυ, γ, ωυ.

Mutabiles ‡ μεταβολικά, —αι, αυ, οι.

Immutabiles, ἀμεταβολικά, —ει, ευ, ου.

C O N S O N A N T E S.

Consonantes sunt duplices : mutæ, ἄφωνα· et semivocales, ἡμίφωνα.

* Mutabiles nuncupantur vocales α, ε, ο, quatenus mutabiles sunt in verborum augmentis ; α scilicet et ε mutantur in η : et ο in ω.

† Præpositivæ vocantur vocales, α, ε, η, ο, ω, quia in formatione diphthongorum semper præcedunt. Subjunctivæ, ι, υ, quia subjunguntur, nisi in diphthongo γ.

‡ Diphthongi mutabiles eadem ratione se habent, quæ vocales.

I. Mutæ sunt novem, quæ dividuntur in

Tenues, ψιλὰ, π, κ, τ.

Medias, μέσα, β, γ, δ.

Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Inter se cognatæ sunt { π, β, φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ.

II. Semivocales sunt * duplices, διπλὰ, ζ, ξ, ψ.

Liquidæ, vel † immutabiles, ἀμετάβολα,

λ, μ, ν, ρ.

Σ est suæ potestatis litera.

ACCENTUS.

Accentus προσῳδαί, sunt tres; acutus, ὀξεῖα ['].
gravis, βαρεῖα [']. circumflexus, περισπωμένη [~]‡.

I. Acutus habet locum in ultimâ syllabâ, penultimâ, et antepenultimâ.

II. Circumflexus in ultimâ, et penultimâ.

III. Gravis tantum in ultimâ signatur; sed in omni syllabâ intelligitur, in quâ nullus est accentus §.

Omnis acutus finalis, nisi in fine orationis,

* Duplices resolvuntur per σ et aliquam è mutis, ut, ζ per δσ, et σδ, Doricè.—ξ per κσ, γσ, χσ.—ψ per πσ, εσ, φσ.

† Quæ non literas Antistoichas vel cognatas, quibus ipsæ mutantur in verborum et nominum inflexionibus, habent.

‡ Acutus attollit et quasi acuit syllabas; gravis deprimat; circumflexus sustinet et producit.

§ Verbum, cum habet acutum in ultimâ, ὀξύτονον vocatur, ut θεός, Deus: cum in penultimâ, παραξύτονον, ut κόσμος, mun-
dus: cum in antepenultimâ, προπαραξύτονον, ut ἄγγελος, angelus.

signatur notâ accentûs gravis, præter τίς interrogativum.

Spiritus πνεύμα^α, duo sunt: lenis ψιλόν [']· asper δασύ [']*.

Omnis dictio incipiens à vocali, vel diphthongo, spiritum tenuem vel asperum accipit in principio: ut ὄρος, *mons*; ὄρος, *terminus*.

Omnes dictiones incipientes ab υ, vel ρ aspirantur: ut, ὕδωρ, *aqua*; ῥῆμα, *verbum*. Sed si in medio ρ geminetur, prius levigatur, alterum aspiratur: ut ἔρρωσο, *vale*.

Apostrophus est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum ['].

Rejiciuntur per apostrophum vocales α, ε, ι, ο: diphthongi αι, οι, ut καὶ αὐτόν, pro κατὰ αὐτόν.

Si sequens vocalis aspi-retur, mutantur tenues præcedentes in aspiratas: ut ἀφ' ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν, à nobis; τίφθ' ἔγω, pro τίπτε ἔγω, quare ita †?

PARTES ORATIONIS.

Partes orationis octo sunt, ut apud Latinos:

Articulus, ἄρθρον,	Participium, μέλοχῆ,
Nomen, ὄνομα,	Adverbium, ἐπίρρημα,
Pronomen, ἀντωνυμία,	Conjunctio, σύνδεσμος,
Verbum, ῥῆμα,	Præpositio, πρόθεσις.

* Olim litera H erat signum aspirationis; scribebant Ηέκαλον, quod postea, ἑκαλον.

† Interdum et brevis initialis vocalis tollitur post finalem longam, ut τύχη γαθή. Sic μή ē monosyllabicè, i. e. μή υ, et μη υτός pro μή αὐτός et μη δίκειν, pro μή ἀδικεῖν. Aliquando hæ vocales coeunt per crasin, ut ἐγὼ οἶδα, ἐγῶδα· ἐγὼ οἶμαι, ἐγῶμαι.

Numeri ἀριθμοὶ sunt tres :

Singularis, ἐνικός, dualis, δυϊκός, pluralis, πλῆ-
θυντικός.

Casus πτώσεις, sunt quinque :

Nominativus, ὀρθή, genitivus, γενική, dativus, δο-
τική, accusativus, αἰτιατική, vocativus, κλητική.

Genera sunt tria :

Masculinum, ἀρσενικόν, fœmininum, θηλυκόν,
neutrum, ἑδέτερον.

ARTICULUS.

Articulus est ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc, qui sic decli-
natur *.

Sing.			Dual.		
m.	f.	n.	m.	f.	n.
N. ὁ,	ἡ,	τὸ,	N. A. τὼ,	ταῖ,	τὰ,
G. τοῦ,	τῆς,	τῆς,	G. D. τοῖν,	ταῖν,	τοῖν.
D. τῷ,	τῇ,	τῷ,			
A. τόν,	τήν,	τό.			

Plural.

m.	f.	n.	m.	f.	n.
N. οἱ,	αἱ,	ταῖ,	D. τοῖς,	ταῖς,	τοῖς,
G. τῶν,	τῶν,	τῶν,	A. τὲς,	τὰς,	τὰ.

DECLINATIONES SUBSTANTIVORUM.

Declinationes κλίσεις, sunt decem,

Quinque nominum simplicium, et

Quinque nominum contractorum.

* Hunc Grammatici vocant *Articulum præpositivum*, alte-
rum verò ὁς, ἡ, ὁ, qui melius relativum dici potest, *subjuncti-
vum*.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicae, *i. e.* non crescentes genitivo. Quinta vero est imparisyllabica, *i. e.* genitivo crescens.

DECLINATIO PRIMA Nominum simplicium.

Declinatio prima duas habet terminationes, *ας* et *ης*, generis tantum masculini: ut ὁ ταμίας, *dispensator*; ὁ κριτής, *judex*; sed ὁ καὶ ἡ ληστής, *latro*, communis generis est, ut aliqui volunt.

Sing.
N. ὁ ταμίας,
G. τῷ ταμίᾳ,
D. τῷ ταμίᾳ,
A. τὸν ταμίαν,
V. ὦ ταμία.

Dual.
N. A. τὼ ταμίᾳ,
G. D. τοῖν ταμίαιν,
V. ὦ ταμίᾳ.

Plural.
N. οἱ ταμίαι,
G. τῶν ταμιῶν,
D. τοῖς ταμίαις,
A. τὰς ταμίας,
V. ὦ ταμίαι.

Sing.
N. ὁ Κριτής,
G. τῷ Κριτῇ,
D. τῷ Κριτῇ,
A. τὸν Κριτὴν,
V. ὦ Κριτᾶ.

Dual.
N. A. τὼ Κριτᾶ,
G. D. τοῖν Κριταῖν,
V. ὦ Κριτᾶ.

Plural.
N. οἱ Κριταί,
G. τῶν Κριτῶν,
D. τοῖς Κριταῖς,
A. τὰς Κριτὰς,
V. ὦ Κριταί.

De Genitivo.

Omnis genitivus pluralis definit perpetuò ἰν ων; et in primâ et secundâ declinatione fere * circumflectitur in ultimâ.

* Vide infra de Accentibus p. 185.

Quædam nomina hujus declinationis in ης, Doricè declinata, formant Gen. in α : ut, ὁ ὄρεσι-
λάτης, *montivagus*, Gen. τῷ ὄρεσιλάτᾳ et nomina
propria in ας : ut, ὁ Βρασίλας, Gen. τῷ Βρασίλᾳ.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declina-
tionibus habet, semper subscriptum, scilicet, α,
η, ω, punctulo subjecto.

De Vocativo.

Vocativus singularis formatur a nominativo
abjiciendo ς.

Excipiuntur.

1. Nomina in της, ut, μητιέτης, *consiliarius* ;
2. Gentilia, ut, Σκύθης, *Scythæ* ;
3. Poëtica in πης, ut, κυνάπης, *impudens* ;
4. Composita à πωλῶ, *vendo* ; μετρῶ, *metior* ;
τρίβω, *tero* ;

quæ formant vocativum in α brevi : ut, ὦ
μητίετα *, ὦ Σκύθα.

In ςης desinentia utramque habent terminatio-
nem α, et η : ut, ὁ ληστής, *latro*, ὦ ληστᾶ, vel ληστῇ.

* Μητίετα—Il. α. 175. Θύετα.—Il. ε. 107. &c. non sunt
vocativi pro nominativis ; sed reverà nominativi ex lingua
Æolica—Hinc Lat. *poëta, athleta, cometa*, &c. “ *Linguae scili-
cet Æolicæ sermo Latinus est simillimus.*” Quintil. l. 1. c. 6.

SECUNDA DECLINATIO.

Secunda declinatio duas habet terminationes, *a*, et *η*, generis foeminini: ut, ἡ μῦσα, *myssa*; ἡ τιμῇ, *bonos*.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ἡ μῦσα,	N. A. τὰ μέσα,	N. αἱ μῦσαι,
G. τῆς μύσης,	G. D. ταῖν μύσαιν,	G. τῶν μυσῶν,
D. τῇ μύσει,	V. ὦ μέσα.	D. ταῖς μύσαις,
A. τὴν μύσαν,		A. τὰς μύσας,
V. ὦ μύσα.		V. ὦ μύσαι.

Sing. N. ἡ φιλία, — G. τῆς φιλίας, — D. τῇ φιλίᾳ.
In reliquis, ut μῦσα.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ἡ τιμῇ,	N. A. τὰ τιμά,	N. αἱ τιμαί,
G. τῆς τιμῆς,	G. D. ταῖν τιμαῖν,	G. τῶν τιμῶν,
D. τῇ τιμῇ,	V. ὦ τιμά,	D. ταῖς τιμαῖς,
A. τὴν τιμὴν,		A. τὰς τιμὰς,
V. ὦ τιμῇ.		V. ὦ τιμαί.

Finite in *δα*, *θα*, *ρα*, et *a* purum, faciunt genitivum in *ας*, et dativum in *α*: sic Ἀθηνᾶ, *Minerva*; Ναυσικᾶ, *Nausicaa*; μινᾶ, *mina*, contracta ex Ἀθηνᾶα, Ναυσικᾶα, μινᾶα. — Litera pura dicitur, cui vocalis, vel diphthongus immediatè præcedit.

TERTIA DECLINATIO.

Tertia declinatio duas habet terminationes, *ος*, et *ον*: *ος*, masculini, foeminini, et communis generis:

generis: ut, ὁ λόγος, *sermo*; ἡ νόσος, *morbus*; ὁ καὶ
ἡ λίθος, *lapis*; et ον neutrius; ut, τὸ ξύλον, *lignum*.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ λόγος,	N. A. τὸ λόγῳ,	N. οἱ λόγοι,
G. τοῦ λόγου,	G. D. τοῖν λόγοιν,	G. τῶν λόγων,
D. τῷ λόγῳ,	V. ὃ λόγῳ.	D. τοῖς λόγοις,
A. τὸν λόγον,		A. τὰς λόγους,
V. ὃ λόγῳ.		V. ὃ λόγοι.

Nomina contracta, ὀλοπαθῆ, tertiæ declinationis; ut, Ὁ νόος, *mens*, *mens*.

Sing.	Dual.
N. ὁ νόος, <i>mens</i> ,	N. A. τὸ νόῳ, <i>νόῳ</i> ,
G. τοῦ νόου, <i>mens</i> ,	cum acuto.
D. τῷ νόῳ, <i>νόῳ</i> ,	G. D. τοῖν νόοιν, <i>νόοιν</i> ,
A. τὸν νόον, <i>νόον</i> ,	V. ὃ νόῳ, <i>νόῳ</i> .
V. ὃ νόε, <i>mens</i> .	

Plural.

N. οἱ νόοι, <i>mens</i> ,	A. τὰς νόους, <i>mens</i> ,
G. τῶν νόων, <i>νόων</i> ,	V. ὃ νόοι, <i>νόοι</i> .
D. τοῖς νόοις, <i>νόοις</i> ,	

Sing.	Dual.	Plural.
N. τὸ ξύλον,	N. A. τὸ ξύλῳ,	N. τὰ ξύλα,
G. τοῦ ξύλου,	G. D. τοῖν ξύλοιν,	G. τῶν ξύλων,
D. τῷ ξύλῳ,	V. ὃ ξύλῳ.	D. τοῖς ξύλοις,
A. τὸ ξύλον,		A. τὰ ξύλα,
V. ὃ ξύλον.		V. ὃ ξύλα.

QUARTA DECLINATIO.

Quarta declinatio Atticorum propria duas
habet terminationes, *ως* et *ων* *ως* masculini, *fœ-*
C *minini*

minini, et communis generis; et ων neutrius: ut, ὁ λεῶς, *populus*; ἡ ἄλως, *area*; τὸ ἀνώγειον, *cræ-naculum*.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ λεῶς,	N. A. τὼ λεῶ,	N. οἱ λεῶ,
G. τοῦ λεῶ,	G. D. τοῖν λεῶν,	G. τῶν λεῶν,
D. τῷ λεῶ,	V. ὦ λεῶ.	D. τοῖς λεῶς,
A. τὸν λεῶν,		A. τοῖς λεῶς,
V. ὦ λεῶς.		V. ὦ λεῶ.

Neutra in ων eodem modo declinantur, nisi quod voc. sing. similis est nominativo in ων, et accus. cum voc. plur. similis est nominativo in ω. Omnibus in ultimâ syllabâ semper est ω.

Quædam nomina hujus declinationis formant accusativum in ω: ut, Ἄθως, Ἄθω, *Attho mons*; Κέως, Κέω, *Ceos insula*; Κῶς, Κῶ, *Cos insula*; λαγῶς, λαγῶ, *lepus* *.

Veteres etiam Attici, finalem removerunt: ut, Ἀγήρω, pro ἀγήρων, *expers senectutis*.

Unicum est nomen hujus declinationis in ως, neutrius generis, τὸ χρεῶς *debitum*.

QUINTA DECLINATIO.

Quinta declinatio imparisyllabica † octo habet terminationes: tres vocales, α, ι, υ, generis

* Ἄθων verò, et Λαγών leguntur.

† Olim una tantum hujus declinationis terminatio fuisse videtur, nempe literæ Σ post consonantes fere omnes, et ple-rasque vocales: quæ litera nominativum constituit et ο, ante eam immissa, Genitivum. σῶμα nimirum primitus erat σῶμας, μέλι μέλις, γόνυ γόνυς vel γόνας, τίτλη τίτλης, μάρτυρ et μάρτυς, μάρτυρ, ἰὺξ ἰὺξ, φλὶψ φλὶψ. vide plura apud Marklandum de Græcorum quintâ Declinat.

neutrius: et quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ,
generum omnium.

Sing.
N. τὸ σῶμα,
G. τῆς σώματος,
D. τῷ σώματι,
A. τὸ σῶμα,
V. ὃ σῶμα.

Dual.
N. A. τὼ σώματε,
G. D. τοῖν σώματιν,
V. ὧ σώματε.

Plural.
N. τὰ σώματα,
G. τῶν σωμάτων,
D. τοῖς σώμασι,
A. τὰ σώματα,
V. ὧ σώματα.

Sing.
N. ὁ τιτάν,
G. τῆς τιτάνος,
D. τῷ τιτάνι,
A. τὸν τιτάνα,
V. ὃ τιτάν.

Dual.
N. A. τὼ τιτᾶνε,
G. D. τοῖν τιτάνοιν,
V. ὧ τιτᾶνε.

Plural.
N. οἱ τιτᾶνες,
G. τῶν τιτάνων,
D. τοῖς τιτᾶσι,
A. τὲς τιτᾶνας,
V. ὧ τιτᾶνες.

REGULÆ de IMPARISYLLABICIS.

De Accusativo singulari.

Accusativus definit in α. Excipiuntur,

1. Nomina in ις, et υς, αυς, et ρς, pura in genitivo, quæ formant accusativum in ν*, ut ὁ ὄφις, *serpens*, τὸν ὄφιν· ὁ βότρυς, *racemus*, τὸν βότρυ· ἡ γραῦς, *anus*, τὴν γραῦν· ὁ καὶ ἡ βῆς, *bos*, τὸν καὶ τὴν βῆν. Sed Δις, *Jupiter*, facit Δία· λᾶας, *lapis*, facit λᾶαν.

* At Poëticè in α: βότρεα, βόα.

II. Gravitona in *ις*, et *υς*, non purè declinata, quæ utramque retinent terminationem, *α*, et, *υ* ut, Ἡ ἔρις, *contentio*, τὴν ἔριδα, et ἔριν· ὁ νέηλυς, *advena*, τὸν νεήλυδα, et νέηλυν.

De Vocativo singulari.

Vocativus * similis est nominativo. Excipiuntur,

I. Declinata per *υ* et *τος* in genitivo; et adjectiva in *ην*, *εις*, et *ας*· quæ vocativum formant in *υ*: ut, Ὁ Αἶας, *Ajax*, ὦ Αἶαν· ὁ καὶ ἡ τέρην, *tener*, ὦ τέρεν· ὁ χαρίεις, *gratiosus*, ὦ χαρίεν, et ὦ χαρίει· ὁ μέλας, *niger*, ὦ μέλαν.

II. Gravitona in *ηρ*, quæ formant vocativum in *ερ*: ut, Ἡ μήτηρ, *mater*, ὦ μήτερ· et quinque acutitona, ὁ πατήρ, *pater*; ὁ δαήρ, *levir*; ὁ ἀνὴρ, *vir*; ὁ γαστήρ, *venter*, ὁ σωτήρ, *salvator*; quæ formant ὦ πάτερ, δάερ, ἀνερ, γάστερ, σῶτερ.

III. Nomina in *ευς*, et *υς*, quæ abjiciunt *σ*: ut, Ὁ βασιλεὺς, *rex*, ὦ βασιλεῦ· præter πᾶς, *pes*, ὦ πᾶς· et ὀδὺς, *dens*, ὦ ὀδὺς, ad differentiam adverbii πᾶ, *ubi*; et ὀδᾶ, *obiter*.

IV. Nomina in *ις*, et *υς*, quæ formant vocativum in *ι*, et *υ*: ut, Ὁ Βότρυς, *racemus*, ὦ βότρυ· ὁ ὄφις, *serpens*, ὦ ὄφι· et ὁ καὶ ἡ παῖς, ὦ παῖ, *puer* vel *puella*. Excipe acutitona in *ις*, et *υς* non contracta, ut, ὦ Σαλαμῖς, ὦ ἐλπῖς, *spes*, ὦ χλαμύς, *chlamys*.

V. Nomina in *ων* et *ωρ*, quæ vocativum plerumque formant à Genitivis abjiciendo termi-

* Anomala sunt ἡ γυνή, *mulier*, quod facit in vocativo ὦ γύναι· et ὁ ἀναξ, *rex*, quod facit ὦ ἀνα.

nationem, ut, Ὁ Ἀγαμέμνων, *Agamemnon*, voc. ὦ Ἀγάμεμνον· ὁ ἐλεήμων, *misericors*, voc. ὦ ἐλέημον· ὁ Ἑκλῶρ, *Heclor*, voc. ὦ Ἑκλῶρ· ὁ ῥήτωρ, *rhctor*, voc. ὦ ῥήτορ. At ὁ Ποσειδῶν, ὦνος, *Neptunus*, facit vocativo ὦ Ποσειδῶν· et ὁ Ἀπόλλων, λωνος, *Apollo*, voc. ὦ Ἀπολλων.

vi. Participiorum in ων, εις, et ας, desinentium idem est vocativus cum nominativo, ut, ὁ τύπλων, ονλος, voc. ὦ τύπλων· ὁ τυφθεῖς, ἐνλος, voc. ὦ τυφθεῖς· ὁ ἰσλᾶς, ἀνλος, voc. ὦ ἰσλᾶς.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à dativo singulari assumendo σ ante ι, et abjiciendo δ, θ, ν, τ : vel à nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ, ψ, vel σ cum diphthongo : ut, Ἀραψ, *Arabs*, Ἀραψι· βασιλεὺς *rex*, βασιλεῦσι· κόραξ, *corvus*, κόραξι. Præter πᾶς, *pes*, dat. plur. ποσὶ et κτεῖς, *pedes*, κτεσὶ.

Cùm penultima dativi singularis sit longa positione, fit longa in dativo plurali, addendo ι post ε, et υ post ο : ut, Τιθέλι, τιθεῖσι· λείονι, λείεσι.

Nomina, quæ † Syncopen patiuntur, formant dativum pluralem in ασι : ut, Πατήρ, πατράσι· υἱός, υἱάσι, Gen. υἱός. Sync. υἱός. Dat. pl. υἱάσι.

Dativus Poëticus formatur à genitivo singulari, mutando ος in εσι, vel εσσι : ut, Ἥρωος, ἠρώεσι, et ἠρώεσσι, *heröibus* ; ἔπλεος, ἐπέεσσι, *urbis*.

† Πατήρ, μήτηρ, et γαστήρ, licet in cæteris casibus Syncopen patiantur, in acc. sing. non contrahuntur, quia πάτρα *patriam*, μήτρα *matricem*, et γάστρα *alveum* significant.

Apocope

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus : ut,

i. In Nominativo, τὸ σκέπα pro σκέπασμα, *tegmen*.

ii. In Genitivo, τῷ Αἴαν, pro Αἴαντος, *Ajasis*.

iii. In Dativo, τῇ δατ, pro δαίδι, *pugnae*; τῇ παρακοίῃ, pro παρακοίτιδι, *uxori*; τῷ ἰδρῶ pro ἰδρῶτι, *sudori*.

iv. In Accusativo, τὸν Ἀπόλλω, pro Ἀπόλλωνα, *Apollinem*; τὸν ἰδρῶ, pro ἰδρώτα, *sudorem*.

v. In Vocativo, ὦ Λαοδάμα, pro Λαοδάμαν, *Laodamas*; ὦ Αἴα, pro Αἴαν, *Ajax*.

Dativis pluralibus, et verbis in ι, vel ε desinentibus, additur, si vocalis, vel diphthongus sequatur; ut, Λέεσιν ἐκείνοις, *leonibus illis*; τύπτεσιν ἐκεῖνον, *verberant illum*; ἔτυπτεν αὐτὸν, *verberabat eum*.

Apud Poëtas frequentissimè, additur, etiam si consonans sequatur; ut, σήθεσσιν λασίοισι, *pectoribus hirsutis*.

DE QUINQUE DECLINATIONIBUS CONTRACTORUM.

Declinationes nominum contractorum oriuntur à quintâ simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam; vel *Synæ-

* Synæresis in dat. sing. solummodo occurrit.

ræsi, quæ fit, cùm duæ vocales in syllabam unam ita coeunt, ut ambæ servantur: ut, τεῖχεϊ, τεῖχει: vel Cræsi, cùm utraque vocalis, vel altera mutatur: ut, τεῖχεα, τεῖχῃ, τριήρες, τριῖρες: vel altera eliditur, ut, τειχέων, τειχῶν.

PRIMA DECLINATIO.

Prima declinatio contractorum tres continet terminationes, ης, ες, et ος.

H; masculini et fœminini generis: ut, ὁ Δημοσθένης, *Demosthenes*; ἡ τριήρης, *triremis*.

Et ες et ος, neutrius: ut, τὸ τεῖχος, *murus*; τὸ ἵππομανές, *Hippomanes*.

Sing.	Sing.
N. ἡ τριήρης,	N. τὸ τεῖχος,
G. τῆς τριήρεος, ρης,	G. τῆς τεῖχεος, ρς,
D. τῇ τριήρει, ρει,	D. τῷ τεῖχεϊ, ει,
A. τὴν τριήρεα, ρη,	A. τὸ τεῖχος,
V. ᾧ τριήρες.	V. ᾧ τεῖχος.
Dual.	Dual.
N. A. τὰ τριήρες, ρῃ,	N. A. τὼ τεῖχες, χῃ,
G. D. ταῖν τριηρέων, ροιν,	G. D. τοῖν τειχέων, οῖν,
V. ᾧ τριήρες, ρη.	V. ᾧ τεῖχες, χῃ.
Plur.	Plur.
N. αἱ τριήρες, ρεις,	N. τὰ τεῖχεα, χῃ,
G. τῶν τριηρέων, ρῶν,	G. τῶν τειχέων, ῶν,
D. ταῖς τριήρεσι,	D. τοῖς τεῖχεσι,
A. τὰς τριήρεας, ρεις,	A. τὰ τεῖχεα, χῃ,
V. ᾧ τριήρες, ρεις.	V. ᾧ τεῖχεα, χῃ.

Composita.

Composita a κλέος *gloria*, ut, Ἡρακλῆς, Ἐπεικλῆς, contrahuntur in nominativo: hinc duplex declinandi ratio oritur, ut,

N. Ἡρακλῆς,	Ἡρακλῆς,
G. Ἡρακλέεος, κλέεος,	Ἡρακλείος, κλέος,
D. Ἡρακλέϊ, κλέει,	Ἡρακλεῖ, κλεῖ,
A. Ἡρακλέα, κλέα,	Ἡρακλέα, κλεῖ,
V. Ἡράκλεες, κλείς.	Ἡρακλες.

Regulæ.

Nomina propria hujus declinationis, et composita ab ἔτος *annus*, in quibusdam casibus polysyllabicè inflectuntur: ut, ὁ Διογένης, τὸν Διογένην, *Diogenes*; ὁ Μάνης, τὸν Μάνην, *Manes*; ὁ ἐπὶ αἵετος, *septennis*.

Nomina, quæ desinunt in ης purum, contrahuntur Atticè in accusativo in α: ut, Ὁ καὶ ἡ εὐφυής *ingeniosus*, Acc. τὸν καὶ τὴν εὐφύα, εὐφύα*.

SECUNDA DECLINATIO.

Secunda declinatio duas habet terminationes: 1. masculini et foeminini generis: ut, ὁ ὄφις, *serpens*; ἡ πόλις, *civitas*; et, neutrius: ut, τὸ σῖνιπι, *sinapi*.

* In hac declinatione, Mascula sunt propria virorum; foemina desinunt in ῆς: et communia sunt adjectiva sola. Neutra quoque in ες, sunt adjectiva à communibus in ης; in ος, verò substantiva sunt omnia. *Scot.*

Singulariter.

Singulariter.

Attic.

N. ὁ ὄφεις,
G. τῆς ὄφεως,
D. τῷ ὄφει,
A. τὸν ὄφιν,
V. ὦ ὄφι.

Ionie.

ὄφις,
ὄφιϊ—ὄφι.

Dualiter.

N. A. τῷ ὄφει,
G. D. τοῖν ὄφειν,
V. ὦ ὄφει.

ὄφει,
ὄφειν,
ὄφει.

Pluraliter.

N. οἱ ὄφεις,
G. τῶν ὄφεων,
D. τοῖς ὄφεσι,
A. τὰς ὄφεις,
V. ὦ ὄφεες.

ὄφεις—ὄφεις,
ὄφίων,
ὄφισι,
ὄφιας—ὄφεις,
ὄφεις—ὄφεις.

Sing.

N. τὸ σινῆπι,
G. τῆς σινήπιος,
D. τῷ σινήπιϊ, πι,
A. τὸ σινῆπι,
V. ὦ σινῆπι,

Dual.

N. A. τῷ σινήπιϊ,
G. D. τοῖν σινηπίοις,
V. ὦ σινήπιε.

Plural.

N. τὰ σινήπια, πι,
G. τῶν σινηπίων,
D. τοῖς σινηπίσι,

A. τὰ σινήπια, πι,
V. ὦ σινήπια, πι.

TERTIA DECLINATIO.

Tertia declinatio tres habet terminationes; *us*, generis masculini, ut, ὁ βασιλεὺς, *rex*; *us*, masculini et foeminini, ut, ὁ πελεκὺς, *securis*; ἡ ἴλυσ, *limus*; et *u* neutrius, ut, τὸ ἄστυ, *urbs*.

Sing.	Dual.
N. ὁ βασιλεὺς,	N. A. τὼ βασιλέε + ἦ,
G. τῷ βασιλέος *,	G. D. τοῖν βασιλέοιν,
D. τῷ βασιλεῖ, εἷ,	V. ὦ βασιλέε, † ἦ.
A. τὸν βασιλέα,	
V. ὦ βασιλεῦ.	

Plural.	
N. οἱ βασιλέες, εἷς,	A. τὰς βασιλέας, εἷς,
G. τῶν βασιλέων,	V. ὦ βασιλέες, εἷς.
D. τοῖς βασιλεῦσι,	

Sing.	Dual.
N. ὁ πελεκὺς,	N. A. τὼ πελεκέε, † ἦ,
G. τῷ πελεκέος,	G. D. τοῖν πελεκέοιν,
D. τῷ πελεκέϊ, εἷ,	V. ὦ πελεκέε, ἦ.
A. τὸν πελεκῦν,	
V. ὦ πελεκῦ,	

Plural.	
N. οἱ πελεκέες, εἷς,	A. τὰς πελεκέας, εἷς,
G. τῶν πελεκέων,	V. ὦ πελεκέες, εἷς.
D. τοῖς πελεκέσι,	

* Gen. masculinorum in *eus* exit sæpissime in *eus* Atticè; qui, in *eus* purum finitis, contrahitur in *us*, ut, ὁ χοῖς, *congius*, τῷ χοίῳ, χοῖς, et in Acc. τὸν χοέα, χοῶ.

† Hæc contractio rarò occurrit.

Sing.

Sing.	Dual.
N. τὸ ἄστυ,	N. A. τὼ ἄσσει, † η,
G. τῆς ἄσσεως,	G. D. τοῖν ἄσσειν,
D. τῷ ἄσει, ει,	V. ὦ ἄσει, ῆ.
A. τὸ ἄστυ,	
V. ὦ ἄστυ.	

Plural.

N. τὰ ἄσσεα, η,	A. τὰ ἄσσεα, η,
G. τῶν ἄσσεων,	V. ὦ ἄσσεα, η.
D. τοῖς ἄσσεσι,	

Quædam nomina hujus etiam declinationis contrahuntur Atticè in accusativo in α: ut, ὁ Πειραιεύς *Piræus*. Acc. τὸν Πειραιᾶ.

QUARTA DECLINATIO.

Quarta declinatio duas habet terminationes, ως, et ω, generis fœminini tantum: ut, ἡ φειδῶ, *parsimonia*; ἡ αἰδὼς, *verecundia*.

Sing.	Dual.	Plural,
N. ἡ φειδῶ,	N. A. τὰ φειδῶ,	N. αἱ φειδοῖ,
G. τῆς φειδόως, ῶς,	G. D. ταῖν φειδοῖν,	G. τῶν φειδῶν,
D. τῇ φειδοῖ, οῖ,	V. ὦ φειδῶ.	D. ταῖς φειδοῖς,
A. τὴν φειδόα, ῶ,		A. τὰς φειδῶς,
V. ὦ φειδοῖ.		V. ὦ φειδοῖν.

QUINTA DECLINATIO.

Quinta declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, et ρας, generis neutrius: ut, τὸ κρέας, *caro*; τὸ κέρας, *cornu*.

Singulariter.

N.	τὸ κέρας,		
G.	τῆς κέρατος,	per Sync. κέραος,	per Crasin κέρως,
D.	τῷ κέρατι,	κέραϊ,	κέρῳ,
A.	τὸ κέρας,		
V.	ὦ κέρας.		

Dualiter.

N. A.	τῷ κέρατε,	κέραε,	κέρῃ,
G. D.	τοῦ κέρατοι,	κεράοιν,	κερῶν,
V.	ὦ κέρατε,	κέραε,	κέρῃ.

Pluraliter.

N.	τὰ κέρατα,	κέραα,	κέρῃ,
G.	τῶν κεράτων,	κεράων,	κερῶν,
D.	τοῖς κέρασι,		
A.	τὰ κέρατα,	κέραα,	κέρῃ,
V.	ὦ κέρατα,	κέραα,	κέρῃ.

Articulus sæpe cum nomine suo in unam syllabam coalescit, cum ille in vocali exit, hoc a vocali incipit: ut pro ὁ ἀνὴρ, ὠνὴρ· τῆς ἀνδρός, τάνδρος, τῷ ἀνδρὶ, τάνδρι· τὰ ἱμά, τὰμά· Cum nomen incipit ab aspiratâ, in articulo tenuis τ vertitur in θ; ut, τὸ ἱμάτιον, θοιμάτιον· ὁ ἕτερος, ἄτερος· τῆς ἑτέρας, θατέρας· τῷ ἑτέρῳ, θατέρῳ.

Ad eundem modum καὶ εἴτα, καῖτα· καὶ ἰκεῖνα, καῖκεῖνα· καὶ ὕπο, χύπο· Ex hoc vocalium brevium concursu syllaba fit longa.

NOMINA ANOMALA quæ contrahuntur, sunt

I. Ὀλοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus: ut,

I. Νόος,

1. Νόος, νῆς, *mens*; ῥόος, ῥῆς, *fluxus*; πλόος, πλῆς, *navigatio*; ἀπλόος, ἀπλῆς, *simplex*; διπλόος, διπλῆς, *duplex*; σάος, *salvus*, σῶς Atticè, et σῶν Acc.

2. Χρυσῆς, *aureus*; ἀργυρῆς, *argenteus*; χαλκῆς, *aereus*, à nominibus in ἴος.

3. Σιμόεις, Σιμῆς, Σιμόεντος, Σιμῆντος· Πλακόεις, πλακῆς, πλακόεντος, πλακῆντος, *placenta*.

4. Ὁ τιμῆς, τιμῆντος, à τιμήεις, *honoratus*.

5. In ῆς circumflexa; ut, τὸ κῆρ, κῆρος, à κίαρ, *cor*; et παῖς, παῖδος, à παῖς, *puer*.

Item ὁσίον, *os*, ὄσσις, ὄσεν, Gen. ὄσιον, ὄσιν, Dat. ὄσιον, ὄσιν.

Sic declinatur Ἰησῆς.

N. ὁ Ἰησῆς,	A. τὸν Ἰησῆν,
G. τοῦ Ἰησῆ,	V. ὦ Ἰησῆ.
D. τῷ Ἰησῇ,	

II. Ὀλιγοπαθῆ, quæ in paucioribus casibus contrahuntur: ut,

1. Substantiva Barytona in υς: quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo, et Vocativo plurali in υς: ut, Ἐρινυῆς, Ἐρινυῆς, *Furiæ*.

2. Imparisyllabica in ςς, quæ contrahuntur in Nom. Acc. et Voc. plur. in ςς: ut, βόες, *boves*, βῆς, Doricè βῶς.

3. Adjectiva in υς, quorum masculina in Dat. singulari, Nom. Accus. et Voc. plur. contrahuntur more tertiæ declinationis contractorum: ut, Nom. ἡδύς, Gen. ἡδέος, Dat. ἡδέϊ, ἡδέϊ.

4. Comparativa,

4. Comparativa, quæ contrahuntur in Acc. singulari, Nom. Acc. et Voc. plurali: ut, Acc. μείζονα, per Syncopen μείζοα, per Crafin μείζω; Nom. et Voc. μείζονες, μείζοες, μείζες, et μείζονα, μείζοα, μείζω. Acc. μείζονας, μείζοας, μείζες, et μείζονα, μείζοα, μείζω.

HETEROCLITA.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita Genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius, ὁ ἐρέμωδς, *remus*, τὰ ἐρέμωδς· ὁ λύχνος, *lucerna*, τὰ λύχνα· ὁ μοχλὸς, *vectis*, τὰ μοχλὰ· ὁ τράχηλος, *collum*, τὰ τράχηλα· * et quædam alia.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius est, ἡ δίφρος, *currus*, τὰ δίφρα· cui addi potest, ὁ καὶ ἡ τάρταρος, plur. τὰ τάρταρα· *.

Heteroclita Casibus.

1. Aptôta sunt,

1. Nomina literarum: ut, ἄλφα, βῆτα.

2. Quæ Apocopen patiuntur: ut, δῶ pro δῶμα, *domus*; τρόφι pro τρέφειμον, *nutrimentum*.

3. Omnes numeri à quatuor ad centum.

4. Poëtica nomina in φι, et φιν, ut, θύρηφι à θύρα· σράτοφι à σράτος· ναῦφι à ναῦς· σῆθεσφι à σῆθος.

* Olim duas terminationes in ος et ον, hæc nomina habebant, sic *jocus*, *locus*, &c. apud Latīnos faciunt in plurali *joci* et *joca*, *loci* et *loca*.

5. Similiter

5. Similiter δέμας, *corpus*; σέβας, *veneratio*; ὄναρ, *somnium*; ὄφελος, *utilitas*; νῶκαρ, *torpor*; δῶς, *donum*, &c.

II. Monoptyton tantum unum est ὦ τᾶν, *O amice*, vel *amici*, ab ἑτης.

III. Diptyta sunt ἄμφω, ἀμφοῖν, οἱ φθοῖες, τὰς φθοῖας, *placentæ*; ἄτλα et ἄτσα pro ἄτινα, *quædam*, Nom. et Acc. plur.

IV. Triptyta, Gen. ἀλλήλων, λων, λων. Dat. ἀλλήλοις, αἰς, οἰς. Acc. ἀλλήλους, λας, λα. Vocativo carent indefinita, et interrogativa.

Heteroclita Numero.

Duali et plurali * carent ἡ ἅλς, *mare*; † ἡ γῆ, *orbis terrarum*; † ὁ αἶρ, *aër*; † τὸ πῦρ, *elementum ignis*; τὸ ἔλαιον, *oleum* †.

Singulari carent ἀλφειά, *viætus necessarius*; Ἀθήναι, *Albenæ*; ἐνείρατα, *insomnia*; et festa deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam sunt neutra in ῆ, quæ à nominibus in ας genitivum mutuuntur: ut, Φρέαρ, *puteus*; ἥπαρ, *jecur*; ὕδωρ, *aqua*; ἡμάρ, *dies*; εἶδαρ, *cibus*; Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἡμᾶτος, εἶδατος, &c.

* Carent, quatenus elementa, aliter verò hæ voces † pluralem habent. αἱ γὰρ Arist. Prob. Sect. 23. αἶρας et αἶρων Plutarch. τὰ πυρὰ Homer. Herod. Thucyd.

† Ἑλαια in numero plurali semel tantum occurrit Callim. in Apoll. v. 38.

Hīs addi possunt γάλα, *lac*, * γάλακτος* γυνή, *mulier*, * γυναικός, quæ genitivos ab inusitatis nominativis γυναιξ et γάλαξ mutuuntur.

De PATRONYMICIS.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab aliâ quâpiam suæ familiæ personâ, derivatur.

Patronymica Masculina desinunt,

1. In *ίδης*, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in *ίδης* : ut, Πρίαμος, *ς*, Πριαμίδης* Νέστωρ, *ος*, Νεστορίδης* Λητώ, *ός*, οΐδης* à Πηλέως fit Πηλεΐδης, per Epenthesein Πηλεΐάδης* et ab Ionico genitivo Πηλῆος, Πηληϊάδης.

2. In *άδης*, cùm nomen sit vel primæ declinationis ; ut, Βορέας, *ς*, Βορεάδης* Ἰππότης, *ς*, Ἰπποῖάδης* vel cùm Primitivum sit tertiæ declinationis, et desinat in *ος* purum, ut, Ἥλιος, *ς*, Ἡλιάδης* Ναύπλιος, *ς*, Ναυπλιάδης. Cùm Primitivum in penultimâ Genitivi sit longum, cujuscunque sit declinationis, Patronymicum fere desinit in *ιάδης* : ut, Λαέρτης, *έρτς*, Λαερτιάδης* Ἀτλας, *αντος*, Ἀτλαντιάδης* Ἀμφιτρώων, *ωνος*, Ἀμφίπυωνιάδης.

Patronymica Fœminina desinunt,

1. In *ις*, vel *ας*, quæ fiunt à Masculinis removendo *δη* : ut, Νεστορίδης, Νέστορις* Ἡλιάδης, Ἡλιάς.

In *η̃ς*, à nominativis primitivorum ; ut, à Χρύσης, Χρυσήης* Βριση̃ς, Βρισπῆς* Κάδμος, Καδμη̃ς.

* Vide Not. P. 10.

3. In *ίνη*, vel *ώνη*, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in *ίνη*, vel *ώνη*: ut, Ἀδραξος, Ἀδράξη, Ἀδραξίνη· Ἰκάριος, Ἰκαρίς, Ἰκαρίων· interdum à nominativo in *ων*, ut, Ἡετίων, Ἡετιώνη.

Patronymica Ionica desinunt in *ίων*, vel *είων*: ut, Κρονίων, Πηλείων, Ἀτρείων.

Alia aliter variantur; ut, Ἀμπελίδης, filius Lampi, à Λάμπος· * et Δευκαλίδης filius Deucalionis †.

Diminutiva varias habent terminationes; ut,

I. Masc. in	{	ων,	μωρίων,	<i>stultulus.</i>
		αξ,	λίθαξ,	<i>lapillulus.</i>
		σκος,	νεανίσκος,	<i>juvenis.</i>
		λος,	ναυτίλος,	<i>navicula.</i>
II. Fœm. in	{	ις,	κρηνίς,	<i>fonticulus.</i>
		σκη,	παιδίσκη,	<i>puellula.</i>
		νη,	πολίχνη,	<i>urbecula.</i>
III. Neut. in	{	ιον,	γνωμίδιον,	<i>sententiola.</i>
			πολίχνιον,	<i>urbecula.</i>

Possessiva terminantur in

1. κος,	ut,	μουσικός,	<i>musicus,</i>	à	μῦσα.
2. ιος,	ut,	ἐράνιος,	<i>cælestis,</i>	ab	ἐρανος.
3. νος,	ut,	ἀνθρώπινος,	<i>humanus,</i>	ab	ἄνθρωπος.
4. εις,	ut,	ἀνθρώπειος,	<i>humanus,</i>	ab	ἄνθρωπος.
5. ωδης,	ut,	λιθώδης,	<i>lapidosus,</i>	à,	λίθος.
6. ος,	ut,	πατρῷος,	<i>paternus,</i>	à	πάτηρ.

* Fl. o. v. 526.

† Il. ε. v. 608.

DECLINATIONES ADJECTIVORUM.

Adjectiva sequuntur formam et declinationes substantivorum.

Adjectiva in *ος* purum, et *ρος*, faciunt foemininum per *α*, reliqua per *η*, et neutrum per *ον*, ut, Ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, *sanctus*; ἀνθρὸς, ἀνθηρά, ἀνθηρὸν, *floridus*.

Excipiuntur ὄγδοος, ὅη, οον, *οδωνus*; et nomina contracta in *εος*, et *οος* *.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per *ο*, et *ον*, ut. ἄλλος, τηλικῶτος, τοσῶτος, τοιῶτος et tria pronomina, ὅτος, αὐτός, †, ἐκεῖνος, per *ο*.

Adjectiva $\left\{ \begin{array}{l} \text{ὸς} \\ \text{εἰς} \\ \text{ῶς} \end{array} \right\}$ in $\left\{ \begin{array}{l} \text{ὸς} \\ \text{εἰς} \\ \text{ῶς} \end{array} \right\}$ formant $\left\{ \begin{array}{l} \text{εἷα} \\ \text{εσσα} \\ \text{ῆ} \end{array} \right\}$ foemin. $\left\{ \begin{array}{l} \text{εἷα} \\ \text{εσσα} \\ \text{ῆ} \end{array} \right\}$ per $\left\{ \begin{array}{l} \text{ὸ} \\ \text{εν} \\ \text{ῶν} \end{array} \right\}$ neutrum per $\left\{ \begin{array}{l} \text{ὸ} \\ \text{εν} \\ \text{ῶν} \end{array} \right\}$

ut, $\left\{ \begin{array}{l} \text{ὄξους,} \\ \text{χαρίεις,} \\ \text{ἀπλῶς,} \end{array} \right\}$ $\left\{ \begin{array}{l} \text{ὄξεῖα,} \\ \text{χαρίεσσα,} \\ \text{ἀπλῆ} \end{array} \right\}$ $\left\{ \begin{array}{l} \text{ὄξυ,} \\ \text{χαρίεν,} \\ \text{ἀπλῶν,} \end{array} \right\}$ $\left\{ \begin{array}{l} \text{acutus.} \\ \text{gratiosus.} \\ \text{simplex.} \end{array} \right\}$

Excipe πολὺς, πολὺ, Acc. πολὺν, πολὺ. Poët. Gen. πολέος, Dat. πολέϊ, Plur. Nom. πολίεις, Gen. πολέων, Dat. πολέσι, Acc. πολίας.

Adjectiva in *ας*, habent foemininum in *ασα*, et neutrum in *αν*, ut, Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*; sed Nom. μέγας, μέγα, Acc. μέγαν, μέγα.

Πολὺς mutuatur quosdam casus ab inusitato πολλός: sic μέγας quosdam casus singulares, et

* Ut χρύσιος, ἀπλόος.

† Αὐτός compositum cum Articulo præpositivo ὁ, ἡ, τὸ, significat, *idem*, *eadem*, *idem*, ὁ αὐτός, Ionicè αὐτός *idem*, et neutrum in nom. et accus. τὸ αὐτὸ fit ταῦτόν, assumpto *ν*.

omnes duales ac plurales ab inusitato μέγας :
Μέλας μέλανος fœmininos omnes ab inusitato μέ-
λαινος· ut et τάλας τάλανος fœmininos omnes ab
inusitato τάλαινος.

Singulariter.

Masc.	Fœm.	Neut.
Nom. ὁ πᾶς	ἡ πᾶσα	τὸ πᾶν
Gen. παντός	πάσης	παντός
Dat. παντὶ	πάσῃ	παντὶ
Acc. πάντα	πᾶσαν	πᾶν
Voc. ὦ πᾶς	πᾶσα	πᾶν.

Dualiter.

N. A. V. πάντε	πάσα	πάντε
G. & D. πάντοιν	πάσαιν	πάντοιν.

Pluraliter.

Nom. πάντες	πᾶσαι	πάντα
Gen. πάντων	πάσων	πάντων
Dat. πᾶσι	πάσαις	πᾶσι
Acc. πάντας	πάσας	πάντα
Voc. πάντες	πᾶσαι	πάντα.

Adjectiva per tria genera, et duas termina-
tiones declinata, definunt in

ης } et formant neutrum per { ες
ις
υς
ες

ut, { ὁ καὶ ἡ ἀληθής, καὶ τὸ ἀληθές, verus.
ὁ καὶ ἡ εὐχαρίς, καὶ τὸ εὐχαρί, gratus.
ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, sine lachrymis.
ὁ καὶ ἡ πολύπες, καὶ τὸ πολύπεν, multiples.

$\left. \begin{array}{l} \eta\nu \\ \omega\nu \\ \omega\varsigma \\ \omicron\varsigma \end{array} \right\} \text{et formant neutrum per } \left\{ \begin{array}{l} \eta\nu \\ \omicron\nu \\ \omega\nu \\ \omicron\nu, \end{array} \right.$

ut, $\left\{ \begin{array}{l} \omicron \kappa\eta \eta \tau\epsilon\rho\eta\nu, \quad \kappa\eta \tau\omicron \tau\epsilon\rho\epsilon\nu, \quad \textit{tener.} \\ \omicron \kappa\eta \eta \epsilon\upsilon\theta\alpha\acute{\iota}\mu\omega\nu, \quad \kappa\eta \tau\omicron \epsilon\upsilon\theta\alpha\iota\mu\omicron\nu, \quad \textit{felix.} \\ \omicron \kappa\eta \eta \epsilon\upsilon\gamma\epsilon\omega\varsigma, \quad \kappa\eta \tau\omicron \epsilon\upsilon\gamma\epsilon\omega\nu, \quad \textit{fertilis.} \\ \omicron \kappa\eta \eta \alpha\theta\alpha\nu\alpha\iota\omicron\varsigma, \quad \kappa\eta \tau\omicron \alpha\theta\alpha\nu\alpha\iota\omicron\nu, \quad \textit{immortalis.} \end{array} \right.$

Quædam sunt trium generum, ut, $\omicron$, καὶ η , καὶ τὸ μάκαρ, *felix*; $\omicron$, καὶ η , καὶ τὸ ἄρπαξ, *rарax*.

Singulariter.

	Masc.	Fœm.	Neut.
Nom.	καλὸς	καλὴ	καλὸν
Gen.	καλῷ	καλῆς	καλῷ
Dat.	καλῷ	καλῇ	καλῷ
Acc.	καλὸν	καλὴν	καλὸν
Voc.	καλέ	καλὴ	καλὸν.

Dualiter.

N. A. V.	καλῶ	καλᾶ	καλῶ
G. & D.	καλοῖν	καλαῖν	καλοῖν.

Pluraliter.

N. V.	καλοὶ	καλαὶ	καλὰ
Gen.	καλῶν	καλῶν	καλῶν
Dat.	καλοῖς	καλαῖς	καλοῖς
Acc.	καλῆς	καλαῖς	καλὰ.

Singulariter.

Nom. $\omicron$ καὶ η ἀληθής, καὶ τὸ ἀληθές,
 Gen. τῷ, καὶ τῆς, καὶ τῷ ἀληθείος, ῶς,

Dat.

Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἀληθεῖ, εἰ,
 Acc. τόν, καὶ τὴν ἀληθέα, ἡ, καὶ τὸ ἀληθές,
 Voc. ὦ ἀληθες et neut. ἀληθές.

Dualiter.

N. & A. τῷ, καὶ τᾷ, καὶ τῷ ἀληθεί, ἡ,
 G. & D. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν,
 Voc. ὦ ἀληθέε, ἡ.

Pluraliter.

Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀληθείες, εἰς, καὶ τὰ ἀληθέα, ἡ,
 Gen. τῶν ἀληθέων, ὧν,
 Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀληθέσι,
 Acc. τὲς, καὶ τὰς ἀληθέας, εἰς, καὶ τὰ ἀληθέα, ἡ,
 Voc. ὦ ἀληθείες, εἰς, et neut. ἀληθέα, ἡ.

Singulariter.

	Masc.	Fœm.	Neut.
Nom.	ὁ, καὶ ἡ εὐχαρις, καὶ τὸ εὐχαρι,		
Gen.	τῆς, καὶ τῆς, καὶ τῆς εὐχαρίδος,		
Dat.	τῷ καὶ τῇ, καὶ τῷ εὐχαρίδι,		
Acc.	τὸν, καὶ τὴν εὐχάριδα, et εὐχαριν, καὶ τὸ εὐχαρι,		
Voc.	ὦ εὐχαρι, et Neut. εὐχαρι.		

Dualiter.

N. A. τῷ, καὶ τᾷ, καὶ τῷ εὐχαρίδι,
 G. D. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν εὐχαρίτοιν,
 Voc. ὦ εὐχαρίτε.

Pluraliter.

Nom. οἱ, καὶ αἱ εὐχαρίδες, καὶ τὰ εὐχάρητα,
 Gen. τῶν εὐχαρίτων,

Dat,

Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς εὐχάριστι,
 Acc. τὲς, καὶ τὰς εὐχάριτας, καὶ τὰ εὐχάριτα,
 Voc. ὦ εὐχάριτες, et neut. εὐχάριτα.

Sic etiam declinantur τίς, *quis*, interrogativum;
 et τίς, *aliquis*, indefinitum.

Sing. Nom *. ὁ καὶ ἡ τίς, καὶ τὸ τί, *quis*,
 Gen. τῆς, καὶ τῆς, καὶ τῆς τίνος,
 Dat. τῷ καὶ τῇ, καὶ τῷ τίνι,
 Acc. τὸν, καὶ τὴν τίνα, καὶ τὸ τί, &c.

Singulariter.

	Masc.	Fœm.	Neut.
Nom.	χαρίεις	χαρίεσσα	χαρίεν
Gen.	χαρίεντος	χαρίεσσης	χαρίεντος
Dat.	χαρίεντι	χαρίεσση	χαρίεντι
Acc.	χαρίεντα	χαρίεσσαν	χαρίεν
Voc.	χαρίεν, et	χαρίει, χαρίεσσα,	χαρίεν.

Dualiter.

N. A. V.	χαρίεντε	χαρίεσσα	χαρίεντε
G. D.	χαρίέντοιιν	χαρίεσσαίν	χαρίέντοιιν.

Pluraliter.

N. V.	χαρίεντες	χαρίεσαι	χαρίεντα
Gen.	χαρίέντων	χαρίεσων	χαρίέντων
Dat.	χαρίεσι	χαρίεσαις	χαρίεσι
Acc.	χαρίεντας	χαρίεσας	χαρίεντα.

* Τίς indefinitum per omnes casus accentum, si non inclinat, in ultimâ habet.

Singulariter,

Singulariter.

	Masc.	Fœm.	Neut.
Nòm.	ὁξὺς	ὁξεία	ὁξὺ
Gen.	ὁξέος	ὁξείας	ὁξέος
Dat.	ὁξεί, ὁξεῖ	ὁξείᾳ	ὁξεί, ὁξεῖ
Acc. *	ὁξὺν	ὁξεῖαν	ὁξὺ
Voc.	ὁξὺ	ὁξεῖα	ὁξὺ.

Dualiter.

N. A. V.	ὁξέε	ὁξεία	ὁξέε
G. D.	ὁξέοιν	ὁξείαιν	ὁξέοιν.

Pluraliter.

N. V.	ὁξέες ὁξεῖς	ὁξεῖαι	ὁξέα
Gen.	ὁξέων	ὁξείων	ὁξέων
Dat.	ὁξέσι	ὁξείαις	ὁξέσι
Acc.	ὁξέας ὁξεῖς	ὁξείας	ὁξέα.

NUMERALIA.

Numeralia quædam sunt Cardinalia, quædam Ordinalia.

I. Cardinalia sunt εἷς, *unus*; δύο, vel δύο *duo*; τρεῖς *tres*; τέσσαρες *quatuor*; quæ sic inflectuntur.

	N.	G.	D.	A.
Masculino.	εἷς,	ἐνός,	ἐνί,	ἕνα, <i>unus</i> .
Fœminino.	μία,	μιᾶς,	μιᾷ,	μίαν, <i>una</i> .
Neutro.	ἓν,	ἐνός,	ἐνί,	ἓν, <i>unum</i> .

* Et poëticè in α, et masculini et fœminini Generis, ut, εὐρέα πόντον, Hom. ἀδία χεῖταν. Theoc.

Eodem modo declinantur composita ab εἷς, ἕδεις, et μηδεις, nemo, nullus, ἑδεμία, μηδεμία, ἕδεν, μηδέν.

Δύο, et δύο, duo, Gen. et Dat. δυῶν, δυῶν Atticè, Dat. δυοῖ.

Sed δύο omnium generum, et omnium casuum esse observatur.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, tres.

Gen. τῶν τριῶν,

Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τρισὶ,

Acc. τὰς, καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα,

Gen. τῶν τεσσάρων, [quatuor.

Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τέσσαρσι,

Acc. τὰς, καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum non declinantur Numeralia, ut,

πέντε quinque,

ἕξ sex,

ἑπτα septem,

ὀκτώ octo,

ἐννέα novem,

δέκα decem,

ἑνδεκά undecim,

δωδέκα duodecim,

τριακαίδεκα tredecim,

τεσσαρακαίδεκα quatuordecim,

πεντεκαίδεκα quindecim,

ἑκκαίδεκα sexdecim, &c

εἴκοσι viginti,

εἴκοσι εἷς viginti unus,

εἴκοσι δύο viginti duo, &c.

τριάκοντα triginta,

τεσσαράκοντα quadraginta,

πενήκοντα quinquaginta,

ἑξήκοντα sexaginta,

ἑβδομήκοντα septuaginta,

ὀγδοήκοντα octoginta,

ἐννενήκοντα nonaginta,

ἑκατον centum.

Quæ numerum centenarium sequuntur declinabilia sunt, ut,

οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, νεακόσιοι, χίλιοι *mille*,
 τὰ διακόσια *ducenti*, *du-* δισχίλιοι *bis mille*,
centæ, ducenta, τρισχίλιοι, τεσσακισχίλιοι,
 τριακόσιοι *trecenti*, πεντακισχίλιοι, &c.
 τεσσαρακόσιοι *quadringenti*, μύριοι *decies mille*,
 πεντακόσιοι *quingenti*, δισμύριοι *viginti mille*,
 ἑξακόσιοι *sexcenti*, τρισμύριοι *triginta mille et*
 ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐν- *fic deinceps*.

II. Ordinalia sunt, quæ Interrogationi πῶσος,
quotus, aptè respondent: ut,

πρῶτος <i>primus</i> ,	εἰκοσὸς <i>vigesimus</i> ,
δεύτερος <i>secundus</i> ,	εἰκοσὸς πρῶτος, εἰκοσὸς δεύ-
τρίτος <i>tertius</i> ,	τερος, &c.
τέταρτος <i>quartus</i> ,	τριακοσὸς τεσσαρακοσὸς, πεν-
πέμπτος <i>quintus</i> ,	τηκοσὸς, ἑξηκοσὸς, ἑβδομη-
ἕκτος <i>sextus</i> ,	κοσὸς, ὀγδοηκοσὸς, ἑννεη-
ἑβδομος <i>septimus</i> ,	κοσὸς, ἑκατοσὸς, <i>centesi-</i>
ὀγδοὺς <i>octavus</i> ,	<i>mus</i> .
ἐνναὺς <i>nonus</i> ,	διακοσιοσὸς τριακοσιοσὸς,
δέκατος <i>decimus</i> ,	&c.
ἐνδέκατος <i>undecimus</i> ,	χιλιοσὸς <i>millesimus</i> ,
δωδέκατος <i>duodecimus</i> ,	δισχιλιοσὸς, <i>bis millesimus</i> ,
τρισκαίδέκατος <i>decimus ter-</i>	μυριοσὸς <i>decies millesimus</i> ,
<i>tius</i> ,	δισμυριοσὸς, <i>viciès millesi-</i>
τεσσαρακαίδέκατος, &c.	<i>mus</i> , &c.

Præterea sunt nomina dialia, quæ dierum spa-
 tium significant, ut, Τριταῖος, *tertianus*, τέταρταῖος,
quartanus, &c. i. e. erumpens, aut aliquid agens
 die tertiâ, quartâ, &c.

Græci numeros his literis exprimunt.

α	1	ί	10	ρ'	100	α	1000
β'	2	κ'	20	σ'	200	β	2000
γ'	3	λ'	30	τ'	300	γ	3000
δ	4	μ'	40	υ'	400	δ	4000
ε'	5	ν'	50	φ'	500	ε	5000
ς'	6	ξ'	60	χ'	600	ι	10000
ζ'	7	ό	70	ψ'	700	κ	20000
η'	8	π'	80	ώ	800	ρ	100000
θ'	9	ς	90	πί	900	σ	200000

COMPARATIO NOMINUM.

Adjectiva in *ος* formant Comparativum mutando *ς* in *τερος*, et Superlativum in *τατος*, ut, *ἐνδοξος*, *ἐνδοξότερος*, *ἐνδοξότατος*.

Quæ penultimam habent brevem, mutant *ο* in *ω* in Comparativo, et Superlativo, ut *Φρόνιμος*, *φρονιμώτερος*, *φρονιμώτατος*, *prudens*, *prudentialior*, *prudentialissimus*.

Excipe, *Κενός*, *κενότερος*, *κενότατος*, *vacuus*;

Στενός, *σενότερος*, *σενότατος*, *angustus*;

Reliqua

Reliqua adjectiva comparantur per ἑσπερος et ἑσπετος, sed in ας per ἀντερος et ἀνταλος. In υς, sæpè per ἰων * et ἰσος, ut,

Θεϊκὸν, Συγκριτικὸν, Ὑπερθεϊκὸν.

Positivus, Comparativus, Superlativus.

In { ων. σώφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος, *modestus*,
 ας. μέλας, μελάντερος, μελάντατος, *niger*.
 εις. χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος, *gratiosus*.
 ης. εὐσεβής, εὐσεβέστερος, εὐσεβέστατος, *religiosus*.
 υς. ἀπλῆς, ἀπλῆστερος, ἀπλῆστατος, *simplex*.
 υς. εὐρύς, εὐρύτερος, et εὐρίων, εὐρύτατος, et εὐρισ-
 τος, *latus*.
 αρ. μάκαρ, μακάριερος μακάριστατος, *felix*.
 ην. τέρην, τερενέστερος, τερενέστατος, *tener*.

COMPARATIO IRREGULARIS.

Pos.	Comp.	Superl.
Κακὸς, <i>malus</i> ,	{ κακίων, et κακώτερος, }	κάκιστος, et κακώτατος.
_____	χείρων,	{ χείριστος.
_____	χερείων,	
_____	χεριώτερος,	
ἱλαχὺς, <i>parvus</i> ,	{ ἐλάσσων, et ἐλάττων, }	ἐλάχιστος.
βραδὺς, <i>tardus</i> ,	βράσσων.	
μέγας, <i>magnus</i> ,	{ μείζων, et μιάσων, }	μέγιστος.

* In comparativis in ἰων, i brevem usurpant Iones, longam, Attici.

Attici formant multa per ἴσπερος, et ἰσᾶλος, et nonnulla per ἑσπερος, et ἑσᾶλος, et per αἰτερος, et αἰταλος, à positivis in ος ut,

Λᾶλος, *loquax*, λαλίσπερος, λαλίσᾶλος.

Αἰδοῖος, *venerabilis*, αἰδοιέσπερος, αἰδοιέσᾶλος.

Ὀλίγος, *paucus*, ὀλιγίσπερος, $\left\{ \begin{array}{l} \text{ὀλιγίσᾶλος, et} \\ \text{ὀλιγιςος.} \end{array} \right.$

Ἴσος, *aqualis*, ἰσαίτερος, ἰσαίταλος.

Φίλος, *amicus*, $\left\{ \begin{array}{l} \text{φιλαίτερος, et} \\ \text{φίλτερος,} \end{array} \right. \left. \begin{array}{l} \text{φιλαίταλος,} \\ \text{φίλταλος, et} \\ \text{φίλτιστος.} \end{array} \right.$

A Superlativis etiam formantur alia Comparativa, et Superlativa, ut ἐλαχίστος, ἐλαχιστότερος, *multò minimus*,

Κυδίστος, κυδίσταλος, *longè gloriosissimus*.

Comparantur etiam,

I. Substantiva : ut,

Ἔχθος *	<i>odium</i> ,	ἐχθίων,	ἐχθιστος.
Αἷσχος *	<i>dedecus</i> ,	αἰσχίων,	αἰσχιστος.
Οἶκτος *	<i>misericordia</i> ,	———	οἰκτιστος.
Κῦδος,	<i>gloria</i> ,	κυδίων,	κύδιστος.
Κέρδος,	<i>lucrum</i> ,	κερδίων,	κέρδιστος.
Κάλλος,	<i>pulchritudo</i> ,	καλλίων,	κάλλιστος.
Ἄλγος,	<i>dolor</i> ,	ἀλγίων,	ἀλγιστος.
Ὑψος,	<i>altitudo</i> ,	ὑψίτερος,	ὑψιστος.
Ἄρης,	<i>Mars</i> ,	ἄρείων,	ἄριστος.
Κράτος,	<i>robur</i> ,	———	κράτιστος.

* Comparativa et Superlativa horum verborum ab ἐχθρός, αἰσχροῦς, οἰκτροῦς reveræ derivantur, sed, ut vitetur ἡ κακοφωνία, litera ρ omittitur.

Κρείων,	<i>rex,</i>	{ κρείστων, vel κρείττων. }	_____
Βέλος,	<i>tellum,</i>	{ βέλτερος, vel βελτίων, }	βέλτιστος.

II. Pronomen : ut,

Αὐτός,	<i>ipse,</i>	_____	-- αὐτότατος.
--------	--------------	-------	---------------

III. Verba ; ut,

Ἄω,	<i>volo,</i>	{ λωῶν vel λώων, vel λωῖτερος, }	λώστος.
Φέρω,	<i>fero,</i>	φέρτερος,	{ φέρτατος, vel φέριστος, vel φέρτιστος. }

IV. Adverbia ; ut,

Ἄνω,	<i>supra,</i>	ἀνώτερος,	ἀνώτατος.
Μάλα,	<i>valde,</i>	μᾶλλον,	μάλιστα.
Κάτω,	<i>infra,</i>	κατώτερος,	κατώτατος.
Πόρρω,	<i>longè,</i>	πορρώτερος,	πορρώτατος.
Πέραν,	<i>ultra,</i>	περαιτέρος,	περαιτάτος.
Ἐξω,	<i>extra,</i>	ἐξώτερος,	ἐξώτατος.
Ῥεῖα,	<i>facile,</i>	ῥάων,	ῥάστος.

V. Præpositiones ; ut,

ὑπὲρ,	<i>super,</i>	ὑπέρτερος,	ὑπέρτατος, per Syncopen ὑπατος.
Πρὸ,	<i>ante,</i>	πρότερος,	πρότατος, per Syncopen πρόατος, per Crasin πρώτος, et quasi geminato superlativo, πρώτιστος.
			Ἐγγύς,

Ἐγγύς, *prope*, { ἑγγύτερος, vel ἑγγύτατος, vel
ἑγγίαν, ἑγγιστος.

VI. Participia; ut,

Ἐρρωμένος, *robustus*, ἑρρωμενέστερος, ἑρρωμενέτατος.

Ἀγαθός, } *bonus*, ἀμείνων, *melior*, ἄριστος, *optimus*;
Ἐσθλός, }

μείων
ἥσων
ἥττων } *minor*.

P R O N O M I N A.

Pronomina primitiva sunt,

Ἐγώ, *ego*; σὺ, *tu*; ἐγώ, *sui*;

Possessiva sunt,

Ἐμός, *meus*; Σφωίτερος, *vester duorum*;
Σός, vel τεός, *tuus*; Ἡμέτερος, *noſter*;
Ἐός, vel ὅς, *suus*; Ὑμέτερος, *vester*;
Νωίτερος, *noſter duorum*; Σφέτερος, *suus*.

Reliqua sunt,

Οὗτος *hic*; Ἐκεῖνος, *ille*; Αὐτός, *ipse*; Ὅς, *qui*.

Composita sunt,

Ἐμαυτῷ, *mei ipsius*; Ἐαυτῷ, *sui ipsius*;
Σιαυτῷ, *tui ipsius*;

Ἐγώ,

Ἐγώ, *Ego.*

Sing.	Dual.	Plur.
N. ἐγώ,		N. ἡμεῖς,
G. ἐμῶ,	N. A. νῶϊ, νῶ,	G. ἡμῶν,
D. ἐμοί,	G. D. νῶϊν, νῶν.	D. ἡμῖν,
A. ἐμὲ, et per Aphæresin, μῶ, μοί, μὲ,		A. ἡμᾶς.

Σὺ, *tu.*

Sing.	Dual.	Plur.
N. σὺ,		N. ὑμεῖς,
G. σῶ,	N. A. σφῶϊ, σφῶ,	G. ὑμῶν,
D. σοί,	G. D. σφῶϊν, σφῶν,	D. ὑμῖν,
A. σὲ.		A. ὑμᾶς.

Οἷ, *sui et illius.*

Sing.	Dual.	Plur.
N. caret.		N. σφεῖς,
G. ῶ,	N. A. σφωὲ, σφὲ,	G. σφῶν,
D. οἷ, vel ἐοῖ,	G. D. σφωῖν, σφὶν.	D. σφίσι,
A. εἶ.		A. σφᾶς.

Relativum, Ὅς, *qui.*

Sing.	Dual.	Plur.
N. ὅς, ἧ, ὅ,		N. οἱ, αἱ, ἅ,
G. ῶ, ῆς, ῶ,	N. A. ὦ, ἀ, ὦ,	G. ὧν, ὧν, ὧν,
D. ὧ, ῆ, ὧ,	G. D. οἷν, αἷν, οἷν.	D. οἷς, αἷς, οἷς,
A. ὅν, ῆν, ὅ.		A. ᾧς, ἀς, ᾧ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅ,τι, et ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Item

Item reliqua per tria genera more adjectivorum, et, ut nomina secundæ, et tertiæ declinationis, inflectuntur.

Ἐμὸς,	ἐμὴ,	ἐμὸν.
νωΐτερος,	νωΐτέρα,	νωΐτερον.
ἡμέτερος,	ἡμετέρα,	ἡμέτερον.
σὸς vel τεὸς,	σὴ vel τηή,	σὸν vel τεὸν.
σφωΐτερος,	σφωΐτέρα,	σφωΐτερον.
ὕμέτερος,	ὕμετέρα,	ὕμέτερον.
ἑὸς vel ὄς,	ἐὴ vel ἦ,	ἐὸν vel ὄν.
σφέτερος,	σφετέρα,	σφέτερον.
ᾗτος,	αὕτη,	τῷτο.
ἐκεῖνος,	ἐκεῖνη,	ἐκεῖνον.
αὐτὸς,	αὐτή,	αὐτό.
ἐμαυτῷ,	ἐμαυτῆς,	ἐμαυτῷ.
σεαυτῷ,	σεαυτῆς,	σεαυτῷ.
ἐαυτῷ,	ἐαυτῆς,	ἐαυτῷ.

Οὗτος, *hic*.

	M.	F.	N.
Sing. Nom.	ᾗτος,	αὕτη,	τῷτο,
Gen.	τῷτῃ,	ταύτης,	τῆτῃ,
Dat.	τῷτῳ,	ταύτῃ,	τῆτῳ,
Acc.	τῷτον,	ταύτην,	τῆτο,
Dual. N. A.	τῷτω,	ταύτα,	τῆτω,
G. D.	τέτοιιν,	ταύταιν,	τέτοιιν.

Plur.

	M.	F.	N.
Plur. Nom.	ἔσται,	αὐται,	ταῦτά;
Gen.	τέτων,	τάτων,	τέτων,
Dat.	τέτοις,	ταύταις,	τέτοις,
Acc.	τέτεις,	ταύτας,	ταῦτα.

Sic variatur etiam ἐκεῖνος:

Pronomina Composita, quæ carent Nominativo:

Gen.	Dat.	Acc.
ἐμαυτῆ,	} τῷ, τῇ, τῷ,	} τόν, τήν, τὸ.
σεαυτῆ, τῆς, τῆ,		
ἐαυτῆ,		

et per crasin σαυτῆ, τῆς, τῆ· αὐτῆ, τῆς, τῆ, &c.

Singularem solum habent ἐμαυτῆ et σεαυτῆ

Pluralem vero habet ἐαυτῆ:

Gen.	ἐαυτῶν, τῶν, τῶν,
Dat.	ἐαυτοῖς, ταῖς, τοῖς,
Acc.	ἐαυτές, τὰς, τὰ.

Pronomen Indefinitum δεῖνα, *quidam*:

Nom.	ὁ * δεῖνα, vel δεις, ἡ δεῖνα, τὸ δεῖνα,
Gen.	τῆ δεῖνος, et δεινῶς, τῆς δεῖνος, τῆ δεῖνος,
Dat.	τῷ δεῖνι, et δεινᾷ, τῇ δεῖνι, τῷ δεῖνι,
Acc.	τὸν δεῖνα, τὴν δεῖνα, τὸ δεῖνα.

* Pronomen δεῖνα non declinatur: Genitivi igitur, et Dativi casus ab inusitato Nominativo δεῖς oriuntur.

V E R B U M.

Conjugationes, συζυγίαι, sunt tredecim ; sex Barytonorum, tres Contractorum, et quatuor verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultimâ, qui non appingitur, sed subintelligitur, ita ut accentus sit in penultimâ.

Conjugationes verborum dignoscuntur per litteras Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteristica est, quæ præcedit ω, vel ομαι. Sed in πῖ, κῖ, μν, prior litera est Characteristica.

Characteristica Primæ Conjugationis.

Præf.		Fut.		Præf.
π, τέρω	ψω	τέρψω	φα	τέτερφα, deleto.
β, λείβω		λείψω		λέλειφα, sacrifico.
φ, γράφω		γράψω		γέγραφα, scribo.
πῖ, τύπῖω		τύψω		τέτυφα, verbero.

Secundæ.

κ, πλέκω	ξω	πλέξω	χα	πέπλεχα, plico.
γ, λέγω		λέξω		λέλεχα, dico.
χ, τρέχω		τρέξω		τέτρεχα, curro.
κῖ, τίκῖω		τέξω		τίπειχα, pario.

Tertiæ.

Tertiæ.

Præf.		Fut.		Præt.
τ, ἀνύτω	} σω	ἀνύσω	} κα	ἤνυκα, <i>perficio.</i>
δ, ἄδω		ἄσω		ἤκα, <i>cano.</i>
θ, πλήθω		πλήσω		πέπληκα, <i>impleo.</i>

Quartæ.

σσ, πλάσσω	} et	πλάσσω	} et	πέπλακα, <i>fingo.</i>
τλ, ὀρύττω		ὀρύξω		ὠρύχα, <i>fodio.</i>
ζ, φράζω		φράσω		πέφρακα, <i>dico.</i>

Quintæ.

λ, ψάλλω	} ῶ	ψαλῶ	} κα	ἔψαλκα, <i>psallo.</i>
μ, νέμω		νεμῶ		νενέμηκα, * <i>distribuo.</i>
ν, φαίνω		φανῶ		πέφαγα, <i>ostendo.</i>
ρ, σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα, <i>sero.</i>
μν, τέμνω		τεμῶ		τείμηκα, * <i>scindo.</i>

Sextæ.

Quævis vocalis, vel diphthongus, quæ præcedit ω, vel ομι, ut τίω, Fut. τίσω, Præt. τέτικα, *honoro.*

IN Voce activâ, et mediâ octo sunt Tempora.

Præsens ————— Χρόνος ἐνεστῶς.

Imperfectum ————— Παρατατικός.

Perfectum ————— Παρακείμενος.

Plusquam Perfectum Ὑπερσυνεληκός.

* Vide Notam, p. 61.

Aoristus	{ primus, et secundus }	Ἀόριστος	{ πρῶτος, καὶ δεύτερος.
Futurum	{ primum, et secundum }	Μέλλων	{ πρῶτος, καὶ δεύτερος.

In passivâ additur paulò post futurum, Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Μ Ο Δ Ι.

Ἐγκλίσεις quinque, ut apud Latinos;

Indicativus	Ὅριστική.
Imperativus	Προσκλητική.
Optativus	Εὐχτική.
Subjunctivus	Ὑποκλητική.
Infinitivus	Ἀπαρέμφατος.

R E G U L Æ.

Cum prima persona pluralis exit in *μεν*, prima dualis deest.

Cum tertia pluralis exit in *σι*, vel *ται*, tertia dualis eadem est cum secundâ.

MODUS INDICATIVUS, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus Præsens.

S.	τύπῳ, τύπεις, τύπει.
D.	τύπῃον, τύπῃον.
P.	τύπομεν, τύπῃε, τύπῃσι.

verbero.

Unde

Unde Imperfectum.

S.	ἔτυπλον, ἔτυπες, ἔτυπε·	<i>verberabam.</i>
D.	ἐτύπλειον, ἐτυπλέτην·	
P.	ἐτύπλομεν, ἐτύπλετε, ἔτυπλον *.	

Futurum primum.

S.	τύψω, τύψεις, τύψει· †	<i>verberabo.</i>
D.	τύψειον, τύψειον·	
P.	τύψομεν, τυψέτε, τύψετε·	

Unde Aoristus primus.

S.	ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε·	<i>verberavi.</i>
D.	ἐτύψαλον, ἐτυψάτην·	
P.	ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.	

Perfectum.

S.	τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε·	<i>verberavi.</i>
D.	τέτύφαλον, τετύφαλον·	
P.	τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.	

Unde Plusquam Perfectum.

S.	ἐτετύφην, ἐτετύφεις, ἐτετύφει·	<i>verberaveram.</i>
D.	ἐτετύφειον, ἐτετυφείτην·	
P.	ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.	

* Iones formant imperfectum et aoristos ambos in σκον, à secundâ personâ singulari, abjiciendo augmentum, et addendo κον; ut τύπτες, τύπτισκον· τύψας, τίψασκον· τύπες, τύπεσκον. Terminatio ου fit ὅμην in Pass. et Med.

† In futuris quintæ conjugationis ῶ — εῖς — εἶ — εἶτον — εἶτον — ἔμεν — εἶτε — ἔσι. itemque in quibusdam Atticis, et Doricis omnibus futuris reliquarum conjugationum.

Aoristus

Aoristus secundus.

- S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε· *verberavi.*
 D. ἐτύπειον, ἐτυπέτην·
 P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum secundum.

- S. τυκῶ, τυπεῖς, τυπεῖ· *verberabo.*
 D. τυπεῖτον, τυπεῖτον·
 P. τυπῶμεν, τυπεῖτε, τυπῶσι.

MODUS IMPERATIVUS.

Præfens, et Imperfectum.

- S. τύπε, τυπέτω· *verbera.*
 D. τύπειον, τυπέτων·
 P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Aoristus primus.

- S. τύψον, τυψάτω· *verberato tu.*
 D. τύψαιον, τυψάτων·
 P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoristus secundus.

- S. τύπε, τυπέτω· *verberato tu.*
 D. τύπειον, τυπέτων·
 P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

- S. τετύφε, τετυφέτω· *verberaveris.*
 D. τετύφειον, τετυφέτων·
 P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

MODUS OPTATIVUS.

Præsens, et Imperfectum, εἶθε.

- S. τύποιμι, τύποις, τύποι· utinam *verberem*, vel
 D. τύποιλον, τυποίτην· *verberarem*.
 P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum primum.

- S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι· *verberem*.
 D. τύψοίλον, τυψοίτην·
 P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoristus primus.

- S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι· *verberaverim*.
 D. τύψαίλον, τυψαίτην·
 P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

* Aoristus Æolicus.

- S. τύψεια, τύψειας, † τύψειε †· *verberaverim*.
 D. τυψείαλον, τυψείατην·
 P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν. †

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

- S. τέλῃφοιμι, τέλῃφοις, τέλῃφοι· *verberavissim*.
 D. τέλῃφοίλον, τέλῃφοίτην·
 P. τέλῃφοιμεν, τέλῃφοιτε, τέλῃφοιεν.

* Aoristus Æolicus formatur ab Aoristo primo, interfe-
 rendo α ante α, et abjiciendo augmentum, ut, ἔτυψα, τέψια.

† Secunda et tertia persona singularis, et tertia pluralis
 apud Atticos scriptores usitatissimæ sunt: reliquæ vix uspiam
 leguntur.

Aoristus

Aoristus secundus.

- S. τύποιμι, τύποις, τύποι· *verberaverim.*
 D. τύποιλον, τυποίτην·
 P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum secundum.

- S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ· *verberavero.*
 D. τυποῖτον, τυποίτην·
 P. τυποῖμεν, τυποίτε, τυποίεν.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Præsens, et Imperfectum, εἰν.

- S. τύπῳ, τύπῃς, τύπῃ· * *si verberem, vel*
 D. τύπῃτον, τύπῃτον· *[verberarem]*
 P. τύπῳμεν, τύπῃτε, τύπῳσι. †

Aoristus primus.

- S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ· *si verberavero.*
 D. τύψῃτον, τύψῃτον·
 P. τύψῳμεν, τύψῃτε, τύψῳσι.

Aoristus secundus.

- S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ· *si verberavero.*
 D. τύπῃλον, τύπῃλον·
 P. τύπῳμεν, τύπῃτε, τύπῳσι.

* Iones addunt σι tertiis personis singularibus, ut τύπτῃσι pro τύπῃ.

† Penultima longa in duali ac plurali hujus modi corripitur sæpe; Ionicè, ut ait scriptor Sch. brev. ad Iliad. B. 72. sed *Lesbonax* (περὶ σχημ. p. 178. edit. Valek.) dicit hoc esse schema Corinthium.

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

S. τεύφω, τεύφης, τεύφη·

si verberaverim.

D. τεύφηλον, τεύφηλον·

P. τεύφωμεν, τεύφητε, τεύφωσι.

M O D U S I N F I N I T I V U S.

Præsens, et Imperfectum,

τύπειν.

Futurum primum,

τύψειν.

Aoristus primus,

τύψαι.

Perfectum, et Plusquam Perf.

τεύφέναι.

Aoristus secundus,

τυπεῖν.

Futurum secundum,

τυπεῖν.

P A R T I C I P I U M.

Participia omnia sequuntur formam Adjectivorum.

Præsens, et Imperfectum.

Nom.

Gen.

M. ὁ τύπων, τῷ τύπωντος·

verberans.

F. ἡ τύψα, τῆς τυψῆς·

N. τὸ τύπον, τῷ τύπωντος·

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τῷ τύψοντος·

verberaturus.

F. ἡ τύψα, τῆς τυψῆς·

N. τὸ τύπον, τῷ τύψοντος·

H

Aoristus

Aoristus primus.

Nom.

Gen.

- M. ὁ τύψας, τῷ τύψαντος· *qui verberavit.*
 F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης·
 N. τὸ τύπαν, τῷ τύψαντος.

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

- M. ὁ τετυφώς, τῷ τετυφότος· *qui verberavit, vel*
 F. ἡ τετυφύῃα, τῆς τετυφύϊας· *[verberaverat.]*
 N. τὸ τετυφός, τῷ τετυφότος.

Aoristus secundus.

- M. ὁ τυπῶν, τῷ τυπόντος· *qui verberavit.*
 F. ἡ τυπῆσα, τῆς τυπῆσης·
 N. τὸ τυπόν, τῷ τυπόντος.

Futurum secundum.

- M. ὁ τυπῶν, τῷ τυπῆντος· *verberaturus.*
 F. ἡ τυπῆσα, τῆς τυπῆσης·
 N. τὸ τυπῆν, τῷ τυπῆντος.

* At Participia in αως post contractionem in ως, formant
 fœmininum in ῶσα, et neutrum in ῶς, ut,

Nom. ἐσιῶς, ἐσιῶσα, ἐσιῶς.

Gen. ἐσιῶτος, ἐσιῶσης, ἐσιῶτος, et ita per cæteros casus reti-
 nent u.

Cognata Tempore in Voce Activa.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	τύπλω	τύπλε	τύπλοιμι	τύπλω	τύπλειν	τύπλων
Imperf.	ἔτυπλον					
Fut. α.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. α.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τέτυφοιμι	τέτύφω	τέτυφέναι	τέτυφώς
Plusq. Perf.	ἔτετύφειν					
Aor. β.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τύπεῖν	τυπῶν
Fut. β.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπέειν	τυπῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imperf.	ἔλεγον					
Fut. α.	λέξω		λέξοιμι		λέξεειν	λέξων
Aor. α.	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχώς
Plusq. Perf.	ἐλελέχουν					
Aor. β.	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγῶν
Fut. β.	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	λείω	λείθε	λείθοιμι	λείθω	λείθειν	λείθων
Imperf.	ἐλείθον					
Fut. α.	λείσω		λείσοιμι		λείσειν	λείσων
Aor. α.	ἐλείσα	λείσον	λείσαιμι	λείσω	λείσαι	λείσας
Perf.	ἐπέλεικα	ἐπέλεικε	ἐπέλοιμαι	ἐπέλω	ἐπέλειναι	ἐπέλεικώς
Plusq. Perf.	ἐπέπεικα					
Aor. β.	ἐπείθον	πείθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Fut. β.	πείθω		πείθοιμι		πείθειν	πείθων

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imperf.	ἐφράζον					
Fut. α.	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. β.	ἐφράσα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Perf.	ἐφράκα	ἐφράκε	ἐφράκοιμι	ἐφράκω	ἐφράκηναι	ἐφράκώς
Plusq. Perf.	ἐπεφράκα					
Aor. β.	ἐφράδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φράδειν	φράδων
Fut. α.	φράδω		φράδοιμι		φράδειν	φράδων

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	σπείρω	σπείρε	σπείρομαι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον					
Fut. α.	σπερῶ		σπεροίμην		σπερεῖν	σπερών
Aor. α.	ἔσπειρα	σπείρον	σπείραμι	σπείρω	σπείραι	σπείρας
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἔσπαρκοιμι	ἔσπαρκω	ἔσπαρκέναι	ἔσπαρκώς
Plusq. Perf.	ἔσπαρκεν					
Aor. β.	ἔσπαρον	σπάρε	σπάρομαι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρών
Fut. β.	σπαρῶ		σπαροίμην		σπαρεῖν	σπαρών

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	ἀκῶ	ἄκχε	ἄκχομαι	ἀκῶ	ἀκχεῖν	ἀκχών
Imperf.	ἤκχον					
Fut. α.	ἀκῶσω		ἀκχόσοιμι	ἀκῶσω	ἀκχέσειν	ἀκχέτων
Aor. α.	ἤκχσα	ἄκχσον	ἀκχόσαιμι	ἀκῶσω	ἀκχέται	ἀκχσας
Perf.	ἤκχκα	ἤκχε	ἤκχκοιμι	ἤκχκω	ἤκχκέναι	ἤκχκῶν
Plusq. Perf.	ἤκχκεν					
Aor. β.	ἤκχον	ἄκχε	ἀκχόοιμι	ἀκῶσω	ἀκχεῖν	ἀκχῶν
Fut. β.	ἀκῶ		ἀκχοίμην		ἀκχεῖν	ἀκχῶν

T E M P O R U M F O R M A T I O .

Præsens.

Præsens est thema, et fundamentum, ut, τύπῳ.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando ω in ον, et præponendo augmentum, ut, τύπῳ, ἔτυπον.

Augmentum.

Augmentum, αὔξησις, est duplex; syllabicum, συλλαβικὴ, et temporale, χρονικὴ. Syllabicum augmentum est ε, cùm verbum incipiat à consonante; tunc enim ε, præfigitur Imperfecto, Plusquam Perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε, syllabicum augmentum, in temporale, η, ut, ἔμελλον, ἤμειλλον, *futurus eram*.

Verbis, in auctis temporibus, incipientibus ab α, η, ο, ω, οί, υ, Attici præfigunt ε cum spiritu thematis: ut ἐάλωκα, ἔηκα, ἔοργα, ἐώργειν, ἔωσα, ἔοικα, ἔερηκα. Solvunt etiam temporale augmentum η in εα, ut ἔαξε pro ἤξε.

Poëtæ præponunt ε Aoristis, sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα pro εἶπα, *dixi*.

Si verbum incipiat à ρ, geminatur ρ post ε, ut, ῥίπῳ, ῥρίπῳ*.

* Apud Poëtās ρ sæpe non geminatur, ut, ἔρεζον. Od. ψ 56.

T E M P O R A L E A U G M E N T U M .

Temporale augmentum adhibetur, cùm verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo, et usurpatur in Perfecto, et Plusquam Perfecto, per omnes modos: In Imperfecto, et Aoristis solummodo in Indicativo.

Mutabiles vocales sunt, α, ε, ο*.

α mutatur in η, ut ἀκέω, ἤκεον, *audio*.

ε ————— in η, ut ἐγείρω, ἤγειρον, *excito*.

ο ————— in ω, ut ὀρύττω, ὥρυττον, *fodio*.

Mutabiles diphthongi sunt, αι, αυ, οι.

αι mutatur in η, ut αἶρω, ἤρον, *tollo*.

αυ ————— in ηυ, ut αὐξάνω, ἠύξανον, *augeo*.

οι ————— in ω, ut οἰκίζω, ὤκισον, *aedifico*.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immutabiles vocales sunt longæ naturæ, ut,

η, ἡχέω, ἤχεον, *sono*.

ι, ἰθύω, ἴθυον, *dirigo*.

υ, ὑλίω, ὕλισον, *defæco*.

ω, ὠθέω, ὤθεον, *impello*.

* Vocales ι et υ, si breves sint naturæ in præsentem, fiunt longæ in auctis temporibus; ut ἰκάνω, ἴκανον, ὕβριζω, ὕβρισον. Igitur ι et υ capiunt augmentum, potestate literæ, et non formæ, mutata.

Immutabiles Diphthongi sunt

ει, εικάζω, εἰκαζον, *assimilo*.ευ, εὐθύνω, εὐθυνον, *dirigo*.ε, ἔταζω, ἔταζον, *vulnero*.

Atticè tamen ει mutatur * in η, ut εικάζω, ἡκαζον, *assimilo*; et ευ in ηυ, ut, εὐχομαι, ηὐχόμεν, *oro*; et εἶδω, *scio*, in plusquam perfecto fit εἶδειν, et Att. ἥδειν, *sciveram*.

Exceptiones.

Quatuor sunt verba, incipientia ab α, quæ augmentum non admittunt, ut, ἄω, ἄον, *spiro*; αἶω, αἶον, *audio*; ἀηθίσσω, ἀηθίσσον, *insuetus sum*; ἀνδιζομαι, ἀνδιζόμεν, *tædio afficior*; ne η, nullâ literâ interpositâ, geminetur †.

Quædam, ab ε incipientia, in auctis temporibus adsciscunt ι, ut,

ἔχω, εἶχον, *babeo*;ἔλω, εἶλον, *capio*;ἔλκω, ἐλκύω, *trahō*;ἔρπω, ἐρπύζω, *serpo*;ἔσηκω, *sto*;ἔπομαι, *sequor*;ἔρίω, *dico*;ἔσιάω, *convivio excipio*;ἔαυε, *fino*;ἔω, *induo*;ἔω, *colloco*;ἔρώω, *traho*;ἑθίζω, *assuefacio*;ἐργάζομαι, *operor*;ἐλίσσω, *volvo*;ἐπω, εἶπον, *dico*,

* Id est, pars mutabilis diphthongi mutatur, quod solum in diphthongis, vulgo dictis mutabilibus, agitur.

† Veteres Attici α, longum naturâ, non mutabant in η per augmentum, ut, αἰαλώω, ἀνάλωκα. Valck. ad Phœn. v. 591.

quod servat augmentum in omnibus modis :
 ἔθω, *assuesco*. in præterito medio εἴωθα, interposito
 ω.

E ante ο non mutatur, sed ο in ω * vertitur, ut,
 ἑορτάζω, ἐώρταζον, *festum celebro*.

Quædam etiam, ab οi incipientia, nullum ha-
 bent augmentum : ut, αἰδανω, οἰδανον *tumeo* ; οἰκ-
 ρέω, *domum custodio* ; οἰνώ, *in vinum verto* ; οἰμάω,
concito, &c.

DE AUGMENTIS COMPOSITORUM.

Verba habent Augmentum in initio, si compo-
 nantur vel

1. Cum nomine, ut, φιλοσοφείω, ἐφιλοσόφην, *phi-*
losophor.

2. Cum præpositione, quæ non mutat signi-
 ficationem verbi, ut, καθεύδω, ἐκάθειδον, *dormio* ;
 vel si simplicia nullo sint in usu, ut, ἀντιβολῶ,
 ἡντιβόλην, *supplico* ; ἐμμελῶ, ἡμμέλην, *curo*.

3. Cum ὁμῶς, vel ὁμῆ, et α privativâ particulâ,
 ut, ἀφροinéω, ἡφρόνην, *insipiens sum* ; ὁμολογέω, ὁμολό-
 γην, *confiteor*.

Augmentum erit in medio, inter præpositio-
 nem, et verbum, si præpositio mutet signifi-
 cationem verbi, ut καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, *condemno*.

Augmentum erit in medio, inter adverbium,
 et verbum, si componatur cum δυσ, et ευ : ut, δυσ-
 αρεσέω, δυσπρέσεν, *displiceo* ; ευεργετέω, ευηργέτην, *bene-*

* Haud absimili modo ἑολπα ἐώληπει, ἑοργα ἐώργειν, εἰκάσ
 ἐήκειν.

facio; nisi consonans, vel immutabilis vocalis sequatur, ut δυσυχίω, ἐδυσύχην, *infelix sum*.

Quædam et in principio, et in medio augentur, ut, ἐνοχλείω, ἠνώχλεν, *turbo*; ἀνορθόω, ἠδώρθεν, *corrigo*; et quædam vel in principio, vel in medio, ut, ἀνωξα, vel ἠνοιξα, *aperui*.

Præpositiones in compositis, præfixæ vocalibus, suam propriam vocalem in omnibus temporibus suam propriam vocalem in omnibus temporibus amittunt, ut, παρακέω, παρήκεον, *perperam audio*.

Excipe περι, et πρό, quæ nunquam vocalem amittunt, et aliquando ἀμφι· πρό autem sæpe contrahitur, ut, προέχω, προῖχω, *præcedo**.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspiratâ, ut, καθάπτομαι, *attingo*, ἀκαλά, et ἀπτομαι.

REGULÆ.

Iones ex auctis temporibus abjiciunt augmentum †, ut, τύπτε, pro ἔτυπτε.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à præsentī, mutando ultimam syllabam in conjugatione

Primâ in ψω.

Secundâ in ξω.

Tertiâ in σω.

* Apud Poëtas omnes præpositiones vocales suas passim retinent.

† Abjiciunt quoque reduplicationem Iones perinde ac Augmentum, ut δέκω pro ἰδίδεκτο.

Quartâ, σσω, et τλω, in ξω, et quædam in σω
sed * ζω fere in σω.

Quintâ, in λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, ῶ circumflexâ.

Sextâ in σω.

REGULÆ.

Penultima futuri primi † plerumque longa est, nisi in quintâ conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut, τέμνω, τεμῶ, *scindo*; vel secundam vocalem diphthongi, ut, φαίνω, φαινῶ, *ostendo*; vel breviando anticipitem, ut, κρίνω, κρινῶ, *judico*.

Quædam futura spiritum thematis transponunt, ut, θρέψω, à τρέφω, *nutrio*; θύψω, à τύφω, *sumum excito*; θρέξω, à τρέχω, *curro*; et ἔξω, ab ἔχω, *habeo*.

Ex futuris quartæ et sextæ conjugationis in άσω, έσω, ίσω, lones tollunt s, ac deinde Attici contrahunt in ῶ circumflexum: ut, σκεδάσω, σκεδάω Ionicè, σκεδῶ Atticè: καλέσω, καλέω, καλῶ ὁμόςσω, ὁμόω, ὁμῶ. Quæ etiam habent terminationem circumflexorum per omnes personas. Ex futuris quartæ conjugationis in ίσω Attici tollunt

* Nonnulla in ζω habent ξω, ut οἰμῶζω, *ploro*, οἰμῶξω et alia quædam habent σω et ξω, ut ἀρπάζω, *rapio*, ἀρπάσω et ἀρπάξω. quædam etiam ante ξ assumunt γ, ut λίζω, *placido*, πλάζω, *claudo*, σάλπιζω fut. λίγξω, *placido*, κ. λ.

† Non semper, e. g. ἀρκίσω, *gaudeo*, ὀνόσω, *invoco*, κ. λ. in futuris vero quartæ conjugationis, in σω desinentibus, penultima, nisi præcedat η vel ω, semper corripitur, ut, θαυμάσω, *admiror*, φροντίσω, *sollicitor*, ἐρπίσω, κ. λ.

solummodo ; et circumflectunt ᾠ· ut, κομίσω, κομίσῃ.

Dores mutant in præsenti quartæ conjugationis ζω in σδω, ut κωμασδω pro κωμάζω *lascivio*; et in futuro, σω in ξω, ut βαδίξω, *vado*, βαδίσω, Dor. βαδίξω· κλείω, *claudio*, κλείσω et κλᾶσω. Dor. κλαξω.

Æoles efferunt futura in λω et ρω, per σω, ut κέλλω, *appello*, κελῶ, Æol. κελσω· ὄρω, *excito*, ὄρῳ, Æol. ὄρω.

Poëtæ in futuro sextæ conjugationis sæpe abjiciunt σ, ut, δήω, *inveniam*, pro δησω, à δέω κλείω, *claudam*, pro κλείσω· et κέω, seu κείω, *cubabo*, pro κέσω, à κέω.

Aoristi.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cùm incertum sit, utrùm paulò ante, an multò ante res præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo, mutando ω in α, et præponendo augmentum, ut, τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi, qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut, ἔθηκα, *posui*; ἔδωκα, *dedi*; ἔηκα, *mihi*; εἶπα, *dixi*; ἔνεγκα, *tuli*.

Penultima Aoristi primi plerumque * longa est, unde in quintâ conjugatione α mutatur in η,

* Non semper, c. g. ἰθάγασα, ἐτέλεσα, ἰγέμισα, ᾤμωσα, ἔπλωσα, κ. λ.

ut, ψαλῶ, ἤψαλα, *cecini*; et ε in ει, ut, σπέρῳ, ἔσπειρα, *sevi*: et vocalis anceps longa fit, ut, κρινῶ, ἔκρινα, *judicavi*: interdum vero α longum servatur, ut, ἰδυοσχέρανα, *molestè tuli*; ἐκέρδανα, *lucratus sum*; ἐπέρανα, *perfici*.

Ex quibus Aoristis primis σ excluditur, ut, pro ἔχευσα, ἔχευα, ἔχεα, à χέω, *fundo*; ἔσευσα, ἔσευα, à σέω, *moveo*; ἔλεινα, ab αλεύω, *vito*; et ἠκεάμην, ab ἀκέομαι, *scio*.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo, mutando in conjugatione.

Primâ, φω in φα.

Secundâ, ξω, in χα.

Tertiâ, σω, in κα.

Quartâ, ξω, * in χα, et σω in κα.

Quintâ, ῶ in κα sed μῶ, in μηκα †.

Sextâ, σω in λα.

Et repetitur prima consonans thematis cum ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut, τύψω, τέτυφα· vel à mutâ cum liquidâ, ut, πλέξω,πέπλεχα. Sin à duplici, vel geminâ, tantum ε præponitur, ut, ζάω, νίσο, ἔζηκα: σπείρω, *sevo*, ἔσπαρκα.

* Excipe πέφρικα. a φρίσσω, *horreo*: non πέφριχα, ne duæ continentes syllabæ ab aspiratis incipiant.

† Præterita in μηκα re verâ derivantur a verbis, fere inusitatiss, in ἰω, vel ἄω.

Cùm verbum incipiat ab aspiratâ, adsumit suam tenuem, ut, *θύω, sacrifico, τέθυκα*. Si incipiat à ρ, geminatur ρ, et ε tantùm præfigitur, ut, *ῥίπτω, præcipito, ῥῥίφα*.

Observationes.

Diffyllaba * quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut, *είλλω, σελλῶ, ἔσαλκα, mitto*.

Diffyllaba in εἶνω, ἴνω, ὕνω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut, *κλείνω, κλεινῶ, ἔκλκα, interficio*; *θύνω, θυνῶ, τέθυκα, ruo*. Cætera in νω, mutant ν in γ, ut, *φαίνω, ostendo, πέφαγκα, μολύνω, contamino, μεμόλυκα*.

Γρηγορέω, et γνωρίζω tantùm ε præponunt, etsi a mutâ cum liquidâ incipient; *ἐγρηγόρηκα, enim et ἐγνώρικα tantùm sunt in usu; sic ἔγνωκα*.

Quædam verba, incipientia à π, κ, μν, reperiunt fere primam literam thematis, ut, *πλώω, verbum inusitatum, πέπιωκα, cado; κλάομαι, κέκλημαι †, possideo; μνᾶομαι, μέμνημαι, commemoro*.

Attici verbis incipientibus ab α brevi, ε, ο, præponunt duas priores literas thematis, ut, *ἐρίζω, ἥρικα, ἐρήρικα, contendo*; et tertia syllaba corripitur, si præteritum numerum trium syllabarum excefferit: ut, *ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήλεκα, molo*.

* Retinetur autem ε futuri in μῶ, ut, *νεμῶ, νενέμηκα*.

† Sed ἐκλήμαι quoque.

Excipe ἥρεια, ἐρήρεια, ab ἐρείδω, *firmitas*; ob differentiam præteriti ἐρήρικα, ab ἐρίζω, *contendo*.

Si verbum incipiat à λ, vel μ, Attici præfigunt ε, præterito, ut, λήξω, verbum inusitatum, εἴληφα, *accipio*: μείρομαι, εἴμαρμαι, *fortior*.

In verbis dissyllabis primæ, et secundæ conjugationis Attici convertunt ε penultimam præsentis, in ο, ut, σρέφω, *verto*, ἔσροφα· κλέπω, *furor*, κέκλοφα.

Plusquam Perfectum.

Plusquam perfectum formatur à præterito, mutando α in ειν, et præponendo ε, si præteritum incipiat à consonante, ut, τέτυφα, ἐτέλυν.

Plusquam perfectis Atticis additur interdum alterum temporale augmentum, ut, ὀρώρυχα, ὠρώρυχεν.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsentis mutando ω in ον, præponendo augmentum, et servando characteristicam præsentis, ut, τύπω. ἔτυπον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis est, unde, si penultima præsentis sit longa positione, posterior consonans, si non sit characteristicam, abjicitur, ut, κάμνω, *laboro*, ἔκαμον. Si posterior sit characteristicam, servatur, ut, τέρπω, *delecto*, ἔταρπον.

Vocales, et diphthongi præsentis in penultimâ
Aoristi β ita mutantur,

ε	mutatur in α, ut,	δέρω, ἔδαρον, <i>excorio</i> ; excipiantur ἔβλε- πεν ἔλεγον, ἔφλεγον, ἔτεμον *, ἔτεκον.
η		λήθω, ἔλαθον, <i>lateo</i> ; excipe ἔπληγον, ἔ- πλησσω, <i>percutio</i> †.
ω		τρώγω, ἔτρώγον, <i>comedo</i> .
αι		καίω, ἔκαον, <i>uro</i> .
αυ		παύω, ἔπαον, <i>sedo</i> .
ευ in υ, ut,		φεύγω, <i>fugio</i> , ἔφυγον.
ς in ο, ut,		ἀκέω, <i>audio</i> , ἤκουον.
ει in ι, ut,		λείπω, ἔλιπον,
sed in quintâ conju- gatione mutantur in		Diffyllabis in α, ut, σπείρω, <i>sero</i> , ἔσπαρον. Trisyllabis in ε, ut, ὀφείλω, <i>debeo</i> , ὠφείλον.

Vocales α, ι, υ, longæ in penultimâ præsentis,
fiunt breves in penultimâ aoristi secundi.

Observatio.

Observandum est in quartâ conjugatione, si
futurum primum exit in σω, aoristus secundus
desinit in δον, si in ξω, in γον, ut, φράζω, *dico*, φράσω,
ἔφραδον· τάττω, τάξω, *ordino*, τάξω.

* At ἔταμον etiam passim legitur, nisi hoc forte à τάρμω de-
ducendum sit.

† At ἐπλάγον, et ἐπλάγην leguntur, cūm animi motum sig-
nificant.

Quidam aoristi secundi formantur irregulariter, ut,

ε pro ω	βλάπῳ,	ἔλαβον *	noceo.
	καλύπῳ,	ἐκάλυβον,	iego.
	κρύπῳ,	ἔκρυβον,	abscondō.
φ pro π	βάπῳ,	ἔβαφον,	tingo.
	σκάπῳ,	ἔσκαφον,	fodio.
	ράπῳ,	ἔρραφον,	facio.
	τάπῳ,	ἔταφον,	sepelio.
	δάπῳ,	ἔδαφον,	vorō.
	ἄπῳ,	ἔφον,	necto.
	ρίπῳ,	ἔρριφον,	jacio.
	δρύπῳ,	ἔδρυφον,	lacero.
γ pro χ	θήπῳ,	ἔταφον,	stupeo.
	σμούχῳ,	ἔσμουγον,	uro.
	ψύχῳ,	ἔψυγον,	refrigero.

Iones in quibusdam temporibus, et præcipuè in aoristo secundo, geminatione uti solent, ut, pro ἔκαμον, κέκαμον, laboravi; et pro πεθήσω, πεπιθήσω confidam; Attici quoque præponunt duas priores literas thematis, ut, ἄγηγον pro ἤγον, et per metathesin augmenti ἤγαγον.

Verba sextæ conjugationis carent plerumque aoristo secundo, futuro secundo, et præterito medio. Carent quoque multa alia.

* Hi omnes suum ε, φ, et γ ex futuris primis capiunt; à quibus æquè regulariter formantur, ac alii à præsentibus. Sic supra, ἔταγον à τάξω. Sed ἔφραδον descendit regulariter à præf. φράζω.—Vide resolutionem dupl. Conson. p. 3.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur ab aoristo secundo, mutando $\sigma\upsilon$ in $\tilde{\omega}$ circumflexum, et abjiciendo augmentum, ut, $\epsilon\tau\upsilon\pi\sigma\upsilon$, $\tau\upsilon\pi\tilde{\omega}$.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab Indicativo, et tempora similia à similibus.

VERBUM εἰμι *sum.*

INDICATIVUS.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plur.
Εἶμι, εἷς vel εἴ, ἐς, ἧ, A.	ἐσθόν, ἐσθόν,	ἐσμέν, ἐσε, εἰσι.
ἐμμι, ἐμι,	ἐντί, D.	εἰμές, ἐντί, D. εὔτι, Æ.
ἑσθα, Æ. ἑσσι, } p. ἑει, }		εἰμέν, εἰτέ, ἑασι, L ἐμέν, ἐτέ, ἑασι, P.

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
ἦν, ἦ, ἦθα, ἦς, ἦν, ἦς, ἦα, ἦες, ἦον, ἦεν, ἦσαν, ἦσαν.	ἦτον, ἦτην, ἦτον, ἦτην, ἦτον, ἦτην, ἦτον, ἦτην, ἦτον, ἦτην, ἦτον, ἦτην.	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν, ἦμες, D., ἦαίε, I., ἦσμεν, ἦσε, Pl., ἦσαν, Syf., ἦσαν, P., ἦσαν, P., ἦν, Syn.

Plusquam

Plusquam Perfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
* Ἦμην, ἦσο, ἦτο, ἦμεθον, ἦσθον, ἦσθην, ἦμεθα, ἦσθε, ἦτε.		ἦτε, I. ἦτε, P.

Futurum.

Sing.	Dual.	Plur.
* Ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσειται, ὅμεθον, ἐσθον, ἐσθην, ὅμεθα, ἐσθε, οἴσται.		
ἔσῃ, A. ἔσαι, Sync.		
ἔσῃμαι, ἔσῃ, ἔσειται, ἔσμεθον, &c. D.		
ἔσειμαι, D.		
ἔσειμαι, ἔσῃ, ἔσειται, &c. D.		
ἔσει, I.		
ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, ἔσόμεθον, &c. P.		
ἔσσαι, P. ἔσμεσθον, P. ὅμεσθα, P.		

IMPERATIVUS.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plur.
* Ἴσθι, vel ἴσο, ἴσω, ἴσον, ἴσων, ἴσε, ἴσωσαν.		
ἴσθι, } P.		ἴσων, } A.
ἴσο, } P.		ἴσεσθων, } A.
ἴ, Craf. P. ἴτω D.		

OPTATIVUS.

Præfens.

Εἴην, εἴης, εἴη, εἴητον, εἴητην, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.	
εἴμι, εἴοις, εἴοι, &c. P. εἴμεν, εἴτε, εἴεν, Sync.	

* Ἦμην, et ἔσομαι, à verbo inusitato, ἔομαι regulariter formantur.

Futurum.

Sing.	Dual.	Plur.
ἔσοίμην, ἔσοιο, ἔσοίῃο, μεθον, σθον, σθην, μεθχ, σθε, σθι.		
ἔσσοίμην, &c. P.		

SUBJUNCTIVUS, ἰάν.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plur.
ᾧ, ἦς, ἦ, ἦτον, ἦτον, ᾧμεν, ἦτε, ᾧτι.		
ἔω, ἔης, ἔη, ἔητον, ἔητον, ἔωμεν, ἔητε, ἔωσι, I.		
ἦσθα, Ἄ. ἦσι, } I.		
ἔησι, } I.		
εἴω, εἴης, εἴη, εἴηλον, εἴηλον, εἴμεν, D. ᾧντι, } D.		
		εἴωμεν, &c. P. εἴωσι, } D.
		εἴομεν, Syst.

INFINITIVUS.

Præf.

εἶναι.

ἔμεν, } I.

ἔμεναι, } I.

ἔμμεναι, Ἀ.

ἦμεν, } D.

ἦμεν, } D.

ἔμεν, } D.

ἦμεναι, } D.

εἴμεναι, P.

Fut.

ἔσεσθαι.

ἴσεισθαι, D.

ἴσεισθαι, D. et P.

ἴσσεσθαι, P.

PARTICIPIIUM.

Præf.

Fut.

Nom.	Gen.	
ὄν, ἔσα, ὄν, ὄντος, ἔσης, ὄντος. ἰσόμενος, η, ου.		
ἔων, ἔωσα, ἔων, I. ἔόντος, ἔωσης, ἔόντος, I. ἰσόμενος, &c. P.		
ἔης, εἴσα, ἔν, ἔντος, &c. Ἀ.		
ἔοισα, } D.	εὔντος, &c. D.	
εὔσα, } D.		

Paradigma

Paradigma Vocis Passivæ.

MODUS INDICATIVUS.

Præsens.

S.	τύπτομαι *, τύπῃ †, τύπτεται.	<i>verberor.</i>
D.	τυπτόμεθον, τυπτεσθον, τυπτεσθον.	
P.	τυπτόμεθα, τυπτεσθε, τύπονται.	

Unde Imperfectum.

S.	ἐτύπην, ἐτύπῃ †, ἐτύπετο.	<i>verberabar.</i>
D.	ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐσθην.	
P.	ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.	

Aoristus secundus.

S.	ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη.	<i>verberatus fui.</i>
D.	ἐτύπηον, ἐτυπήτην.	
P.	ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.	

* Quatuor verba, ut, βάλομαι, ὄψομαι, οἶομαι, ἔομαι, et Atticè omnia fere verba formant secundam personam in *μαι*, ut, βάλει, ὄψει, οἶει, ἔει, et factâ Crasi *εἶ*.

† Apud Græcos veteres secunda persona erat *τύπτεσαι* ut, in *τθεμαι*, *τθεσαι*, et sic in reliquis, à primâ personâ in *μαι*, secunda erat in *σαι*. Iones tollebant *ς*, ac deinde Attici contrahebant *εαι* et *ηαι* in *η*.

‡ Apud Veteres erat secunda persona in *εσο*. Iones tollebant *ς*, et Attici deinde contrahebant *ς* in *ϋ*. Sic à primâ personâ in *ἀμην*, secunda erat *ασο*, Ionicè *αϋ*, Atticè *ω*.

Unde

Unde Futurum secundum.

- S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσειαι· *verberabor.*
 D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον·
 P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσον·ται.

Perfectum.

- S. τέτυμμαι, τέτυψαι *, τέτυπται· *verberatus fui.*
 D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον·
 P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εισι.

Unde Plusquam Perfectum.

- S. ἐτέλυνμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο· *verberatus eram.*
 D. ἐτελύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτελύφθην·
 P. ἐτελύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulò post Futurum.

- S. τετύψομαι, τετύψη, τετύψειαι· *mox verberabor.*
 D. τετυψόμεθον, τετυψέσθον, εσθον·
 P. τετυψόμεθα, τευψέσθε, τετύψον·ται.

* Secunda persona singularis perfecti oritur ex primâ, mutando consonas ante αι in characteristicam futuri primi activi, ut, τίτυμμαι, τίτυψαι, à τύψω· solam verò μ post liquidam thematis, ut, τίτεμμαι, τίτεμψαι· etiam post γ in ἤλεγμαι, ἤλεγξαι. In quintâ conjugatione μ semper vertitur in σ, ut, ἴσπαρμαι, ἴσπαρσαι.

Tertia singularis oritur ex secundâ, vertendo σ in τ· ut, ἴσπαρσαι, ἴσπαρται· τίτυψαι, τίτυπται· λέλεξαι, λέλεκται. Si vero prima persona exit in σμαι, tertia retinēt σ ante terminationem ται ut, τιτίλισμαι, τιτίλισται, τιτίλισται· πίφρασμαι, πίφρασται, πίφρασται.

Secunda et tertia dualis, et secunda pluralis formantur à tertia singulari, mutando tenues suas in aspiratas; ut, τίτυπμαι, τίτυφθον, τίτυφθε· sumendo item σ ante θ purum, ut, κέκριται, κέκρισθον.

Aoristus

Aoristus primus.

- S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη· *verberatus fui.*
 D. ἐτύφθηλον, ἐτυφθήτην·
 P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde Futurum primum.

- S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεαι· *verberatus ero,*
 D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, ισθον· [*vel verberabor.*]
 P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, σοίλαι.

MODUS IMPERATIVUS.

Præsens, et Imperfectum.

- S. τύπῃ*, τυπῆσθω· *verberare.*
 D. τύπῃσθον, τυπῆσθων·
 P. τύπῃσθε, τυπῆσθωσαν.

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

- S. τέτυψο, τετύφθω· *verberatus sis,*
 D. τέτυφθον, τετύφθων·
 P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoristus primus.

- S. τύφθῃ, τυφθήτω· *verberator tu.*
 D. τύφθῃον, τυφθήτων·
 P. τύφθῃτε, τυφθήτωσαν.

* Apud Veteres Imperativus erat τύπτειο. Idem igitur
 hic fit, quod in secundâ persona Indicativi. vide P. 69.

Aoristus secundus.

- S. τύπηθι, τυπήτω· *verberator tu.*
 D. τύπηλον, τυπήτων·
 P. τύπηλε, τυπήτωσαι.

MODUS OPTATIVUS.

Præfens, et Imperfectum, εἴθε.

- S. τυπλοίμην, τύπλοιο, τύπλοιο· *utinam verberer, vel*
 D. τυπλοίμεθον, τύπλοισθον, τυπλοίσθην· *[verberarer.*
 P. τυπλοίμεθα, τύπλοισθε, τύπλοιο.

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

- S. τέτυμμένος εἶην, εἴης, εἴη· *verberatus essem.*
 D. τέτυμμένω εἴηλον, εἴήτην·
 P. τέτυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Aoristus α.

- S. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη· *verberatus sim,*
 D. τυφθείηλον, τυφθειήτην· *[vel fuerim.*
 P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθειήσαν.

Aoristus β.

- S. τυπεῖην, τυπεῖης, τυπεῖη· *verberatus sim,*
 D. τυπεῖηλον, τυπειήτην· *[vel fuerim.*
 P. τυπεῖημεν, τυπεῖητε, τυπειήσαν.

Futurum

Futurum α.

- S. τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. *verberer.*
 D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην.
 P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσονται.

Futurum β.

- S. τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. *verberer.*
 D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σείσθην.
 P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσονται.

Paulò post Futurum.

- S. τέλυψοίμην, τέλυψοιο, τέλυψοιτο. *mox verberatus sim.*
 D. τέλυψοίμεθον, τέλυψοισθον, ψοίσθην.
 P. τέλυψοίμεθα, τέλυψοισθε, τέλυψονται.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Præsens, et Imperfectum, εἰν.

- S. τύπλωμαι, τόπτη, τύπληται. *si verberer, vel ver-*
 D. τυπλώμεθον, τύπλησθον, τύπλησθον. *[berarer.]*
 P. τυπλώμεθα, τύπλησθε, τύπλωνται.

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

- S. τέλυμμένος, ὦ, ἦ, ἦ. *si verberatus sim, vel essem.*
 D. τέλυμμένω ἦτον, ἦτον.
 P. τέλυμμένοι ὤμεν, ἦτε, ὤσι.

Aoristus primus.

- S. τυφῶ, δυφθῆς, τυφθῆ· *si verberatus sim, vel fue-*
D. τυφῆτον, τυφθῆτον· *[rim, vel fuero]*
P. τυφῶμεν, τυφθῆτε, τυφῶσι.

Aoristus secundus.

- S. τυπῶ, τυπῆς, τυπῆ· *si verberatus fuero.*
D. τυπῆτον, τυπῆτον·
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

MODUS INFINITIVUS.

Præsens, et Imperfectum, τύπῃσθαι.

Perfectum, et Plusquam Perf. τέλεισθαι.

Aoristus primus, τυφθῆναι.

Aoristus secundus, τυπῆναι.

Futurum primum, τυφθήσεσθαι.

Futurum secundum, τυπήσεσθαι.

Paulò post Futurum, τετύψεσθαι.

PARTICIPIIUM.

Præsens, et Imperfectum.

Nom.

Gen.

- M. ὁ τυπλόμενος, τῷ τυπλόμενῳ· *qui verberatur.*
F. ἡ τυπλομένη, τῆς τυπλομένης·
N. τὸ τυπλόμενον, τῷ τυπλόμενῳ.

Perfectum,

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

Nom.

Gen.

M.	ὁ τετυμμένος, τῷ τετυμένῳ	<i>verberatus.</i>
F.	ἡ τετυμένη, τῆς τετυμένης	
N.	τὸ τετυμένον, τῷ τετυμένῳ	

Aoristus primus.

M.	ὁ τυφθεῖς, τῷ τυφθέντι	<i>verberatus.</i>
F.	ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης	
N.	τὸ τυφθέν, τῷ τυφθέντι	

Aoristus secundus.

M.	ὁ τυπεῖς, τῷ τυπέντι	<i>verberatus.</i>
F.	ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης	
N.	τὸ τυπέν, τῷ τυπέντι	

Futurum primum.

M.	ὁ τυφθησόμενος, τῷ τυφθησομένῳ	<i>verberandus.</i>
F.	ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης	
N.	τὸ τυφθησόμενον, τῷ τυφθησομένῳ	

Futurum secundum.

M.	ὁ τυπησόμενος, τῷ τυπησομένῳ	<i>verberandus.</i>
F.	ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης	
N.	τὸ τυπησόμενον, τῷ τυπησομένῳ	

Paulò post Futurum.

M.	ὁ τετυψόμενος, τῷ τετυψομένῳ	<i>mox verberandus.</i>
F.	ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης	
N.	τὸ τετυψόμενον, τῷ τετυψομένῳ	

Cognata Tempore in Voce PASSIVA

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præl.	τύπτομαι	τύπτε	τύπτοιμην	τύπτομαι	τύπτεσθαι	τυπτόςμενος
Imperf.	ἐτύπτομην				τυπῆναι	τυπτεῖς
Aor. β.	ἐτύπην	τύπθῃ	τυπτεῖν	τυπῶ	τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Fut. β.	τυπησόμεμαι		τυπησοίμην		τέλῃσθαι	τελυμμένος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τέλυμμένος εἶην	τέλυμμένος ᾧ		
Plusq. Perf.	ἔτετυμμεν				τέλῃσεσθαι	τελυψόμενος
Paul. p.	τετύψομαι		τελυψοίμην		τυφθῆναι	τυφθεῖς
Aor. α.	ἐτύφην	τύφθῃ	τυφθεῖν	τυφῶ	τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος
Fut. α.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην			

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præl.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην				λεγεῖναι	λεγείς
Aor. β.	ἐλέγην	λέγηθῃ	λεγεῖν	λεγῶ	γεγήσεσθαι	γεγησόμενος
Fut. β.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λέλεχθαι	λελεγμένος
Perf.	λέλεγμαι	λέληξο	λελεξμένος εἶην	λελεγμένος ᾧ		
Plusq. Perf.	ἐλελέγμην				λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξίμην		λεχθῆναι	λεχθεῖς
Aor. α.	ἐλέχθην	λέχθῃ	λεχθείν	λεχῶ	λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος
Fut. α.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην			

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	πειθόμεαι	πείθε	πειθοίμην	πειθῶμαι	πειθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπείθην	πέθει	πέθειν	πέθω	πέθηναι	πέθεις
Fut. β.	πειθήσομαι		πειθήσοιμην		πειθήσεσθαι	πειθήσόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πέπεισμένος	πέπεισμένος ᾧ	πέπεισθαι	πέπεισμένος
Plusq. Perf.	ἐπέπείσμην		[είην]			
Paul. p.	πεπέιστομαι		πεπέισοιμην		πεπέισεσθαι	πεπέιστός
Aor. α.	ἐπέσθην	πέσθης	πέσθην	πέσθω	πέσθηναι	πέσθεις *
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθήσόμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	φραζόμεαι	φράζ	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφράδην	φράδης	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδεις
Fut. β.	φραδέησομαι		φραδέησοιμην		φραδέησεσθαι	φραδέησόμενος
Perf.	ἔφρασαμαι	ἔφρασο	ἔφρασμένος	ἔφρασμένος ᾧ	ἔφρασθαι	ἔφρασμένος
Plusq. Perf.	ἐπέφρασμην		[είην]			
Paul. p.	ἔφραστομαι		ἔφρασσοιμην		ἔφρασεσθαι	ἔφραστός
Aor. α.	ἐφράσθην	φράσθης	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθείς
Fut. α.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθήσόμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	σπείρωμαι	σπείρω	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρομένος
Imperf.	ἔσπειρόμην					
Aor. β.	ἔσπαρην	σπάριθι.	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρεῖς
Fut. β.	σπαρήσομαι		σπαρησείμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἔσπαρμένος εἶην	ἔσπαρμένος ᾧ	ἔσπαρθαι	ἔσπαρμένος
Plusq. Perf.	ἔσπαρμην					
Paul. p.	ἔσπαρσομαι		ἔσπαρσοίμην		ἔσπαρσεσθαι	ἔσπαρόμενος
Aor. α.	ἔσπαρθην	σπάρθηθι.	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθείς
Fut. α.	σπαρθήσομαι		σπαρθήσοιμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθήσόμενος

78

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	ἀκρόμαι	ἀκρό	ἀκροίμην	ἀκρώμαι	ἀκρεσθαι	ἀκρόμενος
Imperf.	ἤκροίμην					
Aor. β.	ἤκρον	ἀκρόθι.	ἀκροίαν	ἀκῶ	ἀκῶναι	ἀκροῖς
Fut. β.	ἀκροήσομαι		ἀκροήσοιμην		ἀκροήσεσθαι	ἀκροήσόμενος
Perf.	ἤκρομαι	ἤκροσο	ἤκροσμένος εἶην	ἤκροσμένος ᾧ	ἤκροσθαι	ἤκροσμένος
Plusq. Perf.	ἤκροσμην					
Paul. p.	ἤκροσομαι		ἤκροσοίμην		ἤκροσεσθαι	ἤκροσόμενος
Aor. α.	ἤκροσθην	ἀκρόσθηθι.	ἀκροσθείην	ἀκροσθῶ	ἀκροσθῆναι	ἀκροσθείς
Fut. α.	ἀκροσθήσομαι		ἀκροσθήσοιμην		ἀκροσθήσεσθαι	ἀκροσθήσόμενος

Formatio Temporum in Voce PASSIVA.

Novem sunt tempora in { Præsens,
voce Passivâ quorum tria { Præteritum,
deducuntur ab Activâ; { Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsentī Activo, mutando
ω in ομαι, ut, τύπω, τύπομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsentī, mutando
μαι in μιν, et præponendo augmentum, ut, τύ-
πομαι, ἐτυπόμην.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secun-
do Activo, vertendo ον in ην, ut, ἔτυπον, ἔτύπην.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertiâ personâ
singulari Aoristi secundi addendo σομαι, et abjē-
ciendo augmentum, ut, ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum Perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito
Activo, mutando in conjugatione,

Primâ,

ἀκροθιόσθαι

ἀκροθιόσθαι

ἀκροθιόσθαι

Fut. α.

Primâ, φα purum in μμαι, μ geminato, ut, τέ-
τυφα, τέτυμμαι. φα impurum in μαι, ut, τέτερφα,
τέτερμαι.

Secundâ, χα in γμαι, ut, λέλεχα, λέλεγμαι.

Tertiâ κα in σμαι, ut, πέπεικα, πέπεισμαι.

Quartâ, { χα in ςμαι, ut, τέταχα, τέταγμα.
κα in σμαι, ut, πέφρακα, πέφραμαι.

Quintâ, κα in μαι, ut, ἔφαλκα, ἔφαλμαι, fed πέ-
φαλκα, πέφαμαι.

Sextâ, κα in { σμαι, si penultima præteriti ac-
tivi sit brevis, ut, τέτελεκα, τέ-
τέλεσμαι.
μαι, si penultima præteriti ac-
tivi sit longa, ut, πεποίηκα, πε-
ποίημαι.

Excipiuntur.

*ἤκυσμαι, ab ἀκύνω, *audio*; Κέκλεισμαι, à κλείω, *claudio*;
Κέκρυσμαι, à κρέω, *pulso*; Σέσεισμαι, à σείω, *quatio*;
*Ἐπλαιομαι, à πλάίω, *im-
pingo*; *Ἐγνωσμαι, à γνώνω, *cognos-
co*;
Κεκέλευσμαι, à κέλευω, *ju-
beo*; Τέθραυσμαι, à θραύω, *fran-
go*, &c.

Quædam etiam verba excipiuntur, quæ, etiam si
penultima præteriti activi corripiatur, σ non ad-
mittunt, ut, ἤρομαι *aratus sum* ab ἤροκα *aravi*: ἤλα-
μαι *agitatus sum* ab ἤλακα *agitavi*, et quædam alia.

A verbis

À verbis in *ω*, Attici faciunt præteritum passivum per *σμαι*, ut *μιαίνω*, *inquino*, *μεμίσσμαι*· *φαίνω*, *ostendo*, *πέφασμαι*.

Quædam ex *ευ* penultimâ præteriti activi, abjiciunt *ε* in penultimâ præteriti passivi, ut ex *πέφυχα*, *πέφυγμαι*· *τέτευχα*, *τέτυγμαι*· sic *έσσυμαι*, *κέχυμαι*, *πέπυσμαι*.

Quæ habent *ρε*, ita implicitum cum consonante, ut ex iis una syllaba efficiatur, mutant *ε* in *α*; ut, *σρέφω*, *έσροφα*, *έσραμμαι*, *verlo*; excipe *βέβρεγμαι*, à *βρέχω*, *rigo*.

Plusquam Perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto, mutando *μαι* in *μην*, et præfigendo *ε*, si præteritum incipiat à consonante, ut, *τέτυμμαι*, *έτετύμην*.

Cum præteriti, et plusquam perfecti tertia singularis desinit in *ται*, vel *το* impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium, et *εἰσι*, ut, *τέτυπται*, *τετυμμένοι εἰσι*.

Cum verò *ται* vel *το* sit purum, tertia pluralis fit ex tertiâ singulari addendo *ν* ante *ται* vel *το*, ut, *κέκρικται*, *κέκριννται*, *πέποιήται*, *πέποιήνται*. Et interdum Circumlocutio per Participium et *εἰμι*, non fit in Optativis, et Subjunctivis; ut, *έκλαινεν*, *αἶο*, *αἶτο*, optat. et *έκλωμαι*, *η*, *ήται*, subjunct. à *κλείνω* *occido*: præcipuè autem in verbis contractis, ut, *πέποιήμην*, *ῆο*, *ῆτο*; *κέκλήμην*, *ῆο*, *ῆτο*, punctulo subiecto.

Iones formant tertiam pluralem à tertiâ singulari in quibusdam temporibus interferendō a ante ται, vel το, ut, ἔψαλλαι, ἐψάλλαι *. Verum si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam; et σ in ϑ, aliquando in δ, ut, τέτυπαι, τετύφαι· πέπεισαι, πεπειθαί· ἐσκεύασαι, ἐσκευάδαι. Si vocalis longa, vel diphthongus præcedat, plerumque corripitur, ut, κεκόσμηαι, κεκοσμέαι, *ornati fuerunt*, τέθειαι, τεθείαι, *positi sunt*.

Paulò post Futurum.

Paulò post Futurum formatur à secundâ personâ præteriti, mutando αι in ομαι, ut, τέτυψαι, τετύψομαι.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertiâ personâ singulari præteriti, mutando αι in ην, tenues in aspiratas, et detrahendo literam geminationis, ut, τέτυπαι, ἐτύφην.

Exceptiones.

Excipiuntur,

{ ἐμνήσθην à μέμνηαι, *recordatus sum*, { quæ adsumunt σ.
{ ἐρρώσθεν ab ἔρρωαι, *convulsi*,
{ ἐσώθην à σέσωαι, *servatus sum*, quod abjicit σ.

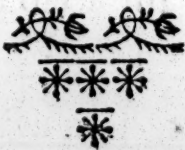
* Attici quoque scriptores usurpant hanc tertiam pluralem in αλαι et αλο. Euripides habet γευσόαλο, ἀνιδωρεταίαλο; Sophocles, ὀλοίαλο; Aeschylus, ἐκφωσαίαλο; Aristophanes, γευσόαλο, ὀφελόαλο, &c.

Verba quæ in præterito verterant in *e* in *α*, in aoristo primo resumunt *ε*, ut, *ἔγραμμαι*, *ἔρέφθην* et, quæ abiecerant *ν*, poeticè hîc illud recipiunt, ut, *ἐκλίθην*, pro *ἐκλίθην*, *inclinô*.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertiâ personâ singulari aoristi primi addendo *σομαι*, et amovendo augmentum, ut, *ἐτύφθη*, *τύφθισομαι*.

Reliqui modi formantur ab indicativo, et tempora à suis temporibus.

V O X M E D I A.

VOX Media dicitur, quia mediam inflexionem, et mediam significationem, partim passivam, partim activam habet.

I. Ex verbis mediis, quædam sunt merè deponentia, habentque activam significationem sine ullâ activâ voce: ut, *δέχομαι* *excipio*, *δέχομαι* *excipiam*, *ἰδεάμην* *excepi*.

II. Quædam sunt neutra, habentque passivam significationem cum inflexione partim passivâ, partim activâ, ut, *τήκομαι*, *τέτηκα*, *contabui*; *σῆπομαι*, *σέσηπα* *computrui*; *μαίνομαι*, *μέμνηνα* *insanivi*.

III. Quædam sunt, sensu verè medio, quæ *reciproca* dici possint, ut, *λέομαι*, *lavo me ipsum*, vel *lavor à me ipso*; ubi actio reflectitur in agentem.

IV. Quædam sunt, quæ activam licet vocem usitatam habeant, in mediâ voce sensum tamen activum fere habent; præsertim in aoristo primo et futuro primo.

Cognata Tempore in VOCE MEDIA.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	τυπίζομαι	τυπίζε	τυπίζοιμην	τύπιωμαι	τυπίζεισθαι	τυπίζόμενος
Imperf.	ἐτυπίζομην					
Aor. β.	ἐτυπόμην	τυπῆ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. β.	τυπῶμαι		τυποίμην		τυπείσθαι	τυπῶμενος
Fut. α.	τυφωμαι		τυφοίμην	τύφωμαι	τύφασθαι	τυφόμενος
Aor. α.	ἐτύφην	τύφει	τυφάιμην		τύφασθαι	τυφάμενος
Perf.	τέτυκα	τέτυπε	τέτυποιμι	τετυπω	τετυπέναι	τετυπώς
Plusq. Perf.	τέτυπην					

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλεγόμην	λεγῆ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. β.	λεγῶμαι		λεγοίμην		λεγείσθαι	λεγῶμενος
Fut. α.	λέξομαι		λεξοίμην	λέξωμαι	λέξεσθαι	λέξόμενος
Aor. α.	ἐλεξάμην	λέξει	λεξάιμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογώς
Plusq. Perf.	ἐλελόγη					

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	πείθωμαι	πείθε	πείθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πείθόμενος
Imperf.	ἔπειθόμην					
Aor. β.	ἔπειθον	πείθε	πείθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πείθόμενος
Fut. β.	πείθεμαι		πείθοίμην		πείθεσθαι	πείθόμενος
Aor. α.	ἔπεισάμην		πείσοίμην		πείσεσθαι	πείσόμενος
Fut. α.	ἔπεισάμην	πείσας	πείσαιμην	πείσωμαι	πείσεσθαι	πείσόμενος
Perf.	ἔπεισάμην	ἔπεισας	ἔπεισάμην	ἔπεισάμην	ἔπεισέναι	ἔπεισέναι
Plusq. Perf.	ἔπεισάμην					

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	πράττωμαι	πράττε	πράττοιμην	πράττωμαι	πράττεσθαι	πράττων
Imperf.	ἐπράττομην					
Aor. β.	ἐπράττον	πράττε	πράττοιμην	πράττωμαι	πράττεσθαι	πράττων
Fut. β.	πράττωμαι		πράττοιμην		πράττεσθαι	πράττων
Fut. α.	πράττωμαι		πράττοιμην		πράττεσθαι	πράττων
Aor. α.	ἐπράτταμην	πράττας	πράτταίμην	πράττωμαι	πράττασθαι	πράττασθαι
Perf.	ἔπραττα	ἔπραττε	ἔπρατταίμην	ἔπρατταίμην	ἔπραττέναι	ἔπραττε
Plusq. Perf.	ἔπρατταίμην					

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	σπειρώμαι	σπείρω	σπειρούμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἔσπειρόμην					
Aor. β.	ἔσπαρόμην	σπαρῶ	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Fut. β.	σπαρῶμαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαράμενος
Fut. α.	σπερῶμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπεράμενος
Aor. α.	ἔσπειράμην	σπείρω	σπειραίμην	σπείρωμαι	σπείρασθαι	σπειράμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἔσπόροιμι	ἔσπόρω	ἔσπρέναι	ἔσπορως
Plusq. Perf.	ἔσπόρειν					

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἀχόμαι	ἀχε	ἀχοίμην	ἀχώμαι	ἀχέεσθαι	ἀχοόμενος
Imperf.	ἤχομην					
Aor. β.	ἤχόμην	ἀχῶ	ἀχοοίμην	ἀχώμαι	ἀχόεσθαι	ἀχοόμενος
Fut. β.	ἀχῶμαι		ἀχοοίμην		ἀχόεσθαι	ἀχόμενος
Fut. α.	ἀχέσμαι		ἀχέσσοίμην		ἀχέσεσθαι	ἀχέσσομενος
Aor. α.	ἤχασάμην	ἀχάσαι	ἀχέσσοίμην	ἀχέσωμαι	ἀχέσασθαι	ἀχέσάμενος
Perf.	ἤχασα	ἤκαε	ἤχόοιμι	ἤκω	ἤκείναι	ἤκως
Plusq. Perf.	ἤχόειν					

Formatio Temporum in Voce MEDIA.

Præsens est idem cum præsenti passivo.

Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab aoristo secundo activo, mutando *ον* in *όμεν*, ut, *ἔτυπον*, *ἐτυπόμεν*.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à futuro secundo activo, mutando *ω* in *ῶμαι*, ut, *τυπῶ*, *τυπῶμαι*.

Sing. *τυπῶμαι*, *τυπῆ*, *τυπεῖται*.

Dual. *τυπέμεθον*, *τυπεῖσθον*, *τυπεῖσθον*.

Plur. *τυπέμεθα*, *τυπεῖσθε*, *τυπῶνται*.

Excipe *πίομαι*, *bibam*; *ἴδομαι*, *edam*; *φάγομαι*, *edam*, *φαγεσαι*, *φάγεται* et Poetica illa, *βίομαι*, *ίβο*; *νίομαι*, per Crasin *νεῶμαι*, *ίβο*.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à futuro primo activo, vertendo *ω* in *υμαι*, ut, *τύψω*, *τύψομαι*. Sed in quintâ conjugatione in *ῶμαι*, ut, *ψαλῶ*, *ψαλῶμαι* et Attici in quartâ et sextâ faciunt quoque *ῶμαι*, ut, *κομιῶ*, *κομιῶμαι*; *ὀμῶ*, *ὀμῶμαι* usurpant idem interdum in reliquis conjugationibus, ut, *φευξῶμαι* à *φευγω*. Dores certè in omnibus.

Aoristus

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur ab aoristo primo activo, addendo *μην*, ut, ἔτυψάμην.

Sing. ἔτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψῃς.

Dual. ἔτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.

Plur. ἔτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαίητε.

Imperativus.

Sing. τύψαι, τυψάσθω.

Dual. τύψασθον, τυψάσθων.

Plur. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Optativus.

Sing. τυψαίμην, τύψαιο, τύψαις.

Dual. τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην.

Plur. τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαίητε.

Præteritum Medium.

Præteritum medium formatur à præterito activo, assumendo characteristicam aoristi secundi pro * suâ, ut, τέτυπα, τέτυπα, vel ab aoristo † secundo, mutando *ον* in *α*, et præponendâ redupli-

* Præter *δίδω*, *δίδωκα* ubi characteristicam præteriti activi servatur in præterito medio.

† Præterita media non semper habent penultimam brevem Aoristi secundi: multa retinent, ex præsentē, penultimam longam; ut, βίβιθα, τέτριγα, ἔρριγα, μέμυκα, πέπρωγα, κέκευθα, &c., et *ευ* præsentis manent plerumque in penultimâ præteriti medii.

cationem, si verbum incipiat à simplici consonante, vel à mutâ cum liquidâ : ut, ἔτυπον, τέτυπα.

Regulæ.

Penultima præteriti medii est eadem cum penultimâ præteriti activi plerumque :

Sed in penultimâ $\left\{ \begin{smallmatrix} \epsilon \\ \alpha \\ \alpha \end{smallmatrix} \right\}$ præsentis activi $\left\{ \begin{smallmatrix} \omicron \\ \eta \\ \eta \end{smallmatrix} \right\}$ præteriti medii mutatur in

ut, $\left\{ \begin{array}{l} \omega \epsilon \iota \theta \omega, \omega \epsilon \pi \omicron \iota \theta \alpha, \text{persuadeo.} \\ \phi \alpha \iota \nu \omega, \omega \epsilon \phi \eta \nu \alpha, \text{ostendo.} \\ \theta \acute{\alpha} \lambda \lambda \omega, \tau \acute{\epsilon} \theta \eta \lambda \alpha, \text{germino.} \end{array} \right.$

Sed α aliquando servatur ; ut, ἔψαλα, cecini.¹

Diffyllaba, quæ habent ϵ in penultimâ futuri primi, mutant ϵ in $\omicron$ in penultimâ præteriti medii ; ut, λέγω, λέξω, λέλογα· et σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα, sero.

Cum χ , vel ϕ , sit characteristica thematis, idem est præteritum activum, et præteritum medium.

Plusquam perfectum medium.

Plusquam perfectum medium formatur à præterito, mutando α in $\epsilon \iota \nu$, et præponendo ϵ , si præteritum incipiat à consonante, ut, τέτυπα, ἐτέτυπεν, ut in voce activâ *.

* Apud veteres Græcos plusquam perfectum sic inflectebatur :

Ionicè.

Atticè.

ἤδεια, sciveram — ἤδη per contractionem.

ἤδεις

ἤδεις.

ἤδεις

ἤδνι, et ν addito ἤδιον, et ἤδη.

VERBA

VERBA CIRCUMFLEXA, *sive* CONTRACTA.

Verba circumflexa dicuntur, quia habent circumflexum in ultimâ syllabâ præsentis.

Oriuntur e verbis sextæ conjugationis in έω, άω, όω, unde tres sunt circumflexorum conjugationes.

Prima in έω,	} Fut. in	{ ήσω	{ Præt. { ηκα		
Secunda in άω,				{ ήσω	{ ηκα
Tertia in όω.					
			in		

Exceptiones in primâ conjugatione.

Quædam verba primæ conjugationis formant futurum, atque præteritum, et in ήσω et έσω, et in ηκα et εκα, cum η et ε· ut, καλέω, *voco*; αἰνέω, *laudo*; κορέω, *fatio*, &c.

Quædam etiam ε solummodo, penultimam præsentis, retinent; ut, τελέω, *perficio*; ἀρکیώ, *propulso*, &c.

Diffyllaba in εω, formant futurum in εύσω· scilicet, χέω, *fundo*; ρέω, *fluo*; πνέω, *flo*; πλέω, *navigo**. Excipiuntur δέω, δήσω, *ligo*; et τρέω, τρέσω, *tremo*.

Exceptiones in secundâ conjugatione.

Verba, quæ habent ε vel ι ante άω, ut, έχω, *permitto*; θεάω, *specto*; κοπιάω, *laboro*; item trifyl-

* Hæc verò futura rectiùs à præsentibus in εύω, fere inusitatis, derivantur.

laba, quæ habent λ, vel ρ, *, ante áω, modo immediate præcedat vocalis, non consonans; ut, περάω, *transéo*; γελάω, *rideo*; et dissyllaba, quæ habent, λ, vel ρ †, ante áω, ut, θλάω, *tundo*; κλάω, *frango*; δράω, *facio*; formant futurum in áσω, et præteritum in ακα.

Exceptiones in tertiâ conjugatione.

Verba in óω, quæ non à nomine descendunt, formant futurum per ο: ut, ἀρώ, *aro*, ἀρόσω, ὀνόω, *vitupero*, ὀνόσω.

Contrahuntur præsens et imperfectum solummodo. In cæteris temporibus sequuntur formam verborum sextæ conjugationis.

Verba circumflexa carent plerumque aoristo secundo, futuro secundo, et præterito medio.

Horum verborum forma simplex ac non contracta usitatio est Ionibus; Atticis, et reliquis fere Græcis, forma contracta.

Exceptio.

Quæ in ω impurum post contractionem desinunt, in primâ et secundâ conjugatione, habent aoristum secundum, futuram secundam et præ-

* Item μ, ν, κρεμάω, κρεμάσω· πεινάω, πεινάσω.

† Item π, θ, σπάω, σπάσω· φθάω, φθάσω· πάσσομαι, *gusto*.

teritum medium ; ut, δαπέω, δαπῶ, ἔδαπον, δαπῶ, δίδαπα, *sono* *.

In dissyllabis primæ conjugationis, prima singularis, prima quoque et tertia pluralis, non contrahuntur ; ut, πλείω, πλείομεν, πλείεσσι, non πλῶ, πλῆμεν, πλῆσσι· uti nec in optativis, nec subjunctivis.

In dissyllabis secundæ conjugationis omnes personæ contrahuntur,

Ratio Contrahendi.

I. In primâ conjugatione, εε contrahitur in ει, et εο in ε, et εω in ε, et εο in ε, et εω in ε.

Si vocalis longo, aut diphthongus, sequitur ε, fit contractio tollendo ε.

II. In secundâ conjugatione, si ο, vel ω, vel οι, vel ε, sequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis, aut diphthongus, sequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt αεις in ῆς, αει in ῆ, et αειν in ῆν· ut, ὀράεις, ὀρῆς· ὀράεν, ὀρῆ· ὀράειν, ὀρῆν. Et Attici in his quatuor : ζῶ, ζῆς, ζῆ, νίβο ; πεινῶ, νῆς, νῆ, *esurio* ; διψῶ, ῆς, ῆ, *silio* ; χρωμαι, χρῆ, χρῆται, χρῆσθαι, *utor*.

Æoles vertunt, in infinitivo, ᾶν, in αῖς· ut, γελαῖς pro γελαῶν.

* Sic in secundâ, μυκάω, μυκῶ, ἔμυκον, μυκῶ, μέμυκα, *mugio*.

Poetæ, in secundâ hâc conjugatione, post contractionem in ω præponunt σ ut, $\kappa\alpha\rho\eta\kappa\omicron\mu\tilde{\omega}\nu\tau\epsilon\varsigma$, $\kappa\alpha\rho\eta\kappa\omicron\mu\tilde{\omega}\nu\lambda\epsilon\varsigma$, à $\kappa\alpha\rho\eta\kappa\omicron\mu\acute{\alpha}\omega$, *caput comatum habeo* *; et α nonnunquam geminant; ut, $\tau\iota\mu\acute{\alpha}\alpha\sigma\theta\alpha\iota$, pro $\tau\iota\mu\tilde{\alpha}\sigma\theta\alpha\iota$ †.

III. In tertiâ conjugatione, si ω , vel η ‡, sequitur σ , fit contractio in ω .

Si ϵ , vel ε , vel σ , sequitur σ , fit contractio in ε .

Si quævis alia diphthongus sequitur σ , fit contractio in $\sigma\iota$, nisi in infinitivo, qui contrahitur in $\tilde{\varepsilon}\nu$, ut, $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{\omicron}\epsilon\iota\nu$, $\chi\rho\upsilon\sigma\tilde{\varepsilon}\nu$.

* Eodem contrahendi genere Poetæ in nominibus etiam utuntur: ut, $\phi\acute{\alpha}\sigma\varsigma$, *lux*, per crasin $\phi\tilde{\omega}\varsigma$, et poeticè $\phi\acute{\omicron}\omega\varsigma$.

† Si syllaba, quæ præcedit α inserto, fit longo, α etiam insertum longum est, ut, $\mu\epsilon\nu\omicron\tilde{\iota}\nu\alpha\alpha$ si brevis, breve; ut, $\iota\sigma\chi\tilde{\alpha}\nu\alpha\alpha$.

‡ Id est, η vocalis; nam si fit η diphthongus, fit contractio in $\sigma\iota$.

Paradigma

Paradigma Verborum Circumflexorum.

I. VOX ACTIVA.

INDICATIVUS.

Præfens.

	Sing.	Dual.	Plur.
1	φιλῶ, ὦ	ἐε, εἴ ἀε, ᾧ, τον	ἐε, εἴ ἀε, ᾧ, τε
2	τιμάω, ὦ	ἐε, εἴ ἀε, ᾧ, τον	ἐε, εἴ ἀε, ᾧ, τε
3	χρυσόω, ὦ	ἐε, εἴ ἀε, ᾧ, τον	ἐε, εἴ ἀε, ᾧ, τε

Imperfectum.

	Sing.	Dual.	Plur.
1	φιλόων, ὦν	ἐε, εἴ ἀε, ᾧ, τον	ἐε, εἴ ἀε, ᾧ, τε
2	τιμάοι, ὦν	ἐε, εἴ ἀε, ᾧ, τον	ἐε, εἴ ἀε, ᾧ, τε
3	χρυσόοι, ὦν	ἐε, εἴ ἀε, ᾧ, τον	ἐε, εἴ ἀε, ᾧ, τε

IMPERATIVUS.

	Sing.	Dual.	Plur.
1	φίλει, εἰ	ἐε, εἴ ἀε, ᾧ, τον	ἐε, εἴ ἀε, ᾧ, τε
2	τίμαί, α	ἐε, εἴ ἀε, ᾧ, τον	ἐε, εἴ ἀε, ᾧ, τε
3	χρύσαι, ε	ἐε, εἴ ἀε, ᾧ, τον	ἐε, εἴ ἀε, ᾧ, τε

OPTATIVUS, ἰθέε.

Sing.		Dual.		Plur.	
1	φιλέοιμι, οἷ	1	εοί, οἷ	1	εοί, οἷ
2	τιμάοιμαι, ῶ, μι	2	αοί, ῶ, τοι	2	αοί, ῶ, τε
3	χρυσάοιμι, οἷ	3	οοί, οἷ	3	οοί, οἷ

SUBJUNCTIVUS, ἰάν.

Sing.		Dual.		Plur.	
1	φιλέω, ῶ	1	έη, ῆ	1	έω, ῶ
2	τιμάω, ῶ	2	άν, ᾶ, τον	2	άν, ᾶ, τε
3	χρυσάω, ῶ	3	όη, ῶ	3	όη, ῶ

INFINITIVUS.

Praesens.		Participium.		Gen.	
1	φιλέειν, φιλεῖν.	1	τιμάειν, τιμᾶν.	1	χρυσάειν, χρυσᾶν.
Nom.		Maf.		Neut.	
1	φιλέων, ῶν.	1	φιλέοις, ἑίς	1	εόνις, ἑνίος.
2	τιμάων, ῶν	2	τιμάοις, ὧς	2	αόνις, ὧν
3	χρυσάων, ῶν	3	χρυσάοις, ἑνίς	3	οόνις, ὧν

* Atticus optativus usitator φιλοῖν, ης, η
τιμῶν, ης, η
χρυσάων, ης, η
&c. more Barytonorum.

II. VOX PASSIVA.

INDICATIVUS.

Præsens.

	Sing.		Dual.		Plur.	
	1	2	1	2	1	2
1	φιλέω, ῶ	ἐγώ, ῆ	ἐσ, ῶμεθον	ἐε, εῖ	ἐσ, εῖ	ἐσ, εῖ
2	τιμάω, ῶ, με	ἀγ, ᾶ	αό, ῶμεθον	ἀε, ᾶ, σθον	ἀε, ᾶ, σθον	ἀε, ᾶ, σθον
3	χρυσόω, ῶ	ὀή, οῖ	οέ, ῶμεθον	οέ, ῶ	οέ, ῶ	οέ, ῶ

Imperfectum.

	Sing.		Dual.		Plur.	
	1	2	1	2	1	2
1	ἐφιλέω, ῶ	ἐσ, ῶ	ἐσ, ῶ	ἐε, εῖ	ἐε, εῖ	ἐε, εῖ
2	ἐτιμάω, ῶ, με	ἀγ, ᾶ	αό, ῶ	ἀε, ᾶ, σθον	ἀε, ᾶ, σθον	ἀε, ᾶ, σθον
3	ἐχρυσόω, ῶ	ὀή, οῖ	οέ, ῶ	οέ, ῶ	οέ, ῶ	οέ, ῶ

IMPERATIVUS.

Præsens.

	Sing.		Dual.		Plur.	
	1	2	1	2	1	2
1	φιλέω, ῶ	ἐσ, εῖ	ἐσ, εῖ	ἐε, εῖ	ἐε, εῖ	ἐε, εῖ
2	τιμάω, ῶ	ἀγ, ᾶ	ἀε, ᾶ, σθον	ἀε, ᾶ, σθον	ἀε, ᾶ, σθον	ἀε, ᾶ, σθον
3	χρυσόω, ῶ	ὀή, οῖ	οέ, ῶ	οέ, ῶ	οέ, ῶ	οέ, ῶ

OPTATIVE

OPTATIVUS.

Præfens.

Dual.

Sing.

1 φιλεῖς, οἱ	είς, οἷ	είς, οἷ	είς, οἷ	είς, οἷ	είς, οἷ
2 τιμαῖς, ὦ, μην	αἰς, ὦ, το	αἰς, ὦ, το	αἰς, ὦ, το	αἰς, ὦ, το	αἰς, ὦ, το
3 χρυσοῖς, δι	οἰς, οἷ	οἰς, οἷ	οἰς, οἷ	οἰς, οἷ	οἰς, οἷ

SUBJUNCTIVUS.

Præfens.

Dual.

Sing.

1 φιλέω, ᾧ	ἑῷ, ῥ	ἑῷ, ῥ	ἑῷ, ῥ	ἑῷ, ῥ	ἑῷ, ῥ
2 τιμάω, ὦ, μαι	αῖ, ῥ	αῖ, ῥ	αῖ, ῥ	αῖ, ῥ	αῖ, ῥ
3 χρυσάω, ᾧ	οῖ, ῥ	οῖ, ῥ	οῖ, ῥ	οῖ, ῥ	οῖ, ῥ

INFINITIVUS.

Præfens.

- 1 φιλεῖσθαι
- 2 τιμάεσθαι
- 3 χρυσάεσθαι

PARTICIPIIUM.

Præfens.

- 1 φιλοῦμενος, ἔμενος
- 2 τιμαῖμενος, ὠμενος
- 3 χρυσοῦμενος, ἔμενος

VERBA

V E R B A in μι.

Quatuor sunt conjugationes verborum in μι,
quæ profluunt è verbis sextæ conjugationis in

$\left. \begin{array}{l} \acute{\epsilon}\omega \\ \acute{\alpha}\omega \\ \acute{\omicron}\omega \\ \acute{\upsilon}\omega \end{array} \right\} \text{ut, à}$	$\left\{ \begin{array}{l} \theta\acute{\epsilon}\omega, \tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota, \text{pono.} \\ \sigma\acute{\alpha}\omega, \iota\sigma\tau\eta\mu\iota, \text{statuo.} \\ \delta\acute{\omicron}\omega, \delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota, \text{do.} \\ \zeta\epsilon\upsilon\gamma\gamma\upsilon\acute{\omega}, \zeta\epsilon\upsilon\gamma\gamma\upsilon\mu\iota, \text{jungo * .} \end{array} \right.$
--	--

Hæc in μι fiunt non modo à barytonis sextæ,
sed et reliquarum conjugationum, interfirando
υυ : ut, ab ἄγω, ἄγνυμι· δείκω, δείκνυμι· ὄρω, ὄρνυμι·
Fiunt Verba in μι,

1. Mutando ω, ultimam syllabam, in μι.

2. Vertendo penultimam in suam longam, si
sit mutabilis, ut, θέω, τίθημι.

3. Præponendo reduplicationem.

Reduplicatio duplex est ;

1. Propria, cùm repetitur prima consonans
thematis cum ι, ut, δόω, δίδωμι· tenuis vero pro
aspiratâ ponitur, ut, θέω, τίθημι.

2. Impropria, cùm ι aspirata tantùm præfigi-
tur ; idque fit, vel cùm verbum incipiat à ς, ut,

* Poetæ aliunde deducunt, ut, φέημι, βριθῆμι, διζῆμι, κ. λ.
α φέω, βριθω, διζω.

τάω, ἴσθμι· vel à πῑ, ut, πῑάω, ἴπῑσθμι, *volo*; vel cūm verbum incipiat à vocali, ut, ἔω, ἴθμι.

Æoles mutant η in ε, geminato μ, ut, τίθεμμι, pro τίθημι. Bœoti mutant η in ι, factâ reduplicatione per ε ut πεφίλειμι.

In quartâ conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantūm ω mutatur in μι.

Iones vero in quartâ conjugatione utuntur reduplicatione, ut κέκλυθι, pro κλῦθι, *audi*.

In quibusdam, pro reduplicatione, repetuntur duæ priores literæ thematis, ut, ἀλάλημι ab ἀλάω, inusitato; ἀνάχημι ab ἀχέω.

Multa alia sunt etiam sine reduplicatione, ut, φῆμι, βῆμι, γνῶμι, ἄλωμι, σῆμι, &c.

Destituuntur verba in μι omnibus temporibus, nisi præsentī, imperfecto, et aoristo secundo.

Verba quartæ conjugationis non ultra imperfectum flectuntur. Carent etiam modo optativi, et subiectivo.

PARADIGMA VERBORUM in μι.

I. VOX ACTIVA.

MODUS INDICATIVUS.

Præfens.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	τίθημι, ης, ησι	εἶον,	εἶ
2	ἴσθμι, ης, ησι	αἶον, του	α μεν, τε, αἶσι
3	δίδωμι, ως, ωσι	οἶον,	ο μεν, τε, οσι
4	ζεύγνυμι, υς, υσι	υἶον,	υ μεν, τε, υσι

Imperfectum.

Imperfectum.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	ἔτιθην, ης, η	ε έ	ε
2	ἔσθην, ης, η	α ά	α
3	ἔδιδων, ως, ω	ο ον, ό την	ο μεν, τε, σαν.
4	ἔξεύγυνυ, υς, υ,	υ ύ	υ

Atticum imperfectum usitatus.

1	ἔτίθειον—ον	} more contractorum.
2	ἔσταον—ων	
3	ἔδιδοον—ον	

Aoristus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	ἔθην, ἔθης, ἔθη	ἔλον, ἔτην	ἔμεν, ἔτε, ἔσαν
2	ἔσθην, ἔσθης, ἔσθη	ἤλον, ἤτην	ἤμεν, ἤτε, ἤσαν *
3	ἔδων, ἔδως, ἔδω	όλον, ότην	όμεν, ότε, όσαν.

Aoristus secundus per omnes personas, sicut imperfectum inflectitur, excepto, quòd in plurali, ac duali vocalem retinet longam, præter ἔθην, ἔδων, et ἤν, à verbo ἵημι, mitto.

Ex verbis in ω tempora Anomala.

Fut. 1. θήσω.—2. σήσω.—3. δώσω.

Aor. 1. ἔθηκα.—2. ἔσθισα.—3. ἔδωκα.

Præt. 1. τέθηκα
et
τέθεικα } 2. ἔσθηκα.—3. δέδωκα.

* Et ἔστασαν. Hom. passim.

IMPERATIVUS.

Præfens.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	τίθει, έ	ε έ	ε έ
2	ἴσαθι, αἴτω	α τον, αἴτων	α τε, αἴτωσαν,
3	δίδοθι, ότω	ο τον, ότων	ο τε, ότωσαν,
4	ζεύγνυθι, * ύ	υ ύ	υ ύ

Atticis imperativus usitator.

1	τίθει—ει	} more contractorum.
2	ἴσαε—α	
3	δίδοε—ε	

Aoristus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θές †, θέτω	θέτον, θέτων	θέτε, θέτωσαν
2	στήθι, σήτω	στήτον, σήτων	στήτε, σήτωσαν.
3	δός, δότω	δότον, δότων	δότε, δότωσαν.

OPTATIVUS.

Præfens.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	τιθείην		
2	ισαίην, ης, η	ήλον, ήτην	ημεν, ήε, ησαν, et
3	διδοίην		οἷ, οἷ, οἷ.

* Pro ζεύγνυθι dicitur ζεύγνυ. Sic pro δείκνυθι δείκνυ, ostende Pro ὀμνυθι ὀμνυ, jura.

† Irregularia sunt θές et δός pro θήτι et δάθι. Ejusmodi sunt imperativa, ἵσταναι, στήναι.

Aoristus

Aoristus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θείην, ης, η	ἡτον, ἡτην	ἡμεν, ἡε, ησαν, et αἱ, εν. οἱ.
2	γαίην, ης, η		
3	δοίην, ης, η		

SUBJUNCTIVUS.

Præfens.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	τιθῶ, ῆς, ῆ	ῆ	ῆ,
2	ιςῶ, αῖς, αῖ	αῖ, τον, τον	ῶμεν, αῖ, τε, ῶσι.
3	διδῶ, ῶς, ῶ	ῶ	ῶ,

Aoristus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θῶ, θῆς, θῆ	θῆτον θῆτον	θῶμεν, θῆτε, θῶσι.
2	σιῶ, σιῆς, σιῆ	σιῆτον σιῆτον	σιῶμεν, σιῆτε, σιῶσι.
3	δῶ, δῶς, δῶ	δῶτον, δῶτον	δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

INFINITIVUS.

Præfens.

1. τιθέναι. 2. ιςάναι. 3. διδόναι. 4. ζευγνύναι.

Aoristus β.

2. θῆναι *. 2. σιῆναι. 3. δῆναι *.

* Irregularia sunt pro θῆναι et δῆναι.

PARTICIPIA.

Præfens.

Aoristus β.

1	τιθεῖς,	εῖσα,	ἐν.
2	ισὰς,	ᾶσα,	ἂν.
3	διδῶς,	ῶσα,	ὄν.
4	ζευγνύς,	ῦσα,	ὕν.

1	θεῖς,	θεῖσα,	θῆν.
2	σαῖς,	σαῖσα,	σαν.
3	δῶς,	δῶσα,	δὸν.

FORMATIO TEMPORUM.

De præfenti jam supra dictum est.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præfenti mutando μ in ν , et præponendo augmentum, nisi verbum incipiat ab ι , ut, τίθημι, ἐτίθην, ἵστημι, ἵσταν.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus deducitur ab imperfecto, rejiciendo propriam reduplicationem, ut, ἐτίθην, ἵσταν· vel mutando impropriam reduplicationem in augmentum, ut, ἵσταν, ἵσταν.

Si verbum caret reduplicatione, idem est imperfectum et aoristus secundus.

II. VOX PASSIVA.

Præfens formatur à præfente activo mutando μ in $\mu\alpha\iota$ et resumendo vocalem brevem in penultimâ, ut, τίθημι, τίθεμαι· præter ἄημαι, δίζημαι, cum paucis forsitan aliis.

INDICA-

INDICATIVUS.

Præsens.

Sing.		Dual.		Plur.	
1	τίθεμαι, ε	έ	ε	έ	ε
2	ἵσταμαι, α	α	α	α	α
3	δίδομαι, ο	ο	ο	ο	ο
4	ζεύγνυμαι, υ	υ	υ	υ	υ

Imperfectum.

Sing.		Dual.		Plural.	
1	ἰσθίμεν, ε	έ	έ	έ	έ
2	ἱσάμεν, α	α	α	α	α
3	ἰδιδόμεν, ο	ο	ο	ο	ο
4	ἰζευγνύμεν, υ	υ	υ	υ	υ

* Atticè, τίθη, ἵση. Sic καθη δόνη.
 † Ez verbis in u Tempora Anomala. 1. Præteritum, τίθειμαι.—2. ἵσταμαι.—3. δίδομαι. Plusquam perfectum et paulo post fut. inde regulariter.—2. ἱσάμεν.—3. ἰδιδόμεν.—3. ἰδιδόμεν. Fut. primum inde regulariter.

IMP. RA.

IMPERATIVUS.

Præfens.

Dual.

Plural.

ε	εί	ε	εί
ω	εί	ω	εί
ο	εί	ο	εί
υ	εί	υ	εί

OPTATIVUS.

Præfens.

Dual.

Plural.

εί	εί	εί	εί
αί, μεθον, αἱ, σθον, αἱ, σθον	αἱ, μεθον, αἱ, σθον	αἱ, μεθον, αἱ, σθον	αἱ, μεθον, αἱ, σθον
οἱ	οἱ	οἱ	οἱ

SUBJUNCTIVUS.

Præfens.

Dual.

Plural.

εί	εί	εί	εί
αἱ, μεθον, αἱ, σθον, αἱ, σθον	αἱ, μεθον, αἱ, σθον, αἱ, σθον	αἱ, μεθον, αἱ, σθον, αἱ, σθον	αἱ, μεθον, αἱ, σθον, αἱ, σθον
οἱ	οἱ	οἱ	οἱ

INFINI-

* Iones tollunt σ, deinde Attici contrahunt; τῖθεο, τῖθεω· ἵσταο, ἵστω· δίδου, δίδω.

INFINITIVUS. PARTICIPIUM.

Præfens.

- 1 τίθεσθαι
- 2 ἵστασθαι
- 3 δίδοςθαι
- 5 ζεύγνυσθαι

Præfens.

- 1 τιθέμενος
- 2 ἱστάμενος
- 3 διδόμενος
- 4 ζευγνύμενος

μένη, μενον.

CONJUGATIO VOCIS MEDIA.

INDICATIVUS.

Præfens it imperfectum sunt eadem cum præfente et imperfecto passivis.
Aoristus secundus deducitur ab imperfecto, rejiciendo propriam reduplicationem, ut, ἐτιθέμην, ἰθέμην· vel mutando impropriam reduplicationem in augmentum, ut, ἰσάμην, ἰσάμην· ut in voce activâ.

Aoristus β.

Sing.

- 1 ἰθέ
- 2 ἰσά, μην, ἕσας, σο *
- 3 ἰδό

Dual.

- 1 ἰθέ
- 2 ἕθε
- 3 ἰσά, μεθον, ἕσα, σθον, ἕσας

Plural.

- 1 ἰθέ
- 2 ἕθε
- 3 ἰσά, μεθα, ἕσα, σθε, ἕσας

* Ion. ἰθε, ἰδο. Att. ἰθε, ἰδε.

† Ex verbis in ω Tempora. Futurum primum et Aoristus primus regulariter ab activis. Præteritum medium, ἰσάσας, participium ἰσάσας, ἰσάσας.

IMPERA

IMPERATIVVS.

Aoristus β.

Sing.		Dual.		Plural.	
1	ῥέο, ῥέ	ῥε	ῥά, ῥόν, ῥων	ῥέ	ῥά, ῥε, ῥωσσε.
2	ῥάο, ῥά, ῥω,				
3	ῥάο, ῥό				

OPTATIVVS.

Aoristus β.

Sing.		Dual.		Plural.	
1	ῥεί, ῥέ	ῥέ	ῥέ	ῥέ	ῥέ
2	ῥάι, μιν, αἶ, ο, το	ῥάι, μεθον, αἶ, σθον, αἶ, σθιν	ῥάι, σθον, αἶ, σθιν	ῥάι, μεθα, αἶ, σθε, ντο.	ῥάι, μεθα, αἶ, σθε, ντο.
3	ῥάι, αἶ, οἶ	ῥάι, αἶ, οἶ	ῥάι, αἶ, οἶ	ῥάι, αἶ, οἶ	ῥάι, αἶ, οἶ

SUBJUNCTIVVS.

Aoristus. β.

Sing.		Dual.		Plural.	
1	ῥῶ, ῥῶ	ῥῶ	ῥῶ	ῥῶ	ῥῶ
2	ῥῶ, μιν, αἶ, ο, το	ῥῶ, μεθον, αἶ, σθον, αἶ, σθιν	ῥῶ, μεθον, αἶ, σθον, αἶ, σθιν	ῥῶ, μεθα, αἶ, σθε, ντο.	ῥῶ, μεθα, αἶ, σθε, ντο.
3	ῥῶ, αἶ, οἶ	ῥῶ, αἶ, οἶ	ῥῶ, αἶ, οἶ	ῥῶ, αἶ, οἶ	ῥῶ, αἶ, οἶ

* Ion. ῥέο, ῥέο. Att. ῥέ, ῥέ.

INFINI-

INFINITIVUS.

PARTICIPIIUM.

Aor. β.

Aor. β.

1	θε
2	σά, σθαί
3	δό

1	θέ
2	σά, μένος, μένη, μένον.
3	δό.

Εἶμι, *Eo*, *Ibo* *.

VOX ACTIVA.

INDICATIVUS.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plural.
Εἶμι, εἶς, vel εἷ †, εἶσι, ἵτον, ἵτον, ἵμεν, ἵτε, εἶσι et ἴσι.		
εἶσα Ae.	ἵμες D.	ἴασι I.

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Εἶν, εἶς, εἷ, ἵτον, ἵτην, ἵμεν, ἵτε, ἴσαν.		
ἦσι, ἦες, ἦ P.		ἵμες D. ἴσαν P †.

* Poetis interdum temporis præfentis, sed Oratoribus semper est futuri.

† Theoc.—Unde ἄπει, *abis* vel *abibis*.

† Ab inusitato aoristo primo εἶσα, tertio pl. εἶσαν, et inde ἦσαν et ἦσαν, —Aor. secund. ἴον, ἴες, ἴε, κ. λ.

Præter. εἶχα.

Pl. perf. εἶκεν. Att. ἦκεν.

Fut. 1. med. εἴσομαι.

Aor. 1. med. εἰσάμην.

Præt. med. εἶα. Att. ἦα. Ion, ἦια.

Pl. perf. ἦεν.

IMPERA-

IMPERATIVUS.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plur.
ἴθι, vel εἰ, ἴτω,	ἴτον, ἴτων,	ἴτε, ἴτωσαν.

INFINITIVUS.

ἵναι, vel εἶναι, vel ἰέναι.

ἵμεν I. ἵμεναι, D. A. ἰέμεν D.

ἵημι, *Mitto.*

VOX ACTIVA.

INDICATIVUS,

Præfens.

Sing.	Dual.	Plur.
ἵημι, ἵης, ἵησι,	ἵετον, ἵετον,	ἵεμεν, ἵετε, ἵῃσι.
		ἵασι I.
		ἱᾶσι A.

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
ἵην, ἵης, ἵη,	ἵετον, ἵετην,	ἵεμεν, ἵετε, ἵσαν.
ἕϊον, ἕϊς, ἕϊι, &c. P.		ἕϊν B.

Attice, ἵον, ἵις, ἵιι, more contractorum.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plur.
ἕϊν, ἕϊς, ἕϊ,	ἕϊτον, ἕϊτην,	ἕϊμεν, ἕϊτε, ἕϊσαν.

IMPERA-

[III]

IMPERATIVUS.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἰέθι, ἰέτω,	ἰέτον, ἰέτων,	ἰέτε, ἰέτωσαν.

Atticè ἴη, more contractorum.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἔε, ἔτω,	ἔτον, ἔτων,	ἔτε, ἔτωσαν*.

OPTATIVUS.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἰείην, ἰείης, ἰείη,	ἰείητον, ἰείήτην,	ἰείημεν, ἰείητε, ἰείησαν.

Legitur ἰοίμῃ, οἰς, οἱ, &c.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plur.
Εἴην, εἴης, εἴη,	εἴητον, εἴήτην,	εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

SUBJUNCTIVUS.

Præfens iā.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἰῶ, ἱῆς, ἱῆ,	ἱήτον, ἱήτον,	ἱώμεν, ἱήτε, ἱώσι.

* Fut. I. ἦσω. Aor. primus ἦκα pro ἦσα. Att. ἦκα. Præter. ἦκα, et ἔωκα. Part. εἰκώς, unde ἀφεικώς, qui dimisit.

Aoristus

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plur.
ἦν, ἦς, ἦ,	ἦτον, ἦτον,	ὤμεν, ὤτε, ὤσι.
ἔω, ἔη, ἔη, &c. I.		
εἶω, εἶης, εἶη, &c. P.		

INFINITIVUS.

Præfens.	Aor. β.
ἵεναι.	ἔιναι.
ἵμεναι D.	ἵμεναι A. D.
ἵμεν I.	ἔμεν I.

PARTICIPIIUM.

Præfens.	
Nom.	Gen.
ἵεις, ἵισα, ἵεν,	ἵέντος, ἵείσσης, ἵέντος.

Aoristus β.

Nom.	Gen.
Ἔεις, εἶσα, ἐν,	Ἐντός, εἴσεως, ἐντός.

*Ἰναι vado eâdem planè ratione declinatur. Ab Oratoribus tantùm usurpantur, ἀπίασι, in Indicativo, ἀπιῶσι in Subjunct. ἀπίναι in Infin.

VOX PASSIVA.

INDICATIVUS.

Præfens.		
Sing.	Dual.	Plur.
ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεσθαι, ἵέμεθον, ἵεσθον, ἵεσθον, ἵέμεθα, ἵεσθε, ἵενθαι.		
Imperfectum		

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
ἴμην, ἴεο, ἴετο, ἴμεθον, ἴεσθον, ἴεσθην, ἴμεθα, ἴεσθε, ἴεσθε*		

IMPERATIVUS.

Sing.	Dual.	Plur.
ἴεο, ἴεσθω, ἴεσθον, ἴεσθων, ἴεσθε, ἴεσθῶσαν.		

VOX MEDIA.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plur.
ἔμην, ἔσο, ἔτο, ἔμεθον, ἔσθον, ἔσθην, ἔμεθα, ἔσθε, ἔσθε		
ἔο I.		
ἔα.		

IMPERATIVUS.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plur.
ἔσο, ἔσθω, ἔσθον, ἔσθων, ἔσθε, ἔσθῶσαν.		
ἔο I.		
ἔα.		

OPTATIVUS.

Sing.	Dual.	Plur.
ἔμην, ἔιο, ἔιτο, ἔμεθον, ἔισθον, ἔισθην, ἔμεθα, ἔισθε, ἔιντο.		
		legitur ἔισθε
		(in compositis)

* Perf. εἶμαι, tertia pl. εἴνται. unde ἀφίενται, ἀφίενται. Att. ἀφίωνται, ἀφίωνται. Aor. I. εἴθην.

SUBJUNCTIVUS.

Præfens ἐὰν.

Sing.	Dual.	Plur.
ᾠμαι, ᾗ, ᾗται, ᾤμεθον, ᾗσθον, ᾗσθον, ᾤμεθα, ᾗσθε, ᾤηται.		

INFINITIVUS.

Aoristus β.

ἔσθαι.

PARTICIPIIUM.

Aoristus β.

Nom.	Gen.
ἔμενος, ἐμένη, ἔμενον, ἐμένε, ἐμένης, ἐμένε.	

ἔμεμαι, concupisco, eandem habet inflexionem, sed ultra imperfectum vix invenitur.

ἴσθαι, Scio.

VOX ACTIVA.

INDICATIVUS.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plural.
ἴσθαι, ἴσθης, ἴσθῃσι, ἴσατε, ἴσατον, ἴσμεν, ἴσατε*, ἴσασι.		
ἴσθαι D.	ἴσατε D. ἴσθον Sync.	ἴσμεν Sync. ἴσθαι D. ἴσμεν D.

Sync. ἴσθ. Sic in Comp. κατίσθαι scitis.

Imper-

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
ἴσῃν, ἴσῃς, ἴσῃ,	ἴσαλον, ἰσάτην,	ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν.
		Sync. ἴσαν.

IMPERATIVUS.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plur.
ἴσῃ, ἰσάτω,	ἴσαλον, ἰσάτων	ἴσατε, ἰσάτωσαν.
ἴσθι, ἴσῳ, &c.	Sync.	ἴσων A.

INFINITIVUS.

Præfens.

ἰσάναι.

ἰσάμεναι, et ἴδμεν D. ἴσαμεν I. ἴσμεν Sync.

PARTICIPIIUM.

ἴσας, ἴσασα, ἴσαν.

VOX PASSIVA.

INDICATIVUS.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plur.
ἴσμαι, et ἴσῃμαι, σαι, ται,	ἀμεινον, ασθον, ασθον,	ἀμειθα, ασθε,
Comp. ἐπίσῃμαι, σαι, &c.		αἰσιν.
ἐπίσῃ A.		
ἐπίσῃται I.		

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἰσάμην, ἴσασο, ἴσατο, ἀμέθον, ἀσθον, ἀσθην, ἀμέθα, ασθε, [αὐτο.		
Comp. ἐπισάμην, ἐπίσασο, &c. ἡπισάμην A. ἐπίσαο I. ἐπίσω A.		

IMPERATIVUS.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἰσατο, ἰσάσθω, ἴσασθον, ἰσάσθων, ἴσασθε, ἰσάσθωσαν.		
Comp. ἐπίσατο, &c. ἐπίσαο I. ἐπίσω A.		

INFINITIVUS.

Ἰσασθαι. Compositum ἐπίσασθαι.

PARTICIPIUM Compositum.

Nom.	Gen.
Ἐπιστάμενος, μένη, μένον, μένυς, μένης, μένε.	

Φημι, *Dico.*

VOX ACTIVA.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plur.
Φημι, φης, φησι, φαλόν, φαλόν, φαμέν, φαλι, φασι.		
φαμι D. φατι D.		φαλι et
ἡμι, ἧς ἡτι } Ἄ.		φαλι D.
ἥσθα, ἥσι }		

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἔφην, ἔφης, ἔφη, ἔφαλον, ἐφάτην, ἔφαμεν, ἐφατε, ἔφασαν.		
ἔφην D. ἔφα D.		B. ἔφην.
		I. B. φάν.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἔφην, ἔφης, ἔφη, ἔφηλον, ἐφήτην, ἔφημεν, ἐφητε, ἔφησαν.		
ἐφῆσθαι Ἄ.		
ἦν, ἦς, ἦ, P.		

IMPERATIVUS.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plur.
Φάθι, φάτω, φάτον, φάτων, φάτε, φάτωσαν.		

OPTATI-

OPTATIVUS.

Præfens.

Φαίην, φαίης, φαίη, | φαίηλον, φαέήτην, | φαίημεν, φαίητε,
φαῖμεν A. [ησαν.

SUBJUNCTIVUS.

Præfens iân.

Sing.	Dual.	Plur.
Φῶ, φῆς, φῆ;	φῆτον, φῆτον,	φῶμεν, φῆτε, φῶσι.

INFINITIVUS.

Φάναι· nam φαῖναι, est apparuisse.
φάμεν D.

PARTICIPIIUM.

Nom.	Gen.
Φὰς, φᾶσα, φὰς, φαντὸς, φάσης, φαντὸς.	

VOX MEDIA.

INDICATIVUS.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plur.
Φάμαι, φάσαι, φάται,	φάμεθον, φάσθον, φάσθον,	φάμεθα, φάσθε, φάνται.

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο,	ἐφάμεθον, ἐφασθον, ἐφάσθην,	ἐφάμεθα, ἐφασθε, ἐφάντο.

IMPERATIVUS.

Sing.	Dual.	Plur.
Φάσο, φάσθω,	φάσθον, φάσθων,	φάσθε, φάσθωσαν, φάο I.

INFINITIVUS.

Φάσθαι.

PARTICIPIIUM.

Nom.	Gen.
Φάμενος, φαμένη, φάμενον,	φαμένε, φαμένης, φαμένε.

VERBALIA.

V E R B A L I A.

Verbalia omnia fere deducuntur, rejiciendo reduplicationem vel augmentum, et mutando terminationem;

I. A primâ personâ præteriti passivi in

{ *μα*, ut, *γράμμα*, *litera*.
μη, ut, *γραμμή*, *linea*.
μος, ut, *δισμός*, *vinculum*.
μων, ut, *νοήμων*, *intelligens*.

II. A secundâ personâ præteriti passivi in

{ *ια*, ut, *δοκιμασία*, *probatio*.
ις, ut, *ποίησις*, *poësis*.
 Adjectiva in *σιος*, ut, *θαυμάσιος*, *admirabilis*.
 et in *σιμος*, ut, *χρησιμος*, *utilis*.

III. A tertiâ personâ præteriti passivi

1. Masculina in

{ *τηρ*, ut, *χαρακτήρ*, *character*.
της, ut, *ποιητής*, *poëta*.
τικός, ut, *κριτικός*, *judicialis*.
τος, ut, *ἀκυστός*, *audibilis*.
τωρ, ut, *κοσμήτωρ*, *princeps*.

2. Fœminina in

{ τις, ut, πίσις, *fides*.
 { τρα, ut, ὀρχήστρα, *orchestra*, i. e. illa theatri
 pars, in quâ chorus saltabat.
 { τρις, ut, ὀρχήστρις, *saltatrix*.
 { τυς, ut, ὀρχηστὺς, *are saltandi*.

3. Neutra in

{ τήριον, ut, ποτήριον, *poculum*.
 { τρον, ut, δίδακτρον, *minervæ*.
 { Adjectiva positionis in ἑος, ἑα, ἑον, ut, οἰσέος,
 οἰσέα, οἰσέον, *ferendus, a, um*.

IV. A præterito medio in

{ ευς, ut, τομεὺς, *sector*.
 { η, ut, ἐπιστολή *epistola*.
 { ιον, ut, λόγιον, *oraculum*.
 { ος, ut, λόγος, *sermo*.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut, λευκός, *candidus*, à λεύσσω, *video*; et ab aoristo secundo, ut, φυγή *fuga*, ab ἔφυγον.

Quædam à præterito activo, ut, διδασκῶ, *doctrina*; ταραχῶ, *tumultus*; ἅπτω, *tactus*. Et ab aoristo primo, ut, δόξα, *opinio*; θήκη, *theca*.

IMPERSONALIA.

Ανήκει, et προσήκει, *convenit*; ἀνῆκε, et προσῆκε, *conveniebat*.

Ἀρέσκει, *placet*; ἤρεσκε, *placebat*; ἀρέσει, *placebit*; ἤρεσε, *placuit*.

Δεῖ, *oportet*; ἔδει, *oportebat*; δεήσει, *oportebit*; ἐδέχσε, *oportuit*. Infin. δεῖν, *oportere*. Particip. δέον, *quod oportet*.

Δοκεῖ, *videtur*; ἰδόκει, *videbatur*; δόξει, *videbitur*; ἰδοξε, *visum est*.

Μέλει, *curæ est*; ἔμελε, *curæ erat*; μελήσει, *curæ erit*; ἐμέλησε, *curæ fuit*. Particip. μέλον, *quod curæ est*.

Χρὴ, *oportet*; ἔχρην, et, χρῆν, *oportebat*; χρήσει, *oportebit*; χρεῖν, *oporteat*; χρῆναι, *oportere*.

Compositum ἀπόχρη, *sufficit*; ἀπέχρη, *sufficiebat*, ἀποχρήσει, *sufficiet*; ἀπέχρησε, *suffecit*; Infin. ἀποχρῆν, *sufficere*, Particip. ἀποχρῶν, *quod sufficit*.

Passiva impersonalia sunt ἐνδέχεται, *accidit*; ἔμαρναί, et ἐπέπρωται, *in fatis est*.

VERBA DEFECTIVA.

Verba defectiva sunt, quæ solum usque ad imperfectum communiter canjugantur; et si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illæ autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε solum, vel cum immutabili, ut, σέβω, σίλβω, ρέμβω, φέρβω.

In άνω, gravitona, ut, λαμβάνω, μανθάνω.

In σκω, quâvis præcedente vocali, ut, γινώσκω.

In άθω, ut, κιάθω· έθω, ut, τελέθω· ύθω, ut, μινύθω· θω, cum implicatione consonantis, ut, άχθω, έσθω.

In είνω, hyperdiffyllaba, ut, φαείνω, αλλεείνω, έρεείνω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, ut, δάκνω.

Quæ in ω purum desinunt, præcedente vi diphthongo, ut, άγύω.

Quæ in δω, si præcedat ν, vel λ, ut, σπένδω, μέλδω.

Item in αιω, ut, κεδάίω. — et in ειω, derivata à præsentī vel futuro, ut à τελέω, τελείω, έτέλειον, perficio; γαμέω, uxorem duco γαμήσω, γαμησείω, uxorem ducere cupio, βρώω, edō, βρώσω, βρωσείω, edere cupio; όπλω, video, όψω, όψειω, videre cupio; πολεμέω, bellum gero, πολεμήσω, πολεμησείω, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incon-
tracta, αὐλέω, αὐλᾶ, αὐλῶ, ἡὺλον ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλεξῶ·
ἰψέω, ἰψῶ, ἰψω· quæ à circumflexis suis reliqua
tempora mutantur, αὐλήσω, ἀλεξήσω, ἰψήσω.

Sic quæ propter consonantem aliquam injec-
tam mutantur in ι, ut μένω, μίνω, ἔμινον· τέκω,
τίκω· ἐνέπω, ἐνίσπω· γένομαι, γίγνομαι· at ἔπω, ἔσπω,
ἔσπω· ἔπομαι, ἔσπομαι, ε non mutant; amittunt
tamen illud subinde: ut, σπέτε, pro ἔσπετε, σπέσ-
θαι pro ἔσπεσθαι, σπόμενος pro ἔσπόμενος. Plurima
etiam sunt, quæ unicum tantum tempus habent,
ut, οἶσω, *feram*, &c.

V E R B A A N O M A L A.

Anomala quæ non æqualiter ut cætera verba, conjugantur, sed ab aliis verbis quædam tempora mutuuntur.

A.

ἌΓΑμαι, *miror*, imperf. ἡγάμην. Reliqua tempora ab ἀγάζομαι.

ἌΓΝΥμι, *frango*, fut. ἄξω, aor. 1. ἔαξα, [unde κατέαξα] aor. 2. ἔαγον, aor. 2. pass. ἔαγην, perf. m. ἔαγα. Atticè hæc omnia.

ἌΓΩ, *ago*, vel *duco*, præt. Att. ἀγόοχα.

Ἀνδάνω, et Ἀδω, *placeo*, fut. ἀδήσω, præt. ἔδηκα. præt. m. ἦδα, et ἔαδα, Att. εὐαδα, Poet. et Aeol.

Αἰρέω, *cipio*, aor. 2. εἶλον, m. εἰλόμην, ab ἔλω inusitato.

Αἰσθάνομαι, *sentio*, fut. m. αἰσθήσομαι, aor. 2. ἦσθόμην, præt. pass. ἦσθημαι.

Ἀλῆμι, et ἀλάομαι, *vagor*, præt. p. ἀλάλημαι Atticè. infin. ἀλῆναι.

Ἀλίσκω, *cipio*, fut. ἀλώσω, præt. ἤλωκα, et ἔάλωκα, aor. 1. ἐάλωσα, Att. Sic. ἀνελίσκω, *consumo*.

Ἀμαρτάνω, *pecco*, fut. ἀμαρτήσω, aor. 2. ἤμαρτον, poet. ἤμεθροτον.

Αὐξάνω,

Αὐξάνω, et Αὐξω, *augeo*, fut. αὐξήσω, fut. m. αὐξήσομαι, præt. p. ἠύξημαι.

B.

Βαίνω, *vado*, fut. βήσομαι, præt. βέβηκα, præt. m. βέβηκα, aor. 2. ἔβην.

Βάλλω, *mitto*, fut. βαλῶ, βαλήσω, et βλήσω, præt. βέβληκα.

Βλαστάνω, *germino*, fut. βλαστήσω, aor. 2. ἔβλαστον.

Βέλομαι, *volo*, fut. βελήσομαι, aor. 1. pass. ἐβελήθην, ἠεβλήθην, Att. præt. m. βέβεκα,

Βρώσκω, et βιβρώσκω, *edo*, fut. βρώσω, aor. 1. ἔβρωσα, præt. βέβρωκα, aor. 2. ἔβρων.

Γ.

Γαμῖω, *duco uxorem*, aor. 1. ἐγάμησα, et ἔγημα, aor. 1. m. ἐγημάμην.

Γηράσκω, *senesco*, fut. γηράσω, part. γηράς.

Γίνομαι, *sum, fio, nascor*, fut. γενήσομαι, præt. p. γεγένημαι, præt. m. γέγονα, γέγαα, aor. 2. m. ἔγενόμην, aor. 1. m. ἐγεινάμην, *genui, vel peperī*.

Γινώσκω, *cognosco*, fut. γνώσομαι, aor. 1. ἔγνων, præt. ἔγνων, aor. 2. ἔγνων.

Δαίω,

Λ.

Δαίω, *disco*, fut. δαήσομαι, præt. δεδάκηκα, præt. m. δέδακα.

Δάκνω, *mordeo*, fut. δήξομαι, aor. 2. ἔδακον, aor. 1. p. ἰδήχθην.

Δαρθάνω, *dormio*, fut. δαρθήσομαι, aor. 2. ἔδαρθον, ἔδραρθον, Poët.

Δείδω, *timeo*, fut. δέισομαι, præt. δέδοικα, δείδοικα, et δέδοικα, Ion. præt. m. δέδια et δείδια.

Δέω, *desum*, vel *careo*, præt. δεδέηκα, aor. 1. ἰδέησα et ἰδεύησα, fut. m. δευήσομαι, aor. 1. p. ἰδεήθην.

Διδάσκω, *doceo*, fut. διδάξω et διδασκῆσω, aor. 1. ἰδάδαξα.

Διδράσχω, *fugio*, aor. 2. ἔδρην.

Δοκίω, *existimo*, *videor*, fut. δόξω, aor. 1. ἔδοξω, et ἰδόκησα.

Δύναμαι, *possum*, fut. δυνήσομαι, imperf. ἰδυνάμην, ἡδυνάμην, Att. aor. 1. pass. ἰδυνάσθην, et ἰδύνηθην, ἡδυνήθην, Att. aor. 1. m. ἰδυνησάμην.

Ε.

Ἐγρηγορέω, *vigilo*, præt. ἔγρηγόρηκα, præt. m. ἔγρηγορα, ἔγρηγορθα, Poët.

Ἐδω,

Ἔδω, vel ἐσθίω, *edo*, præt. ἤκα, ἔδηκα, et ἐδήδοκα, Att. præt. p. ἐδήδομαι et ἐδήδεσμαι, præt. m. ἤδα, et ἔδηδα.

Ἐλαύνω, *abigo*, fut. ἐλάσω, aor. 1. ἤλασα, præt. ἤλακα, ἐλήλακα, Att. præt. p. ἤλαμαι, Att. ἐλήλαμαι, et ἤλασμαι, aor. 1. p. ἠλόθην et ἠλόσθην.

Ἐλπομαι, *spero*, præt. m. ἔολπα, plusq. p. m. ἐώλπειν et ἐώλπειν.

Ἐρχομαι, *venio*, fut. ἐλεύσεμαι, aor. 2. ἤλυθον, ἤλθον, Sync. præt. m. ἤλυθα, ἐλήλυθα, Att.

Εὐρίσκω, *invenio*, fut. εὐρήσω, aor. 2. εὔρον, præt. p. εὔρημαι, aor. 1. p. εὔρέθην, aor. 1. m. εὔρησάμην et εὔράμην, aor. 2. m. εὔρόμην.

Ἔχω, *habeo*, fut. ἔξω et σχήτω, præt. ἔσχηκα, aor. 2. ἔσχον, præt. p. ἔσχημαι, aor. 1. p. ἐσχέθην, aor. 2. m. ἐσχόμην.

Θ.

Θνήσκω, *morior*, præt. τέθνηκα, τέθνεκα et τέθνει, præt. m. τέθναα. aor. 2. ἔθανον.

I.

Ἰκνέομαι, *pervenio* fut. ἴξομαι, aor. 2. m. ἰκόμην, præt. p. ἴγμαι.

Ἰλάσκομαι, *placo*, fut. ἰλάσομαι, aor. 1. m. ἰλασάμην, præt. p. ἴλασμαι.

Ἰπταμαι,

Ἰπτάμαι, *volo*, fut. ὀπτήσομαι, aor. 2. ἐπτάμην et ἰπ-
τόμην.

K.

Καίω, *uro*, fut. καύσω, aor. 1. ἔκαυσα, et ἔκηα.

Κλαίω, *fleo*, fut. κλαύσω, præt. κέκλαυκα.

Κραίνω et Κραιαίνω, *perficio*, aor. 1. ἐκρήνηα, præt. p.
κεκράαμαι, aor. 1 p. ἐκράνθην.

Λ.

Λαγχάνω, *fortior*, aor. 2. ἔλαχον, præt. Att. εἶλη-
χα, præt. m. λέλογχα.

Λαμβάνω, *capio*, fut. λήψομαι, aor. 2. ἔλαβον, præt.
Att. εἶληφά, præt. p. εἶλημαι.

M.

Μαθάνω, *disco*, fut. μαθήσομαι, aor. 2. ἔμαθον,

Μάχομαι, *ragno*, fut. μαχέσομαι, et μαχήσομαι, præt.
p. μεμάχημαι, fut. 2. m. μαχῶμαι.

Μέλω, μέλομαι, *cuvo*, fut. μεκήσομαι, aor. 2. ἔμελον,
præt. m. μέμηλα.

Μιμνήσκω, *in memoriam revoco*, fut. μνήσω, aor. 1.
ἔμνησα, præt p. μέμνημαι.

S

Ναίω;

N.

Ναίω, *habito* fut. νάσσομαι, aor. 1. ἔνασσα, *habitare feci*, aor. 1. p. ἐνάσθην.

O.

*Οζω, *oleo*, ὅσω, ὀζέσω, et ὀζήσω; aor. 1. ὤζεσα, præt. ὤζηκα præt. m. ὤδα, ὅδωδα, et ὠδοδα, Att. et Poët.

Οἶομαι et οἶμαι, *puto*, imperf. ὥομην et ὥμην, fut. οἴησομαι, præt. p. ὥμαι, aor. 1. p. ὤηθην.

Οἶχομαι, *eo*, fut. οἰχήσομαι, præt. p. ὥχημαι.

*Ολισθαίνω, *cado*, fut. ὀλισθήσω, aor. 2. ὠλισθον, præt. m. ὠλισθα.

*Οφείλω et ὀφλω, *debeo*, fut. ὀφελήσω, et ὀφλήσω, aor. 2. ὠφελον, quod usurpatur adverbialiter, vel solum, vel cum particulis, αἰ, αἶθε, εἰ, εἴθε, et ὡς, sicut ὀφελον.

Π.

Πάσχω, *patior*, fut. πείσομαι, præt. πείπονθα, aor. 2. ἔπαθον.

Πελανύω, et πελάννυμι, *expando*, fut. πελάσω, aor. 1. ἐπέτασα, præt. πεπέτακα et πέπλακα.

Πίνω, *bibo*, fut. πώσω, præt. πέπωκα, aor. 2. ἔπιον, imper. πῶθι, præt. p. πίπομαι et πίπωμαι, aor. 1. p. ἐπόθην.

Πιπράσκω,

Πράσσω, *vendo*, fut. πράσω, præt. p. πέπραμαι
aor. 1. p. ἐπράθην.

Πέσσω, *cado*, fut. πλώσω, præt. πέπιπκα, aor. 1. ἔπε-
σα, aor. 2. ἔπεσον, fut. 1. vel 2 m. πεσῶμαι.

Πυνθάνομαι, *interrogo, audio*, fut. πεύσομαι, aor. 2.
ἐπυθόμην, præt. p. πέπυσμαι.

P.

Ῥέζω, *facio*, fut. ῥέζω, et ἔρξω, aor. 1. ἔρρεξα, præt.
m. ἔοργα, pro ἔρρογα.

Ῥέω, *fluo*, fut. ῥεύσω, et ῥύήτω, præt. ἔρρύηκα, aor.
2. p. ἔρρύην.

Ῥωννύω, et ῥώννυμι, *roboro*, fut. ῥώσω, præt. ἔρρώκα,
præt. p. ἔρρώμαι.

Σ.

Σβεννύω, et σβέννυμι, *extinguo*, fut. σβέσω, et σβήσο-
μαι, præt. ἔσβεκα, et ἔσβηκα, aor. 1. ἔσβισα, aor.
2. ἔσβην.

Σπένδω, *libo*, fut. σπείσω, præt. ἔσπεικα, aor. 1. ἔσ-
πεισα.

Στορεννύω, Στορέννυμι, *sterno*, fut. σορέσω. --- Στρωννύω,
fut. σλρώσω.

T.

Τίχλω, *perio*, fut. τέξω, aor. 2. ἔτεκον, præt. m. τέτοκα.

Τίτρώω, et τίτράινω, *perforo*, fut. τρήσω, præt. p. τέτ-
ρημαι.

Τρέχω, *curro*, præt. δεδράμηκα, aor. 2. ἔδραμον.

Τυγχάω, *sum consequor*, fut. τυχήτω, præt. τετύ-
χηκα, aor. 2. ἔτυχον, fut. m. τεύξομαι.

Υ.

Υπισχνέομαι, *promitto*, fut. ὑποσχήτομαι, aor. 2.
ὑπεσχόμεν, præt. p. ὑπέσχημαι, aor. 1. p. ὑπεσ-
χέθην.

Φ.

Φέρω, *fero*, fut. οἶσω, aor. 1. ἤνεγκα, et ἤνεικα, aor.
2. ἤνεγκον, præt. m. ἤνοχα, ἐνήνοχα, Att.

Φθάνω *prævenio*, fut. φθάσω, aor. 1. ἔφθασα, præt.
ἔφθακα, aor. 2. ἔφθην.

Φύω, *gigno, nascor*, aor. 2. ἔφω.

Χ.

Χάζω, γάζομαι, *recedo*, aor. 2. λέκαδον, *capio*, ἔχα-
δον, præt. m. κέχανδα.

Χαίρω, *gaudeo*, fut. χαιρήσω, præt. p. κεχάρημαι.

Ω.

Ωθέω, *pello*, fut. ὤσω, aor. 1. ὤσα, ὤθησα, ἔωσα, Att.
præt. p. ὤσμαι et ἔωσμαι.

A D V E R B I U M.

ADverbium est aut primum, ut, νῦν, *nunc*; τότε, *tunc*; aut derivatum in εἰ, ut, Ἑλληνισί, *Græcè*; Ῥωμαῖσι, *Latine*; item in δόν, ut, κυνῶν, *canine*; in ην, ut, κρυβδην, *secretò*; in εἰ, ut, πανσυδεῖ, *omnino prorsus*, et in αἷ, ut, ὀδᾶξ, *mordicus*.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως, ut, τῶν ἀληθῶν ἀληθῶς, *verè*; τῶν ὀξέων, ὀξέως, *acutè*.

Porro δε, σε, ζε, adjectiones syllabicæ notæ sunt ad locum;θεν, θε, de loco;θι, σι, χῆ, χῆ, in loco; ut, ἔρανόνθε, ad cælum; ἔρανόθε, de cælo; πάντοθι, πανταχῆ, πανταχῆ, *ubique, ubivis*.

Ἀρι, ἐρι, ἀγα, βρι, δα, ζα, βα, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus earum adaugent significata; ut, δῆλος, *manifestus*; ἀρίδηνλος, vel ἐρίδηνλος, *valde manifestus*; νη *, et νε, in compositione privant, ut, νήπιος, *infans*; νέπης, *pedibus carens*.

Ευ in compositione præstantiæ seu laudis significationem inducit, ut, εὐειδής, *pulcher*; εὐοσμος, *suaveolens*; aut facilitatis, ut, εὐκίνητος, *facile mobilis*; aut felicitatis, ut, εὐγamos, *connubio felix*.

Δυσ in compositione omnibus his significationibus adversatur, ut, δυσειδής, *deformis*; δύσοσμος,

* Nonnunquam etiam, sed rarissimè augent, ut, νήδυμος, *valde dulcis*; νήχυτος, *latè fluens*.

fætidus; δυσκίνητος, difficulter mobilis; δυσγάμος, connubio infelix.

*Αφα, in compositis privat, conjungit, et auget; ut, χάρις *gratia*; ἄχαρις, *ingratus*; πάντες, *omnes*; ἅπαντες, *omnes simul*; ξύλον *lignum*; ἄκυλος, *lignis plenus*.

Adjectiva neutralia sæpe adverbiascunt.

Adverbiis videntur accenferi interjectiones.

CONJUNCTIO.

Conjunctiones adverbativæ; καίπερ, εἰ καί, καὶν, καὶν εἰ, *elsi*.

Causales; γὰρ, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρητοι, γάρπε, γὰρ δὴπε, *nam, enim, etenim*; ἔ γὰρ ἀλλὰ, *non enim*; ὅτι, διό, διότι, καθότι, ἕνεκα, *poëticè, quòd*; ἐπεὶ, *postquam*; ἵνα, ὥς, ὅπως, ὅφθα, *poëticè, ὥς. ut*.

Copulativæ; καὶ et τε, *que*; ἡδὲ, *poëticè, atque*, καὶ μέντοι, *atque*; καὶ μὴν καὶ, *quinetiam*; καὶ τοι καὶ, *atque adco*; καὶ γὰρ εὔ, *rursus etiam*.

Connexivæ, seu conditionales; εἰ cum compositis εἰάν, εἰν, ἥν, *si*; περ, εἰδὴ, εἰδήπερ, *siquidem*; ἐπεὶπερ, ἐπεὶδὴ, ἐπεὶδὴπερ, ἐπεὶν, ἐπειν, *si, cum, postquam, quandoquidem*; εἰ δ' ἄρα, *sin vero*.

Discretivæ; μὲν, *quidem*; δὲ *vero*; γε, ἀτὰρ, ἀλλὰ, *saltem, sed, verum*; μέντοι, *sanè, sed*; μέντοι πε, μέντοι γε, *nimirum tamem*; δέγε, δέπε, δέτοι, *autem*; δὲ δὴ, *jam vero*.

Disjunctivæ;

Disjunctivæ; ἢ, ἢτοι, ἢπε, *vel, aut, sive.*

Dubitativæ; *ut, ἄρα, num? μὴν, nunquid?*

Rationales, seu collectivæ; ἔν, ἄρα, τοιδὴ, τεί-
γαρτοι, τογαρεῖν, τοίνυν, καὶ δὴ, τῆνεκα, *poëticè, quare,*
ideo, igitur, idcirco, ergo, ἔκεν, non igitur.

Redditivæ; ὅμως, δὴπε, γεδήπε, ἔμπης, *tamen,*
ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὴν, ἀλλ' ἔν, at enim, sed
*tamen, atqui, at vero**; καίτοι, καίτοιγε, *atqui, sed,*
quanquam.

Potentiales; *ut, ἄν, κε, vel κεν.*

Expletivæ, quæ, utcunque vacare videantur,
suam tamen quæque vim, suumque sensum, licet
nonnunquam reconditiorem, habent; ῥα, κιν, νυ,
πς, τοι, περ, πω, &c.

* *Ἀλλά γε ἔν, at certè saltem; ἀλλὰ δὴ καὶ, imò etiam.*

SYNTAXIS.

I. VERBUM.

VERBUM cohæret cum nominativo numero et personâ: ut,

Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ καλακαίριον εἶπε.
Sæpe etiam stultus opportuna locutus est.

Exceptiones.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari: ut,

Τῷ ἀργυρίῳ ὑποτάσσειται πάντα.
Pecuniæ obediunt omnia:

Aliquando etiam masculina et foeminina: ut,

Οὐκ ἔσιν, οἵτινες ἀπέχονται.
Non sunt qui abstinent: Plat.

Necnon foeminina; ut,

Ἀχεῖται ὁμφαὶ μελίων.
Resonant voces modulorum. Pind.

Omne duale necessariò est plurale; ideoque nominativus dualis jungi possit verbo plurali; ut,

Ἄμφω ἔλεγον.
Ambo dicebant.

Contrà verò omne plurale non est duale.

II. ADJEC-

II. A D J E C T I V U M.

ADJECTIVUM cum substantivo casu, genere et numero consentit: ut,

Χρηστὸς ἀνὴρ ἐστὶ κοινὸν ἀγαθόν.

Vir bonus est commune bonum.

SUBSTANTIVUS tamen dualis jungi possit adjectivo plurali, ut,

Φίλας περὶ χεῖρε βάλωμεν.

Caras munus circumjiciamus.

Observationes.

ADJECTIVA composita, et derivata, in os definitiva fere communiter accipiuntur: ut,

Ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως.

Aurora roseis digitis apparuit:

Et quædam alia, non composita: ut,

Παυλοῖων σομάτων λόλον εἰκόνα.

Omnigenæ vocis loquacem imaginem.

ADJECTIVA sæpe permutant suum substantivum in genitivum: ut, pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων *impii homines* *.

Sæpe usurpantur substantiva pro adjectivis; ut,

Μάγος τέχνη, *ars magica*;

Τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον.

Græcam linguam didici †.

* Sic pro Σπαδαῖοι τῶν γονέων γόνεις.

† Sic ὕβρις ἀνὴρ.

III. RELATIVUM.

RELATIVUM cum antecedente concordat genere numero, et personâ : ut,

Χάριν οἶδα τῆς τιμῆς, ἣ με τιμᾶτε·

Gratias ago pro honore, quo me honoratis.

Atticè relativum, et antecedens in eodem casu, ponuntur : ut,

Χρῶμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω·

Utor libris quos habeo.

Atticè quoque antecedens ponitur in eodem casu, et eodem sententiæ membro cum Relativo ; ut,

Οὗτός ἐστιν, ὃν λέγεις ἄνθρωπον·

Hic vir est, quem dicis.

Μετὰ δ' ἔσσειαι, ἣν τοτ' ἀπηνύρων Κέρην Βρισηός·

Interque illas erit Briseïs, quam tunc abstuli.

SYNTAXIS SUBSTANTIVI.

PONITUR genitivus sæpè per eclipsin in nominibus propriis : ut,

Νηλεὺς ὁ Κόδρε, subaudi, υἱός,

Neleus Codri filius.

Εἰς ἄδρε, ad idferos ; subaudi οἶκον.

Et per defectum etiam vocis ἔνεκα ; ut,

Μακάριος τῆς πίστεως ;

Beatus propter fidem.

Genitivus

Genitivus per se positus est abominantis : ut,

Τῆς ἀναιδεΐας·

O impudentiam !

Et laudantis : ut,

Χρηστὸν καὶ οἰκτίρμονος ἀνδρός·

O virum probum et misericordem !

A D J E C T I V A.

ADJECTIVA neutralia non rarò loco adverbiorum ponuntur : ut,

Ὅξυ, *celeriter* ;

Καλὰ, *pulchrè* ;

Τὰ πρῶτα, *primùm* ;

Τὰ ἀρχαῖα, *olim* ;

Μέτρια, *mediocriter* ;

Ἀλυπῶτατα, *latissimè* ;

Aliquando etiam masculina : ut,

Ἰθύς, *rectâ viâ* ; ὠθύς, *statim* :

Et fœminina, ut, ἰδίᾳ, *privatè* ; δημοσίᾳ, *publicè*.

Genitivus post Adjectiva.

ADJECTIVA, quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, &c. denotant, genitivum adsciscunt : ut,

Δύσεως τῆς δόξης.

Gloriæ perditè cupidus :

Ἀπειρος τῶν πράξεων.
Rerum imperitus.

R E G U L Æ.

NOMINA partitiva, infinita, interrogativa, et numeralia, item comparativa, et superlativa genitivo gaudent : ut,

Ἐκαστον τῶν ζώων.
Unumquodque animalium.

COMPARATIVA, cum exponuntur per quàm, genitivum adsciscunt : ut,

Τῷς πολυπραγμοσύνης ἔδεν κενεώτερον ἄλλο.
Nihil vanius curiositate.

NOMINA etiam, quæ superlativorum naturam induunt, et composita ex α privativâ gaudent genitivo : ut,

Ἐξοχος πάντων, *præcipuus omnium* ;
 Δῖα θεάων, *Diva Dearum* ;
 Ἀθέαλος τῆς ἀληθείας, *qui non videt veritatem* ;
 Ἀχαλκος ἀσπίδων, *sine æreis clypeis.*

Dativus post Adjectiva.

ADJECTIVA, quibus commodum, incommodum, similitudo, dissimilitudo; contrarietas, &c. significantur, in dativum transeunt : ut,

Φίλος σοι, *amicus tibi* ;
 Ἐναντίος τῷ νόμῳ, *adversus legem.*

Huc

Huc referuntur, adjectiva ex σύν et ἑμῆ composita : ut,

Σύντροφος, *convictor* ;

Ὁμόγλωσσος, *eâdem linguâ utens*.

Quædam, quæ similitudinem significant, etiam genitivo gaudent : ut,

Ὁμοῖος ἀνθρώπῳ, *similis homini*.

Accusativus post Adjectiva.

ADJECTIVA, si subintelligatur κατὰ, accusativum post se habent : ut,

Πατρίδα Ῥωμαῖος, *Romanus patriâ*.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἀπαντα σοφός.

Nemo hominum in omnibus sapiens est.

Quædam nomina in accusativo ponuntur, subaudito κατὰ, et pro adverbis vel præpositionibus sumuntur : ut,

Τέλος, *denique* ;

Χάριν, *gratiâ*, vel *propter* ;

Ἀρχὴν, *primum*, vel *ominino* ;

Δίκην, *instar*.

Possessivum.

PONITUR interdum possessivum loco primitivi ; ut,

Εἰς ἐμὴν ἀνάμνησιν, *in memoriam mei* ;

Σὸς πόθος, *desiderium tui*.

Genitivus

Genitivus sequentis adjectivi, vel participii sæpe concordat cum genitivo pronominis in possessivo subauditi; ut,

Τύχας ἐμὰς τλήμονος, *infortunia mei miseri.*

Nominativus post Verbum.

VERBA substantiva τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, et illa poëtica, πέλω, πέλομαι, τελέθω, κύρω, *sum*; item verba vocandi passiva, et verba gestûs utrinque nominativum expetunt; ut,

Κακῶν ἐπικάλυμμά ἐσιν ὁ πλεῖστος.

Malorum operculum sunt divitiæ.

Nominativus postponitur etiam aliis verbis; ut,

Σύννοιδά σοφὸς ὦν.

Conscius mihi sum, me esse sapientem.

Observatio prima.

VERBO τυγχάνω eleganter postponitur participium ὦν, cum alio nominativo; ut,

Σωκράτης τυγχάνει ὦν σοφός, *Socrates est sapiens.*

Sin participium sequatur, omittitur ὦν, ut,

Σωκράτης τυγχάνει περιπαλῶν, *Socrates ambulat*.*

* Huc referuntur, ἔχω θαυμάσας, *admiratus sum*; λαμβάνω ποιήσας, *clam feci*, &c.

Observatio secunda.

Mutatur nominativus post verbum in genitivum : ut,

Κροῖσός ἐστι τῶν πλεσίων, i. e. πλέσιος,
Cræsus est dives.

Genitivus post Verbum.

VERBA amandi, appetendi, accusandi, admirandi, abstinendi, contemnendi, consequendi, desinendi, differendi, excellendi, emendi, egen-
di, fruendi, incipiendi, imperandi, implendi, participandi, parcendi, privandi, recordandi, venerandi, vendendi, genitivo gaudent : ut,

Τῷ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα.

A dolore vitam auspicamur.

Τί βαιὸν ἐντρέπη σῆς Συμμάχου.

Cui parum revereris Auxiliatricem tuam?
Soph. Ajax.

Verba sensûs gaudent genitivo : ut,

Αἰσθάνομαι ψόφου.

Audio strepitum. Aristoph.

Præter illa quæ ad visum pertinent, quæ regunt accusativum : ut,

Ὁρῶ τὸν Ἱερέα, *video sacerdotem.* Aristoph.

Verba

Verba etiam audiendi aliquando accusativum * regunt ; ut,

Ἀμείλικλον δ' ὅπ' ἄκουσαν.

Non blandam vero vocem audierunt. Hom.

QUIBUSLIBET verbis additur genitivus absolute sumptus : ut,

Ἐμῷ διδάσκειλος, *me docente :*

Et Atticè accusativus ; ut,

Ἐξον, πάρον, δέον, δόξαν. Δέον ποιεῖν, *cùm oporteat facere. Xenoph.*

Dativum post Verbum.

VERBA acquisitivè posita, item certandi, colloquendi, conveniendi, dandi, exprobrandi, gaudendi, juvandi, precandi, reprehendendi, sequendi, juvandi, precandi, reprehendendi, sequendi, utendi, dativum exigunt ; ut,

Ἐπομαι τοῖς παλαιοῖς, *veteres sequor.*

Quodvis etiam verbum admittit dativum significantem causam, aut instrumentum, aut modum actionis : ut,

Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχεσθαι, καὶ πάντα κερῆσεις.

Argenteis pugna telis, ac omnia vinces.

Ponitur Dativus sæpe, subaudito σὺν ; ut,

* Et rarissimè dativum ; ut, — Δύνασαι δὲ σὺ πάντος ἀκούειν Ἄντι κηδομένῳ. *Tu vero potes undecunque auscultare viro dolenti.*

Πορευόμενος ἐπὶ ἑξακοσίοις καὶ χιλίοις ὀπλίταις·
Cum mille et septingentis gravis armaturæ mi-
litibus profectus. Thucyd.

Præsertim verò ante pronomen αὐτὸς, ut,
 Αὐτοῖσι συμμαχοῖσι· *unà cum auxiliaribus.*
Æsch. Prom.

Accusativus post Verbum.

ACCUSATIVUS sequitur verba activa, et eorum
 significationem habentia : ut,

Νεκρὸν ἰατρεύειν, καὶ γέροντα νεθελεῖν, τ' αὐτ' ἔσι·
Mortuum curare et senem erudire idem est.

VERBA, dandi, auferendi, admonendi, docendi,
 rogandi bene vel male faciendi, ac dicendi, du-
 plicem habent accusativum : ut,

Βέλει σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ·
Visne, ut primum tibi vinum gustandum præ-
beam? Eurip.

Ἐποσέρει με τὰ χρήματα, *abstulit mihi res. Isocr.*
 Ἐμείσα ταῦτα τὴν βελήν. *hæc senatui persuasi.*
Demosth.

Μέλλετε δ' αἰτεῖν τὰς θεὰς τὰγαθά·
Felicitatem a Diis rogaturi estis. Æschin.

Ἀπαντᾷ σε διδάξομαι· *omnia te docebo. Luc.*

Τὸν βασιλέα δρᾶν τῷτο· *facere hoc regi. Thucyd.*
 Εἰπεῖν σε κακά· *dicere convicia de te*.*

* Ante verò accusativum rei κατὰ subauditur.

Hæc variam habent constructionem : ut,

Ἐπιλείπει μοι, καὶ με, τόδε· *hoc mihi deest* :

Ἄρχει τῆς πόλεως, καὶ τῇ πόλει. *præest civitati* :

Λοιδορῶ σοι, καὶ σε· *convicior tibi* ;

Προσκυνῶ τῷ Θεῷ, καὶ τοῖ Θεόν· *adoro Deum* ;
cum multis aliis hujusmodi.

QUODVIS verbum admittit accusativum nominis sibi cognati : ut,

Χαίρω χαρὰν· *afficior gaudio* ;

Λέγω λόγον· *sermonem habeo* ;

Γάμεις γαμῶ· *nuptias in eo* ; ac plurima ejusmodi.

VERBORUM PASSIVORUM Constructio.

PASSIVA exigunt genitivum cum præpositionibus ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, et πρὸς : ut,

Ὁ νῆς ὑπὸ οἴνῃ διαφθείρεται·

Mens à vino corrumpitur :

Vel sine præpositione : ut,

Φίλων νικῶνται φίλοι·

Amici ab amicis fleuntur. Soph. Ajax.

Genitivus verò iste nonnunquam in dativum vertitur : ut,

Πεποιήλαί μοι· *factum est a me.*

Poetæ sæpe præpositiones per tmesin dissolvunt : ut,

Κατὰ

Κατὰ γαῖα κάλυψε, *pro*, κατεκάλυψε, *terra coope-
ruit.*

R E G U L Æ.

PASSIVA per Synecdochen accusativo jungun-
tur: ut,

Πλήτομαι τὴν κεφαλὴν· *percutior caput.*

Ubique locus est accusativo, sive post verba,
sive post nomina, si subintelligas κατὰ.

Plurima activa passivè sæpe significant, et
passivam habent constructionem: ut,

Ἀπαλλάττω ὑπό σε· *liberor a te;*

Σίγῃ, *Telō, censeor;*

Ἀναλαμβάνω, *recreor;*

Ἀναγινάμπω, *reflector;*

Ῥίπῃ, *jactor;*

Συνάπῃ, *conjungor;*

Ἀσκῶ, *exerceor;*

Κρύπῃ, *occullor;*

Contra, passiva quædam activè significant,
præsertim in præteritis perfectis: ut,

Δίδεγμαι, *accepi;* ἔργασμαι, *perfeci;* πεποίημαι,
feci; πέφυγμαι, *fugi.*

Præpositio, accentu ipsius retracto, sæpe po-
nitur pro verbo composito: ut,

Ἐνι pro ἐνεσθι, ἄνα pro ἀνάστα.

I M P E R S O N A L I A.

IMPERSONALIA exigunt

I. Dativum * personæ cum genitivo rei †, δειῖ, δειῖται, *opus est*, ἐνδεῖ, προσδεῖ, διαφέρει, μέλει, μελαμέλει, μέτεσι, *χρὴ, opus est* : ut,

Χρὴ σοι φίλων· tibi amicis opus est.

II. Dativum personæ, ἀπόχρη, διαφέρει, δοκεῖ, ἐνδέχεται, ἔξει, καθήκει, προσήκει, μέλει, μεταμέλει, ὀρέπεται, συμβαίνει· addito sæpe infinitivo : ut,

Δοκεῖ μοι δρᾶν ταῦτα· hæc mihi videntur facienda.

III. Accusativum personæ cum infinitivo ‡, δεῖ, *oportet*, ἐνδέχεται, ἔξει, ὀρέπεται, προσήκει, *χρὴ, oportet* ; ut,

Χρὴ σε ποιεῖν· oportet te facere.

G E R U N D I A et S U P I N A.

PRO GERUNDIIS, et supinis usurpant Græci infinitivum cum articulo, vel sine articulo : ut,

Λέγειν ἀγαθός· dicendi peritus :

* At quædam ex his regunt nonnunquam accusativum personæ, ut, *μάκρῃ λόγῳ σε δεῖ· tibi longo sermone opus est. χρὴ σε αἰδῆς· tibi opus est verecundiâ.* Quædam accusativum rei, ut, *μεταμέλει μοι τὰς ἁμαρτίας· me peccatorum pœnitet.* Ante vero genitivum rei subauditur *περὶ* vel *ἐπὶ*, ante accusativum *κατὰ*.

† Licet genitivus rei solùm exprimat, subauditur tamen dativus personæ.

‡ At impersonale hîc absolutè poni videtur, et infinitivus ab accusativo, per usitatam conjunctionis ellipsin, pendere.

Καίρως

Καὶρὸς τῇ βοηθεῖν· *opportunitas auxiliandi* :

Ἐν τῷ σπαστάζειν· *in stupendo* :

Πρὸς τὸ παρακαλεῖν· *ad orandum, vel oratu* :

Ποιεῖν αἰσχρόν· *factu inbonestum*.

INFINITIVUS sæpissimè loco imperativi, per defectum verbi, poni videtur : ut,

Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·

Semper optimè te gere in bello, et esto aliis præstantior. Subaudi χρῆ, oportet, vel ὄρα, cura.

Modo infinitivo eleganter nominativus jungitur : ut,

Πείσω εἶναι δεσπότης· *ostendam me esse Dominum* :
Luc.

Ἔλεγον, πρὸς τὸ φαίνεσθαι ἀγαθοί· *dicebant, ut viderentur boni.*

Cùm significatur necessitas, utuntur Græci verbalibus adjectivis, quæ regunt dativum passivorum, et accusativum activorum : ut,

Ιτέον μοι· *eundum est mihi* :

Οὐ σθένει νικηλέων γυναῖκας· *Non vi vincendum est mulieres. Eurip. Bacch.*

Vel alium casum suorum verborum : ut,

Μνημονεύεον Θεῷ· *de Deo cogitandum*.

Adjectiva hæc usurpantur, vel singulariter, vel pluraliter : ut,

Νέοις ζηλωτέον, vel ζηλωτέα, τῆς γέροντας·

A juvenibus imitandum est senes.

Aliquando

Aliquando dativus ipse vertitur in alterum accusativum : ut,

Μετάσασιν δεικτέον εἰσφέροντας, ἐξιόντας.

Ostendendum est mutationem nobis conferentibus, exeuntibus. Demosth.

VERBALIA quoque substantiva regunt casus suorum verborum : ut,

Τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων.

Propter ea, quæ Herculi donasti. Sophoc.

Ἐγκλήματα τῷ Θεῷ.

Accusationes adversus Deum. Arrian.

PARTICIPIA.

PARTICIPIA regunt casus suorum verborum : ut,

Ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας. *Contemnens disciplinam.*

PARTICIPIA ponuntur loco nominum : ut,

Τόξαν εὖ εἰδώς, pro εἰδήμων. *Arcuum peritus.*

Nonnunquam participia vice verbi infiniti ponuntur, plerumque verò in verbis perseverandi, et desistendi : ut,

Ἀγαπῶν με διαλέλει. *Persevera me amare :*

Οὐ παύσομαι γράφω. *Non cessabo scribere :*

Μέμνημαι ἰδών. *Memini vidisse.*

De ARTICULO PRÆPOSITIVO.

ARTICULO præpositivo utimur in

I. Exponendo : ut,

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς. *Dominus ille Jesus.*

II. De-

II. Demonstrando: ut,

Ὁ ποιητής, i. e. *summus poëta*, pro Homero.

ARTICULUS, si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu: ut,

Τὸ φρονεῖν, *sapientia*:

Τῷ φρονεῖν, *sapientiæ*:

Ἐν τῷ φρονεῖν, *in sapientiâ*.

Item adverbium cum articulo per defectum vocis pro adjectivo habetur: ut,

Τὰ ἔξω, *externa*:

Οἱ πείλας, *vicini*:

Τῷ πηλείον, *vicino*:

Id est, τὰ πράγματ' ὄντα ἔξω· οἱ ἄνθρωποι ὄντες πείλας· τῷ ἄνθρωπῳ ὄντι πηλείον.

ARTICULUS cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, πρὸ et similibus, vel cum nomine proprio, idem significat, quod nomen ipsum, vel comitatum: ut,

Οἱ περὶ ἱερά· *sacerdotes*:

Οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα· *Plato*, vel *Platonici*:

Οἱ μετ' Ἀχιλλέως· *socii Achillis*:

Οἱ κατ' ἀγοράν· *causidici*:

Participia quædam hîc videntur subaudiri:
ut,

Οἱ περὶ ἱερά σπαστάζοντες·

Illi, qui in sacris curandis occupantur, nempe sacerdote, &c.

POSITURÆ

POINITUR articulus præpositivus pro relativo ;
ut,

Τὸ ῥᾶσον ἀπάντων, pro, ὃ ῥᾶσον. *quod factu facillimum.*

Et vice versâ ; ut,

Ἦ δ' ἔς, *inquit ille.*

ARTICULUS cum genitivo substantivi significat possessionem : ut,

Τὰ μηρὸς, *facultates matris*, subaudi χρήματα.

Τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*, subaudi ἔργα.

ARTICULUS cum adjectivo ponitur pro substantivo : ut,

Τὸ τραχὺ pro τραχύτης, *asperitas.*

Interdum adjectivum etiam sine articulo ita usurpatur ; ut,

Φιλότιμον pro φιλοτιμία, *ambitio.*

Sic τὸ σὸν pro σὺ, *tu,*

Ἑμέτερον pro ἡμεῖς, *vos.*

Τὸ θεῖον, pro θεός, *Deus.*

ARTICULUS cum conjunctionibus, μὲν et δέ, habet locum in divisionibus : ut,

Οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοί.

Hi quidem boni, illi verò mali.

Item adverbialiter : ut,

Τῇ μὲν, τῇ δέ, *partim* ; subauditur μέρος, vel tale aliquid.

ARTICULUS

ARTICULUS neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus, ut ipsam dictionem significari ostendat : ut,

Τὸ ἄνθρωπος, id est, hæc dictio ἄνθρωπος· τὸ γυνή hæc dictio γυνή· Subaudi ἔπος, *verbum*.

De Tempore.

QUÆ significant partem temporis usurpantur frequentius in genitivo, nonnunquam in dativo, et accusativo : ut,

Νυκτὸς, καὶ ἡμέρας, *nocte, dieque* ;
 Εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν, *viginti totis annis* ;
 Ὅλην ἡμέραν, *totum diem*.

De Loco.

GRÆCI sæpissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione : ut,

Ἐξ Ἀθηνῶν, *ex Athenis* ;
 Εἰς Βριταννίαν *ad Britanniam*.

Aliquando usurpant adverbia

I. In θι, et σι, pro in loco : ut,

Οὐράνοθι, *in cælo* ;
 Ἀθήνησι, *Athenis*.

II. In χῆ, et χῆ : ut,

Πανταχῆ, *ubique* ;
 Πανταχῆ, *ubivis*.

X

III. In

III. In δε, σε, et, ζε, pro ad locum : ut,

Οἶκαδε, *domum* ;

Οὐρανόσε, *in cælum* ;

Ἀθήναιζε, *Athenas*.

Δε ita additur accusativis cū substantivorum, tum adjectivorum : ut,

Ὅνδε δόμονδε, *suam ad domum* ;

et genitivo, per Eclipsin, ut,

Ἀΐδοσδε κατήλθον, *ad orcum descenderunt*.

IV. Inθεν * etθεν, pro de loco : ut,

Οἶκοθεν, *domo*.

Εὐβοίηθε κατήεις, *ab Eubæâ descenderas*.

A D V E R B I A.

ADVERBIA loci, temporis, numerandi, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis, et indignationis, genitivum post se recipiunt †,

* Ἀμα et ὁμῶ, gaudent dativo.

Μὰ et νῆ jurandi accusativo gaudent : ut,

Μὰ Δία, *non per Jovem* ;

Νῆ Δία, *ita per Jovem* †.

* Hæc vero terminatio ad personas etiam pertinet, ut, Πατρόθεν, *à Patre*.

† Μεσφὰ vel μεσφί, gen. et accus.—σχιδόν, ἄχχι, ἐξῆς πλεον, gen. et dat.

‡ Ναὶ ante μὰ perimit negationem ; ut, ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, *per hoc sceptrum*.

Ὡ omnibus casibus, præterquam dativo, inservit, et est admirantis vel dolentis.

Ὡ circumflexum cum nominativo et vocativo construitur, et est vocantis, vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio : ut,

Τῇ τύχῃς, pro ᾧ τῆς τύχῃς, *O fortunam !*

REGULÆ.

Duæ aut plures negativæ apud Græcos plerumque vehementiùs negant.

Οὐτῶ ante consonantes, ἔτῶς, et ἔτῶσιν ante vocales locum habent.

Optandi particulæ αἰ, αἴθε, εἰ, εἴθι, et ὥς, præponuntur præter. imperf. ὥφειλον, sive ὄφειλον, et aor. 2. ὥφελον, sive ὄφελον, sequente infinitivo : ut,

Ἦλυθες ἐκ πολέμου, ὥς ὥφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι.

Venisti ex pugnâ, utinam ibi periisses.

Ἔως, pro *quamdiu*, gaudet omnibus modis, præterquam imperativo.

Ὅταν subjunctivo, ὁπόταν optativo gaudet.

CONJUNCTIONES.

SUBJUNCTIVO junguntur conjunctiones, ἰάν, ἰπειδάν, ἵνα, ὅφρα, ὅπως, ὅταν, ὁπόταν, καὶ, et ἄν pro *licet* ;

* Vide p. 139.

Ὅπως pro ὡς indicativo.

Ὅτι, *quòd*, gaudet indicativo, et aliquando optativo, et subjunctivo: sic διότι, καθότι.

Ἐπεὶ, et ἐπειδὴ, gaudent indicativo, et infinitivo.

Ἐφ' ᾧ, *ob quod, propter quod*, indicativo, et infinitivo.

Ὡς et ὥς, subjunctivis et infinitivis inserviunt.

Εἰ, præcipuè indicativi præteritis, aliquando subjunctivo, annectitur.

Ἄν, potest præponi, et postponi: cùm accipitur,

I. Δυνήσκῳς, omnibus modis inservit, nisi imperativo:

II. Indefinitè, subjunctivo construitur, aliquando optativo.

Ἄν, sæpissimè redundat, aliquando deest.

Ἄν, præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

PRÆPOSITIONES sunt octodecim.

I. Sex Monosyllabæ:

II. Duodecim Dissyllabæ:

I. Monosyllabæ sunt, εἰς, ἐκ, ἐν, πρὸς, πρὸς, σὺν.

I. Εἰς, Atticè, ἐς.

foli ACCUSATIVO jungitur,

Erga; ut, εἰς ἐμὲ εὐνοία· *erga me benevolentia* :
in; ut, ἀφίκετο εἰς τὴν Φρυγίαν· *in Phrygiam ve-*
nit :

propter; ut, εἰς δικαιοσύνην ἐπαινεῖται· *propter*
justitiam laudatur :

adversus; ut, τὰ ἐγκλήματα εἰς τὰς Ἀθηναίους·
crimina adversus Athenienses :

pro; ut, εἰς ἡμέτεραν δύναμιν· *pro viribus nostris* :
usque ad; ut, δείκνυσθαι καὶ εἰς ἐμὲ τὸ μνημα· *ad*
meam usque aetatem ostenditur sepulchrum :

ad; ut, εἰς εὐωχίαν ἔρχομαι· *ad convivium venio* :

apud; ut, διαβεβλημένος εἰς τὰς Μακεδόνας· *infa-*
mis apud Macedonas :

intra; ut, εἰς ἑκτὴν ἡμέραν πρᾶχθήσεται· *intra*
sextam diem transigetur.

Sed per Eclipsin, *Genitivo*; ut, εἰς ἄδς (subau-
 di οἶκον) *ad domum Plutonis*.

Composita *in* significat; ut, εἰσάλλομαι, *insilio*;
 εἰσβάλλω, *injicio*.

II. Ἐκ, sed ante vocalem ἐξ.

solo GENITIVO gaudet;

A; ut, τιμὴ ἐκ Διός ἐστι· *honor ab Jove est* :

ex; ut, ἐξ Ἀττικῆς ἰών· *ex Atticâ profectus* :

post; ut, ἐξ ἀρίστων προῆγε τὸ στρατευμα· *post pran-*
dium exercitum produxit ;

pro ;

pro ; ut, ἐκ τῶν ἐνόντων· *pro facultatibus* :

per ; ut, ἐκ τῆς εἰρᾶς λαμβάνεσθαι· *per caudam prebendere*.

In Compositione auget ; ut, ἐκθαρρῶ, *valde confido* ; et idem significat quod *extra* ; ut, ἐκβάλλω, *ejicio*.

III. Ἐν, poeticè ἐνί,
foli DATIVO jungitur ;

In ; ut, ἐν οἴῳ· *in domo* :

inter ; ut, ἐνὶ προμάχοισι μάχεσθαι· *inter primos pugnatores pugnare* :

coram ; ut, ἐν τοσέτοις μάρτυσι· *coram tot testibus* :

per ; ἐν υἱῷ ἡμῶν ἐλάλησε· *per filium nobis locutus est* :

adversus ; ut, ἐν ἐμοὶ θρασύς· *audax adversus me* :

in ; regente acc. ut, ἐν χερσὶ πεσεῖν· *in manus incidere* :

ad ; ut, ἐρριμμένοι ἐν ποσὶ· *prostratus ad pedes*.

Sed, per Eclipsin, Genitivo ; ut, ἐν αἶδᾳ (Subaudi οἴῳ) *in domo Plutonis*.

Composita *in* significat ; ut, ἔνειμι, *insum* ; ἐμβάλλω, *injicio*.

IV. Πρὸς,

foli GENITIVO jungitur,

Ante ; ut, πρὸ θυρῶν *ante fores* :

pro ; ut, πρὸ τε παίδων, καὶ πρὸ γυναικῶν *pro liberis et uxoribus* :

coram ; ut, πρὸ τοῦ βασιλέως *coram rege* :

præ ; ἐπαινεῖν πρὸ δικαιοσύνης ἀδικίαν *præ justitiâ injusitiam laudare*.

Composita *præ* significat ; ut, προέχω, *præcedo*, πρόβαλλω, *præpono*.

V. Πρὸς,

GENITIVO*, DATIVO, et ACCUSATIVO jungitur,
cum GENITIVO significat,

A, ab ; ut, πρὸς Διὸς εἰσιν ἅπαντες *à Jove sunt omnes* :

coram ; ut, πρὸς Θεῷ καὶ πρὸς ἀνθρώπων ἀναίτιος *coram Deo et hominibus innocens* :

adversus ; ut, πρὸς ἀνδρὸς ἐχθρῷ ἐπιφέρων τὴν ψήφον *adversus hominem inimicum suffragium ferens* :

per in obtestando ; ut, πρὸς Διὸς φράσον *oro te per Jovem ut mihi dicas* :

* Οἱ πρὸς πατρός· *paterni generis propinqui* : οἱ πρὸς αἵματος· *consanguinei*.

officium; ut, ἂν ἔσι πρὸς φιλοσόφῃ· *nōn est philosophi*:

juxta; ut, πρὸς Θύμβρης ἑλαχὸν Λύκιοι· *juxta Thymbrae obtinent Lycii*.

cum DATIVO,

juxta; ut, ἔκειντο πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτῷ· *juxta pedes ejus jacebant*:

præter; ut, πρὸς τοῖς εἰρημένοις· *præter dicta*:

in; ut, ἦμεν πρὸς τῷδε τῷ λόγῳ· *hoc in sermone versabamur*:

in; regente acc. ut, ἔβαψας ἔγχος πρὸς στρατῷ· *in exercitum baslam intinxisti*.

cum ACCUSATIVO,

Ad; ut, ἦλυθ' ἐμὰ πρὸς δώματ'· *ad meas aedes venit*:

præ; ut, πρὸς, τὰ νυνὶ δεινὰ· *præ calamitatibus presentibus*:

pro; ut, πρὸς ἀξίαν ἐκάστοις διανεῖμαι· *singulis pro cujusque dignitate divisisse*:

inter; ut, πρὸς ἀλλήλους διαλλάττεσθαι· *inter se reconciliari*:

propter; ut, πρὸς καταδίκας τὴν ἐπιτιμίαν ἀπολωλεκώς· *qui propter condemnationem dignitatem amiserat*:

contra; ut, πρὸς Ῥωμαῖς μάχεσθαι· *contra Romanos pugnare*:

cum ; ut, πρὸς βασιλέα γενόμεναι συνθῆκαι· *cum rege percussa fœdera* :

apud ; ut, πρὸς ἑαυτὸν σκεψάμενος· *cum apud se cogitasset*.

Composita significat *ad* ; ut, προσέρχομαι, *adeo* ; πρόσβαλλω, *adjicio*.

VI. Σύν, Atticè ξυν,

semper DATIVO jungitur.

Cum ; ut, σταυρῆναι σὺν αὐτῷ δύο λησαί· *duo latrones cum eo crucifiguntur* :

secundum ; ut, σὺν τῷ νόμῳ τὴν ψῆφον τίθεσθαι· *secundum legem judicium ferre*.

Composita conjungit ; ut, συμβάλλω, *conjicio* ; σύνδαλος, *confervus*.

II. Dissyllabæ sunt, ἀμφι, ἀνὰ, ἀντί, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, ὑπὲρ, ὑπὸ.

I. Ἀμφι,

GENITIVO, DATIVO, et ACCUSATIVO jungitur:
cum GENITIVO significat,

De ; ut, ἀμφὶ ἀστέρων ἡ γραφή· *de astris hæc scriptio est* :

circa ; ut, ἀμφὶ πόλεως οἰκᾶσι· *circa urbem habitant* :

propter ; ut, μάχεσθον πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· *propter fontem exiguum decertant* :

Υ

per,

per, in obtestando; ut, Φοίβε ἄμφι λίσσομαι.
per Phæbum oro.

cum DATIVO, fere apud Poëtas,

Circum; ut, ἄμφ' ὤμοις βάλετο ξίφος. *circum
bumeros jecit ensen*:

de; ut, ἄμφι τῷ Θανάτῳ αὐτῆς διξὸς ἐκφέρεται
λόγος. *de ejus morte duplex vulgatur fama*:

juxta; ut, ἤριπεν ἄμφ' αὐτῷ. *cecidit juxta ip-
sum*:

propter; ut, ἄμφ' Ὀδυσῆϊ δαίφρονι δαίεται ἦτορ.
propter Ulysssem bellicosum cruciatur cor:

contra; ut, λόγους ἀνέσπα ἄμφ' Ὀδυσσεΐ. *verba
attollebat contra Ulysssem.*

cum ACCUSATIVO*,

Circa; ut, ἄμφι κάμινον ἔχω. *circa fornacem
versor*:

propter; ut, νεῖκος ἐτύχθη ἄμφι βοηλασίην. *prop-
ter boum abactionem certamen ortum est*:

versus; ut, ἄμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιεύς. *versus mare
Achivos pellere*:

de; ut, νόμοι ἄμφι τι καθισῶτες. *leges de re ali-
quâ latæ*:

circiter; ut, ἡμέρα ἤδη ἄμφι τὸ λυκαυγὲς. *dies
jam circiter diluculum est.*

* Οἱ ἄμφι Κῦρον. *Cyrus cum suis*; Οἱ ἄμφι Κορινθίους, *Corin-
thios*.

Composita significat,

Circum; ut, ἀμφιβάλλω, *circumjicio*:

augmentum; ut, ἀμφήλιξ, *adultus*.

II. Ἀνά,

foli *ACCUSATIVO* jungitur, et significat,

per; ut, ἀνὰ στρατὸν ὤχετο κῆλα Θεοῦ· *per exercitum ibant sagittæ Dei*:

apud; ut, ἀγείρα χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίαις· *apud Ægyptios pecuniam coegi*:

in; ut, ἀνὰ στόμα ἔχειν· *in ore habere*:

super; ut, θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· *posuit super myricam*:

secundum; ut, ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον· *secundum eundem modum*:

inter; ut, συνομόσας ἀνὰ πρῶτας· *qui primos inter conjuraverat*:

adversus; ut, ἀνὰ ποτάμῳ πλέειν· *adversus flumen navigare*:

æqualem distributionem; ut, ἀνὰ δηνάριον ἔλαβον· *acceperunt singuli denarium*.

Sed poëticè *DATIVO*,

super; ut, εἶδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ· *dormiebat pater super Gargarum summum*:

cum; ut, χρυσεῷ ἀνὰ σκῆπτρῳ· *cum aureo sceptro*,

Et rarissimè GENITIVO,

in; ut, ἀναὶ νηὸς ἔβη· *in navem ascendit.*

In Compositione significat,

Iterationem; ut, ἀναβλασάνω, *repullulo*:

retro; ut, ἀνέλκω, *retrabo*:

sursum; ut, ἀναβάλλω, *sursum tollo*:

ad; ut, ἀνάκειμμι, *accumbo*:

dis; ut, ἀνακρίνω, *dijudico*:

clam; ut, ἀναρπάζω, *surripio*:

Alias inducit significationes; ut, ἀναγινώσκω, *lego*; ἀναίρω, *interficio*.

III. Ἀντί,

GENITIVO soli jungitur, et significat,

Pro; ut, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ· *oculum pro oculo*:

præ; ut, ἀντὶ χρημάτων ἐλέσθαι· *præ divitiis eligere*:

instar; ut, ἀντὶ πολλῶν λαῶν ἔσι· *instar multarum copiarum est*:

propter; ut, ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι· *propter quam virtutem me honore dignum esse censeam*:

contra; ut, ἀντὶ ἀνδρὸς ἵτω· *vir contra virum eat*.

Composita

Composita significat,

Æqualitatem ; ut, ἀντίθεος, *instar Dei* :

vicem ; ut, ἀνθύπαλος, *proconsul* :

contra, vel *adversus* ; ut, ἀντιλέγω, *contradico* ;
ἀντιβάλλω, *ex adverso jacio* :

Alias inducit significationes ; ut, ἀντιποιέομαι,
vendico, &c.

IV. Ἀπὸ, *

cum GENITIVO solo, significat,

A, *ab* ; ut, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἃ *principio*
usque ad finem † :

ē ; ut, ἀπὸ τῆς τείχους μάχεσθαι. *pugnare ē muro* :

de ; ut, ἀπὸ τῶν σῶν δειπνῶ. *cæno de tuo* :

præ ; ut, εὔρεν αὐτὰς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης.
illos præ tristitiâ dormientes invenit :

post ; ut, ἀπὸ δ' αὐτῆς θωρήσσουσι. (sc. δείπνῃ)
post cænam vero se armabant :

per ; ut, τόξῳ ἀπὸ κρατερῆ ὀλέκουσα. *per arcum*
fortem interimentem :

absque ; ut, αὐλίζεσθαι ἀπὸ τῶν ὅπλων. *stationem*
habere absque armis :

* Οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶ. *Stoici* ; Οἱ ἀπὸ τῆς ὑπαλείας. *Consulares viri*.

† Ἀπὸ, *ab*, inanimatis propriè jungitur, ut, ἀπ' Ἀθηναίων, *ab Athenis* : παρὰ vero animatis, ut, παρὰ Σωκράτους ἃ *Socrate*.

*procul à ; ut, μένω ἀπὸ * ἧς ἀλόχοιο ἀσχαλάα·
manens procul à suâ uxore ægrè fert.*

In Compositione significat,

Α ; ut, ἀποβάλλω, abjicio :

intus ; ut, ἀποσέγω, intus coerceo :

ex ; ut, ἀπιλπίζω, ex aliquo spero :

privationem ; ut, ἀπογενόμενος, privatus vitâ :

rursus ; ut, ἀποκαθίζομαι, rursus sedeo :

contrarium ; ut, ἀποκαλύπτω, revelo ; ἀπεύχομαι, deprecor :

Alias inducit significationes ut, ἀποκρίνομαι, respondeo, &c.

V. Διά.

GENITIVUM vel ACCUSATIVUM regit.

GENITIVUM,

Per, denotans locum ; ut, δι' ἄλλης ὁδῷ ἀνεχώρησαν· per aliam viam reversi sunt :

per, denotans causam, &c. ut, δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος· per hominem mors :

à ; ut, διὰ τοῦ Πνεύματος δίδοται· à Spiritu datur :

* At accentum hîc et in similibus locis retrahunt Grammatici, et ἀπο pro ἀποθι, sumi volunt. Sic ἀπο γνώμης et ἀπὸ γνώμης contrario planè sensu legimus ; illud enim non ex sententiâ, hoc vero ex sententiâ significat, vide Budæum, Stephanum, Vigerum, &c.

ad ;

ad; ut, διὰ μάχης ἵεναι· *ad pugnam ire*:

inter; ut, ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων· *excellerat etiam inter omnes*:

usque ad; ut, διὰ τέλους τῷτο ἐπεμαρτύρατο· *usque ad finem constanter hoc testatus est*:

in; ut, διὰ χειρὸς ἔχω· *in manu habeo*:

ex; ut, βρώμαλα διὰ γάλακτος καὶ μέλιτος γινόμενα· *cibi ex lacte et melle confecti*:

propter *; ut, δι' ἡμῶν τὴν ἀνθρωπότηλα ὑπέστη ὁ Θεός· *propter nos Deus homo factus est*:

Significat etiam,

intervallum temporis; ut, διὰ χρόνον ἐωράκειν αὐτόν· *longo intervallo eum videram*:

intervallum loci; ut, διὰ πόλλε φευτεύειν· *longis interstitiis conferere* †.

ACCUSATIVUM,

Propter; ut, τὸ σάββαλον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο· *sabbatum propter hominem factum est*:

per, denotans locum; ut, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα· *per arma et nigrum sanguinem*:

per, denotans causam, &c. ut, ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τῶ ἀρίστ· *vicerunt eum per sanguinem Agni*.

* Rarissimè.

† Οἱ διὰ πλείεσθ· *remotissimi*.

Composita significat,

Dis ; ut, διαφωνέω, *dissono* :

trans ; ut, διαβάλλω, *trajicio* :

per medium ; ut, διεκπλέω, *per mediam classē hostium erumpo* :

continuationem ; ut, διαμένω, *constanter maneo* :

augmentum ; ut, διασθάνομαι, *persentisco* :

Alias inducit significationes ; ut, διαφέρω, *excello*, &c.

VI. Ἐπὶ,

Inservit GENITIVO *, DATIVO, et ACCUSATIVO.

GENITIVO.

In ; ut, ἐπὶ ξίνης εἶναι. *in peregrinā regione esse* :

super ; ut, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτῇ. *affer jam sedem, et pellem super ipsam* :

penes ; ut, ἐπὶ δήμῳ ἐστὶ. *penes populum est* :

coram vel apud ; ut, γράψμαί σε παρανόμων ἐπὶ τῷ Ῥαδαμάνθυος. *apud Rhadamanthum te legum violatarum accusabo* :

de ; ut, ἐπὶ τῷ καλῷ λέγων παιδός. *de formoso puero loquens* :

ad vel in ; τόν κεν ἄγοιμι ἐπὶ νηός. *hunc ducam in navem*.

* Οἱ ἐπὶ τῶν εὐθυνῶν λόγων. *ii qui sunt à publicis rationibus* :
 Ὁ ἐπὶ τῷ ταμίῳ *Quæstor*.

DATIVO,

D A T I V O,

Super; ut, ἐπὶ κρητῖδι ὁ τοῖχος ἔστηκε· *super cre-*
pidine murus stetit:

adversus; ut, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι· *adversus*
Trojanos pugnare:

ad vel in; ut, βαίνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· *egre-*
diebantur in littus maris:

propter; ut, φθόνος, λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς·
Invidentia est ægritudo propter alterius res
secundas:

penes; ut, ἐπὶ τοῖς δημόταις ἐστίν· *penes plebem*
est:

apud vel juxta; ἢ ἐπὶ Λακροῖς νῆσος· *juxta Lo-*
cros insula:

in; ut, μέτρον ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον· *mediocritas in*
omnibus optima:

post; ut, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις παρείποντο· *alii post*
alios sequebantur.

A C C U S A T I V O,

Ad; ut, εἴτ' ἐπὶ δεξιῇ ἴωσι· *sive ad dextram*
eant:

per vel super; ἵμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
ire super multam immensam terram:

propter; ut, τότ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς θάπτειν ἔδοξε·
hunc propter benevolentiam in patriam sepe-
lire visum est:

Z

usque

usque ad ; ut, νοσήσαντα ἐπὶ θάνατον *ægotantem usque ad mortem* :

inter ; ut, εὐκλείη τ' ἀρετὴ τε εἴη ἐπ' ἀνθρώπους *bona fama virtutisque nomen esset inter homines* :

contra ; ut, ἐπειρᾶτο τὰς Ἀθηναίους τῆς ἐπ' αὐτὸν ὀργῆς παραλύειν *conabatur Atheniensium iram contra se susceptam mollire*.

Composita significat,

In vel super ; ut, ἐπιβάλλω *injicio vel superinjicio* :

contra ; ut, ἐπανίσταμαι, *surgō contra* :

post ; ut, ἐπιμηθεύομαι, *post factum consulo* :

imminutionem ; ut, ἐπίλευκος, *aliquantum albus*.

Alias inducit significationes ut, ἐπιτεμάω, *reprehendo* ; ἐπιτρέπω, *permitto*, &c.

VII. Κατὰ.

Inservit GENITIVO et ACCUSATIVO ;

GENITIVO,

A, ab ; ut, βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων *descendit autem ad Idæis montibus* :

adversus ; ut, λόγος κατὰ Μειδίαν *oratio adversus Midiam* :

de ; ut, πολλὸς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως *multa de nostrâ civitate in ejus laudem memorabantur* :

ad ;

ad vel in; ut, κατὰ σκοπὴν τοξεύειν* *in scopum sagittas dirigere*:

de vel de; ut, κατὰ πετράων βαλῆεν *aut de rupe dejicere*:

sub; ut, κατὰ γῆς ἀποπέμπω *sub terram mitto*:

per; ut, διδάσκω καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας *per universam Judæam docens*:

per, in jurando; ut, ὁ Θεὸς ὤμοσε καθ' ἑαυτῶ *Deus per seipsum juravit*:

super; ut, κατέχευεν αὐτῷ κατὰ τῆς κεφαλῆς *super ejus caput effudit*.

DATIVO, apud Poetas * solum,

A, ab; ut, κατὰ δὲ σφι κελευκὸν αἷμα' ἀπελείβετ' ἔραζε *ab ipsis vero niger sanguis in terram stillabat*:

intra; ut, κατὰ συφεοῖσιν ἱέργνυ *intra has concludebat*:

inter; ut, δασόμεσθα κατὰ σφίσι *inter illos dividemus*.

ACCUSATIVOT,

Secundum; ut, κατ' εἰκόνα Θεῷ ἐποίησεν αὐτόν *secundum Dei imaginem eum fecit*:

* Et apud eos rariùs.

† Οἱ κατ' οἶκον. *familia*; οἱ κατὰ γένος *consanguinei*; οἱ κατ' ἄγοράν *causidici*.

ad vel *in* ; ut, κατ' αὐτὰς αἰὲν ὄρα· *in ipsos us-*
que aspiciebat :

apud ; ut, τὰ κατ' Ἀμπρακίαν ἔως ἐγένετο· *res*
apud Ambraciam gestæ hunc exitum habue-
runt :

propter ; ut, ἐδ' αὖ, κατὰ πέναν, κενώλῃαι· *ne-*
que contra, propter paupertatém, arcetur :

per ; ut, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσω· *per to-*
tam urbem prædicans :

circa ; ut, οἱ καθ' ὑπεροχὴν νόμοι· *leges quæ sunt*
circa excessum :

in vel *inter* ; ut, κατὰ ῥωπήϊα πυκνὰ κείμεθα·
inter virgulta densa jacebamus :

è regione ; ut, κεῖται ἡ Κεφαλληνία κατὰ Ἀκαρνα-
νίαν· Cephallenia sita est è regione Acarna-
niæ :

circiter ; ut, κατὰ ἑννεακόσια ἔτη· *circiter non-*
gentos annos :

pro ; ut, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἐσίαν· *pro facul-*
talibus.

· Composita significat,

De vel *deorsum* ; ut, καταβάλλω, *dejiciō* ; κα-
ταβαίνω, *descendo* :

contra ; ut, κατάλαλος, *oblocutor* :

augmentum ; ut, καταφάγω, *avidè deglutio.*

VIII. Μετὰ.

GENITIVUM, DATIVUM, et ACCUSATIVUM post se habet.

GENITIVUM *,

Cum; ut, μετ' ἄλλων λέξο ἐταίρων· *cum cæteris sociis cuba*:

erga; ut, ἐμεγάλυνεν ὁ Κύριος ἔλεος αὐτῇ μετ' αὐτῆς· *misericordiam suam erga illam Dominus magnificavit*.

DATIVUM, fere apud Poëtas,

in; ut, Στῇ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων· *stetit autem cornu in manibus tenens*:

inter; ut, Ἰδοὺς ἔσχε μετὰ πρῶτοις μάχεσθαι· *impiger erat inter primos pugnare*:

cum; ut, ἄρθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσι· *fædus cum iis inierunt*.

ACCUSATIVUM,

post; ut, μετὰ τὸν πόλεμον ἢ συμμαχία· *post bellum auxilium*:

in, cum acc. ut, Ὃς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· *Qui me in vanas lites et jurgia conjicit*:

* Οἱ μετ' Ἀχιλλῶος· *socii Achillis*.

in; cum abl. ut, ἂ μετὰ χειρὰς ἔχοι, καὶ ἐξηγήσασθαι οἷός τε· *quæ in manibus habebat, ea etiam explicare poterat*:

contra; ut, ἢ τι μετ' ἀθανάτης ἦλιν· *utique contra immortales peccavit*:

ad; ut, εἰς στρατὸν ἔλθ' μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιῆς· *ad exercitum vade ad Trojanos et Achivos*:

inter; ut, μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν' ἄριστον· *inter coetaneos esse optimum*:

præter; ut, εἴσεαι οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστες μετέασι, καὶ μετ' Ἀχιλλῆα· *scies quales etiam Danaï principes, etiam præter Achillem, intersint*.

IN COMPOSITIONE SIGNIFICAT.

Inter; ut, μέτειμι, *insum*; μέλαγγελος, *internuntius*:

trans; ut, μεταβαίνω, *transgredior*:

cum; μετέχω, *cum alio habeo*:

ad; ut, μετακαλέω, *advoco*:

mutationem; ut, μεταγινώσκω, *sententiam muto*.

IX. ΠΑΡΑ,

GENITIVO, DATIVO et ACCUSATIVO jungitur.

cum GENITIVO * significat,

A; ut, παρὰ Κυρίου ἡ βοήθεια· *à Domino auxilium*:

* Οἱ παρὰ σοῦ nuntii tui; τὰ παρὰ τῷ Ἀλκιβιάδῳ Alcibiadis mandata.

apud;

apud; ut, δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα·
insumens omnia quæ apud se erant.

CUM DATIVO,

Apud; ut, παρὰ τοῖς ἀνθρώποις τῆτο ἀδύνατόν ἐστι·
apud homines hoc impossibile est :

ad; ut, ἵεναι παρὰ Τισσαφέρνει· *ire ad Tissa-*
phernem :

juxta; ut, παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι· *juxta hunc*
virum domari :

penes; ut, παρ' ἑαυτῷ ἔχει· *penes se habet.*

CUM ACCUSATIVO *,

Ad; ut, τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν· *illi*
autem ad naves Achivorum redibant :

juxta; ut, βῆ δ' ἀνέων παρὰ θῖνα· *et ibat taci-*
tus juxta littus :

per; ut, παρ' ὅλον τὸν βίον· *per totam vitam :*

trans; ut, χώραν ἀπένειμε παρὰ τὸν Ἀνίηνα πο-
ταμόν· *trans Anienem fluvium agrum assig-*
navit :

propter; ut, οἱ δὲ εὐέλπιδες εἰσὶ παρὰ τὴν ἱμπει-
ρίαν· *hi vero bonâ spe sunt propter experi-*
entiam :

supra; ut, οἱ παρὰ δύναμιν πρόθυμοι ἐς τὰς Ἑλ-
λῶνας· *qui supra vires optimè de Græcis me-*
riti sumus :

* A Grammaticis usurpatur pro *ab*; veluti cùm tradunt; Δημοσθενὲς ἐστὶ dictum παρὰ τὸ σθένος, i. e. à voce σθενος deri-
vari.

præ; ut, παρ' ἑαυτὸν μηδένα ἐπιτήδειον ἡγῆτο
præ se aptum neminem putabat :

præter vel contra; ut, παρὰ τὸν νόμον κρίνων
contra legem judicans :

inter; ut, παρὰ τὸν πλῆν *inter navigandum* :

penes : ut, τὸ παρ' ἡμᾶς *quod penes nos est* :

infra; ut, ἡλάτλωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέ-
 λης *ipsum paululum infra angelos minuisti* :

temporis intermissionem * ; ut, παρὰ μῆνα τρίτον
tertio quoque mense.

In Compositione significat,

Ad; ut, παραλαμβάνω, *adsumo* :

perperam; ut, παρακῆω, *perperam audio* :

simul; ut, παραδυναστεύω, *simul regro* :

clam; ut, παρεμβάλλω, *clam interjicio* :

temere; ut, παρακινδυνεύω, *temere periclitor* :

trans vel præter; ut, παρέρχομαι, *transeo* ;
 παραπλέω, *præternavigo* :

comparisonem; ut, παραβάλλω, *comparo* :

contrarium; ut, παράνομος, *contra leges faci-*
ens ; παρανθίω, *defloresco* :

diminutionem; ut, πάρεγγυς, *propiusculè* :

augmentum; ut, παραθαρσύνω, *fiduciam augeo*.

* Ὁ παρ' ἡμέραν πυρετός *febris tertiana*.

χ. Περὶ,

GENITIVO, DATIVO, ACCUSATIVO, inservit.

GENITIVO.

De ; ut, δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων· *contentionem de cadentibus habebant* ;

pro ; ut, περὶ πάτρης τεθνάμεν· *pro patriâ mori* :

propter ; ut, τυραννίδος πέρη κάλλιστον ἀδικεῖν· *propter tyrannidem pulcherrimum est injustè facere*.

circum ; ut, τετάνυστο περὶ σπείης γλαφυροῦ ἡμερίς· *circum speluncam cavam vitis extensa est*.

præ ; ut, οἷζυρος περὶ πάντων ἔπλεο· *præ omnibus ærumnosus es*.

DATIVO,

Circum ; ut, ἔνδονε περὶ γήθεσσι χιτῶνα· *circum pectus tunicam induit* ;

de ; ut, ἔδδεισεν δὲ περὶ ξανθοῦ Μενελάω· *timuit enim de flavo Menelao* ;

ex ; ut, ὃν περὶ κῆρι φιλῶ· *quem ex animo amo* :

in ; ut, περὶ ῥοδέοισιν ἑέρση τήκειαι· *ros in rosis liquescit* :

in : cum accus. πίπτοντα περὶ σφίσι· *in sese cadentia*.

A a

ACCUSATIVO,

ACCUSATIVO*,

Circa; ut, τέττις ἐγαπᾷ, καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει· *hos amat, et circa se habet* :

circiter; ut, περὶ εβδομηκοντα ναὺς· *circiter septuaginta naves* :

erga; ut, ἡ περὶ τὰς θεὰς εὐσέβεια· *pietas erga Deos* :

adversus; ut, περὶ τὰς γονέας κακοεργεῖν· *adversus tuos parentes male facere*.

Composita significat,

Circum; ut, περιβάλλω, *circumjicio*; περιπαλέω, *obambulo* :

augmentum; ut, περιτίθω, *valdè honoro*; περιλυπος, *admodum tristis* :

excellentiam; ut, περιγίγνομαι, *præsto*; περιφρων, *sapiens*.

XI. Ὑπὲρ.

GENITIVUM et ACCUSATIVUM regit.

GENITIVUM,

Pro; ut, ὑπὲρ σὺ λαλῶ· *pro te loquor* :

de; ut, ὑπὲρ πασῶν γράψαι ἐκ ἐγχωρεῖ· *de omnibus scribendi non locus est* :

* Οἱ περὶ Πλάτωνα· *Plato vel Platonici*; Οἱ περὶ τὴν φύσιν· *Physiologi*; Οἱ περὶ τὴν ποιήσιν· *Poetae*; τὰ περὶ ἐμὲ *res meæ*.

supra; ut, Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς· *stetit autem supra caput* :

pro; ut, ὃς γὰρ ἐκ ἑστὶ κατ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστίν· *nam qui non est contra nos, pro nobis est*.

propter; ut, ὑπὲρ εὐδοξίας ἤθελον τοῖς δεινοῖς αὐτὰς διδόναι· *propter gloriam se periculis obijcere voluerunt* :

præ; ut, ὑπὲρ τῆς εἰς τὰ κοινὰ φιλοτιμίας· *præ singulari reipublicæ studio* :

per, in obtestando; ut, λίσσομαι ὑπὲρ μακάρων· *oro per Deos*.

ACCUSATIVUM,

Ultra vel trans; ut ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶς· *lineam transilis* :

supra; ut, ὑπὲρ ἐξήκοντα ἔτη γεγονώς· *supra sexaginta annos natus* :

præter vel contra; ut, ὑπὲρ μέρος ἄλγεα ἔχουσι· *præter fatum calamitates patiuntur*.

In Compositione significat,

Pro; ut, ὑπερμάχομαι· *propugno* :

præ vel trans; ut, ὑπερθέω, *præcurro*; ὑπερβαίνω, *transgredior* :

super; ut, ὑπερέχω· *supereminco*; ὑπέρθυρον, *superliminar* :

augmentum; ut, ὑπερμαίνομαι, *vehementer insanio*; ὑπερασθενής, *valde infirmus* :

XII. Ὑπὸ,

Jungitur GENITIVO, DATIVO, et ACCUSATIVO.

GENITIVO,

A, ab; ut, τύπτομαι, ὑπ' αὐτῆς verberor ab ipso:

sub; ut, τρύβλιον ὥχαιο ὑπὸ μάλης ἔχων patellam sub alâ occultans abiit:

præ; ut, ὑπ' εἰδείας ἐκ ἔχω, ὅ, τι ἂν μοι χράσωμαι. præ penuriâ, quid agam nescio:

ex; ut, κύμα θοῇ ἐν νῆϊ πεσησι λάβρον ὑπαὶ νεφέων. impetuousa unda e nubibus in velocem navem illiferit:

per; ut, ὑπ' αὐτῆς εἰδὲ φρονεῖν ἡμῖν ἐγγίγνεται. per ipsum ne sapere quidem nobis licet:

ob vel propter; ut, ὑφ' ἧς δοκῶσι κύνες ἀπέχεσθαι τῶν διοβλήτων σωμάτων. ob quem (odorem) violentur canes abstinere cadaveribus fulmine percussis.

DATIVO,

Sub; ut, ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος. sub pelle leoninâ simia:

enim; ut, ὑπὸ ράβδοις ὅμῃ πάσαις καὶ πελέκεσι κατιών. cum fascibus ac securibus omnibus descendens:

à; ut, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι. à Trojanis domari:

ex;

ex ; ut, ἡ μιν ὑπ' Ἀγχίση τέκε· *quæ cum ex Anchise reperit* :

præ ; ut, ἐκθανόντων αὐτῶν ὑπὸ καύματι· *ipsis præ æstu emortuis* :

ob vel *propter* ; ut, ὑπὸ τῇ ποίήσει ἐπηνεῖτο· *ob poesin laudabatur* :

in ; ut, ἄλεια καλακρύψας ὑπὸ κόλπῳ· *cum in sinu pocula abscondisset*.

ACCUSATIVO,

Subter vel *sub* ; τὸν ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν γρουσὸν· *omne aurum quod supra subterque terram est* :

sub, tempus denotans ; ut, ὑπὸ τὴν κατάλυσιν τοῦ πολέμου· *sub belli finem* :

ad ; ut, αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε· *turpissimus utique vir ad Ilium venit*.

Composita significat,

Sub ; ut, ὑποβάλλω, *subjicio* :

re ; ut, ὑποτροπή, *reversio* :

diminutionem ; ut, ὑποδείδω, *subvereor* ; ὑπέρυθρος, *subruber* :

aliquid clam et cum fraude factum ; ut, ὑπέρχομαι· *clam dolis aggredior* ; ὑπάγομαι, *dotis inducor* :

Alias inducit significationes ; ut, ὑποκρίνομαι, *simulo*, &c.

De

De A C C E N T I B U S.

Regulæ quædam generales.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultimâ: ut, Μισανθρώπη.

Casus Attici, et Ionici excipiuntur: ut,

Μενέλεως, Αἰνεῖω, ὅτεω ὅτεων, et Composita à γέλως, *risus*, ut, φιλόγελως.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultimâ: ut, φιλόανθρωπος.

Excipiuntur Attica, participia * præteriti passivi, verbalia in ἑος, diminutiva in ἰσκος, et ἰλος, et ἰον, ut,

Νεανίσκος, *adolescentulus*;

Ναυτίλος, *nautilus*;

Παιδίον, *puerulus*;

Quædam nomina, ut,

Παρθένος, *virgo*;

Ὀλίγος, *parvus*;

Μεγάλος, *magnus*;

Dorici infinitivi, ut,

Ἀεῖδεν pro αἰεῖδεν;

* Accuntur in penultimâ, ut τελευτήμιος, uisi per figuram mutantur, tunc enim retrahunt acutum, ut δέγμιος pro διδεγμήμιος. Vid. Etym. Mag. in V. ἀκαχήμενος.

Ionici infiniti, ut,

Τραφέμεν pro τραφεῖν.

Poëtica in οφι, ut,

Αυτόφι, δακρυόφι;

Et composita cum nomine à præterito medio,
ἔσ.

Sed composita à κτείνω et τρέφω, si activè capi-
untur, acuunt penultimam, ut,

Μητροκτόνος, *matricida*; si passivè, antepenul-
timam, ut,

Μητρόκλονος, à *matre occisus*.

Longa naturâ ante finalem brevem, et etiam
ante positione longam, si tonum habuerit, cir-
cumflectitur: ut, Σῶμα κῆρυξ, φοῖνιξ *.

In contractione ex acuto, et gravi fit circum-
flexus: ut, ποιέεις, ποιεῖς.

Ex gravi, et acuto fit acutus: ut,

Ποιέέτω, ποιείτω.

Αι, et αι diphthongi in fine dictionis in ratione
accentuum, nisi in optativis modis, pro brevi-
bus habentur.

Adverbium etiam οἶκοι, *domi* excipitur: nam
οἶκοι, sunt *ædes*, ab οἶκος.

* Vid. Cl. Hom. Il. 6. 267. sed rectius *Markland.* ad
Suppl. p. 142.

De Accentibus Nominum.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium, si acutus fit in ultimâ syllabâ genitivus, et dativus circumflectitur in omnibus numeris : ut, Θεός, Θεῶς, Θεῷ, Θεῶν, Θεοῖς.

Acutus in reliquis casibus manet : ut, Θεόν, Θεοί, Θεῶς.

Licet nominativus singularis circumflectatur, nominativus, et accusativus dualis nunquam circumflectuntur : ut,

Ὁ νῆς, dualiter τῷ νῷ· τὸ ὄσῃν, τῷ ὄσῳ.

Si accentus erit in penultimâ, ubique manebit : ut, Δόγος, λόγῃς, λόγῳ,

Excipe μία, ab εἷς, in genitivo μιᾶς, in dativo μιᾷ, cum compositis, et ἀμφω, et δύω, genitivo, et dativo ἀμφοῖν et δυοῖν.

Nomina composita cum particulis α, εὔ, δύς, et δι, accentum retrahunt plerumque : ut,

Ἀγαμος, εὐπαις, δυσεύρελος, δίψυχος,

Et præpositionibus ὑπὸ, ἀντι, σὺν, περὶ et κατὰ ut,

Ὑπαυλος, ἀντίχριστος, σὺνδελος, περίεργος, κατὰσκοπος, &c.

Vel cum nominibus ut, Φιλόσοφος.

Genitivus pluralis primæ, et secundæ declinationis in ultimâ circumflectitur, nisi in genitivis

tivis fœmininis adjectivorum, quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis: ut,

Μακάριος, μακαρίων.

Pauca quædam excipiuntur: ut,

Ὁ χλάνης, *agrestis*, Genitivus τῶν χλάνων;

Ὁ χρήτης, *fœnerator*, τῶν χρήτων.

In quintâ declinatione.

I. Acutus in ultimâ recti erit in penultimâ obliquorum: ut,

Τριάς, τριάδος, τριάδι· nisi in γυναικός, γυναικί· ἕδενός, ἕδενί· et μηδενός, μηδενί· sin penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps: ut,

Σωτήρ, σωτήρος.

Hæc nomina δαήρ ἀνὴρ, θυγάτηρ, πατήρ, εἰνάτηρ, σωτήρ, Δημήτηρ, accentum in vocativo retrahunt: ut,

ὦ Δάερ, ἀνερ, Θύγατερ, πάτερ, εἰνάτερ, σῶτερ, Δήμητερ· et plurima nomina primæ declinationis contractorum: ut,

Ὁ Ἀπολλοφάνης, ὦ Ἀπολλόφανες· ὁ συγγενής, ὦ σύγγενες.

II. In nominibus μήτηρ, et θυγάτηρ per omnes casus, excepto vocativo singulari, acutus est in penultimâ: ut,

Μητίρος, μητέρι, μητέρα· Θυγαλίρος, θυγαλίρι, θυγαλίσσι, &c. nisi Syncopen passa fuerint,

B b

tunc

tunc enim in genitivis, et dativis in ultimâ accentus est : ut,

Μητρὸς, μητρί· Συγαλρὸς, Σαγαλρί.

In nominativis autem, accusativis, et vocativis omnium numerorum accentus post Syncopen retrahitur : ut,

Θύγατρα, Σύγαλρε, Ἐξ. Accentus etiam retrahitur in dativo poetico πόδεσσι.

III. Monosyllaba quintæ declinationis acuntur in genitivo, et dativo singulari, et dativo plurali in ultimâ : ut,

Τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσίν.

In genitivo plurali, et genitivo, et dativo duali, ultimâ circumflectitur : ut, Χειροῖν, χειρῶν.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo duali et plurali, penultima circumflectitur, si sit naturâ longa : ut,

Χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia monosyllaba : ut,

Θεὸς, θέντος, θέντι· ὦν, ὄντος, ὄντι· item genitivos, παίδων, Τρώων, πάντων, δάδων, δμῶων, θῶων ὠτων, φῶτων, *luminum* ; nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore.

Sic πᾶσι à πᾶν· item τίς interrogativum tonum habet in priore per omnes casus ; sed τίς indefinitum, et encliticum, tonum habet semper in posteriori

posteriori syllabâ, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.

Vocativi in *ευ*, et *οι*, circumflectuntur: ut,

ὦ βασιλεῦ, ὦ Ἀθηνοῖ, ὦ Γοργοῖ.

IV. Substantiva tertiæ, et quartæ declinationis contractorum accentum habent in ultimâ: ut,

Ἀθῶν, αἰδώς· βασιλεὺς Τυδεύς.

De Accentibus Pronominum.

Acutus in ultimâ nominativi, in dativo, et accusativo singulari manebit: ut,

Ἐγὼ, ἐμοὶ, ἐμέ· in genitivo singulari, et per totum pluralem numerum mutatur in circumflexum: ut,

Ἐμῶ, ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς· in duali toto retrahitur: ut, Σφῶι, νῶι, νῶιν.

Pronomina ἑτος, αὐτός, et ἐκεῖνος sequuntur formam nominum.

Post paragogen τῆ γε, tōnus retrahitur: ut,

Ἐγωγε, ἔμοιγε· ultima post Atticam paragogen τῆ, acuitur: ut, ετοσί.

Pronomina passâ paragogen, et synchopen in penultimâ acuuntur: ut, Ἐμέθεν,

Et Ionicè mutata: ut, Ἡμέες, ἡμέας.

In dativo plurali ὑμῖν, circumflexus interdum mutatur in acutum: ut, ἡμῖν· et ultima corrigitur.

De Accentibus Verborum.

Si ultimâ sit brevis, accentus erit in antepenultima: ut, τύποιμαί;

Si longa sit, in penultimâ: ut, τυπίσθη.

Exceptiones.

In singulari numero futuri secundi activi ultimâ circumflectitur, unde penultima per reliquos numeros circumflectitur: ut,

Τυμείτον, τυπῶμεν, &c.

Quod etiam accidit in voce mediâ, quoties penultima sit longa naturâ ante finalem brevem: ut, Τυπῆμαι, τυπείται.

Futura prima quintæ conjugationis in ultimâ circumflectuntur: ut, σπερῶ, unde penultimâ in voce mediâ circumflectitur: ut, σπερῆμαι.

Et Dorice omnia futura prima circumflectuntur: ut, τυψῶ.

At, σ Æolicè addito, accentus retrahitur: ut, ὄρω.

Participia aoristi secundi activi, et præteritorum in ως et in εις desinentia, in ultimâ accentum habent: ut,

Τυπῶν, τετυφῶς, τετυπῶς τυφθεὶς, τυπεὶς.

In futuro secundo ultima circumflectitur: ut, τυπῶν.

Acutus,

Acutus, qui fuerit in penultima participiorum masculinorum, erit etiam in penultimâ neutrorum : ut, Ποιέων, ποιέον·

Hæc tria verba in imperativo, ἐλθε, *veni* ; εὗρε, *inveni* ; et εἰπὲ, *dic* ; accentum habent in ultimâ ; in imperativo aoristi secundi medii ultima circumflectitur : ut, Πιθῶ, τραπῶ.

Monosyllaba in imperativo, cùm componantur, penultimam accunt : ut, Ἀπόδος.

In infinitivo amborum aoristorum passivorum penultima circumflectitur : ut, Τυφθῆναι τυπῆναι·

Aoristi, et futuri secundi activi ultima circumflectitur : ut, τυπεῖν·

In singulari numero subiectivi ultima circumflectitur : ut, Τυφθῶ, τυφθῆς τυπῶ, τυπῆς·

In duali, et plurali penultimâ circumflectitur : ut, Τυπῆτον, τυπᾶμεν, Ἔσ.

Infinitivi aoristi primi activi, præteritorum omnium, aoristi secundi medii, et præsentis verborum in μι penultimam accunt : ut,

Ἀναγκάσαι, τέτυφέναι, τετύφθαι, τέτυπέναι, τυπέσθαι, τιθέναι·

Nisi penultima sit longa naturâ, tunc enim penultima circumflectitur : ut, Περιλῆσθαι, ἀκῶσαι.

In verbis contractis syllaba contractione facta circumflectitur nisi quædam regularum præcedentium repugnaverit.

In

In tertiâ personâ plurali præsentis verborum in μι penultima circumflectitur : ut,

Τιθεῖσι, διδᾶσι, ἰσᾶσι, ζευγνύσι· excipe εἰσὶ, ab εἰμι, *sum*.

De Accentibus Præpositionem.

Omnes præpositiones, quæ accentum admittunt, in ultima habent accentum, nisi cùm suis casibus, nullo adjectivo sequente, postponantur, tunc enim tonus retrahitur : ut,

Εἰρήνης περί, *de pace*.

Πέρι, etiam pro περισσῶς tonum retrahit.

Præpositiones vero ἀνὰ, et διὰ tonum nunquam retrahunt, ob differentiam vocativi Ἄνα, ab Ἄναξ, *Rex*; et accusativi Δία, à Δις, *Jupiter*.

De Accentibus Adverborum.

Adverbia, quæ à genitivis pluralibus adjectivorum oriuntur, tonum retinent primitivorum suorum : ut,

Αἰσχροῶν, αἰσχροῶς· καλῶν, καλῶς· βραδέων, βραδέως, *Ec.*

Adverbium in γεν, δι, σε, σι, tonum retinent nominum, à quibus derivantur : ut,

Θεόθεν à θεός· ὑπανόθι, et ὑπανόσε, ab ὑπανός· οἰκοθεν, et οἰκοθι, ab οἶκος, *domus*.

Attica adverbia in ultimâ accentum recipiunt : ut, Nunί, ἐνθαδί.

De

De Accentibus Conjunctionum.

Conjunctio ἄρα, cū interrogativa sit penultimam circumflectit; sin illativa sit, eam acuit: ut, Ἄρα, igitur.

Nulla accentu notantur, ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, ὧς, ὥς, εἰ, ὡς: at ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, pro ἑτοῦτος, αὐτῆς, ἑτοί, αὐταί, et ὁ pro τῆτο, accentu notantur; et ὧς, vel ὥς, cū sententiam claudat, vel per se fiat sententia; et etiam ὡς, pro ἑτῶς, vel cum suo substantivo postponatur: ut, Οἱ δὲ λύκοι ὡς.

In dictionibus declinabilibus, quoties ultima per Apostrophum rejicitur, accentus, qui in ultimā fuerit, an penultimam retrahitur; in indeclinabilius omnino amittitur: ut, Τίρπν' ἑπαθον' Ἄμφ' Ὀδυσῆι.

ENCLITICÆ DICTIONES.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam acuens: ut, Ἠκεσά τινος.

Dictiones encliticæ sunt in

I. Nomine τὶς quidam, indefinito, et omnibus ejus casibus; et τῷ, τῷ, Atticis pro τινός, τινί: sed τὶς interrogativum acuitur in primā.

II. Pronominibus μὲ μοι, μὲ σοι, σε· ἔ, οἶ, ἐ· σφῶ, σφῶι, σφῆ, σφίσι.

Et

In tertiâ personâ plurali præsentis verborum in *μι* penultima circumflectitur : ut,

Τιθεῖσι, διδᾶσι, ἰσᾶσι, ζευγνῶσι· excipe εἰσι, ab εἰμι, *sum*.

De Accentibus Præpositionem.

Omnes præpositiones, quæ accentum admittunt, in ultimâ habent accentum, nisi cùm suis casibus, nullo adjectivo sequente, postponantur, tunc enim tonus retrahitur : ut,

Εἰρήνης περί, *de pace*.

Πέρι, etiam pro περισσῶς tonum retrahit.

Præpositiones vero ἀνὰ, et διὰ tonum nunquam retrahunt, ob differentiam vocativi Ἄνα, ab Ἄναξ, *Rex*; et accusativi Δία, à Δις, *Jupiter*.

De Accentibus Adverborum.

Adverbia, quæ à genitivis pluralibus adjectivorum oriuntur, tonum retinent primitivorum suorum : ut,

Αἰσχροῶν, αἰσχροῦς· καλῶν, καλῶς· βραδέων, βραδέως, ἔς.

Adverbium in *θεν*, *θι*, *σε*, *σι*, tonum retinent nominum, à quibus derivantur : ut,

Θεόθεν à θεός· ἔρανόθι, et ἔρανόσε, ab ἔρανός· οἶκοθεν, et οἶκοθι, ab οἶκος, *domus*.

Attica adverbia in ultimâ accentum recipiunt : ut, Νυνὶ, ἐνθαδί.

De

De Accentibus Conjunctionum.

Conjunctio ἄρα, cū interrogativa sit penultimam circumflectit; sin illativa sit, eam acuit: ut, Ἄρα, igitur.

Nullo accentu notantur, ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, ἐ, ἐκ, ἐχ, εἰ, ὡς: at ὃ, ἥ, οἷ, αἷ, pro ἑτος, αὐτῇ, ἑτοί, αὐταί, et ὃ pro τῷτο, accentu notantur; et ἐ, vel ἐκ, cū sententiam claudat, vel per se fiat sententia; et etiam ὡς, pro ἑτῶς, vel cum suo substantivo postponatur: ut, Οἱ δὲ λύκοι ὡς.

In dictionibus declinabilibus, quoties ultima per Apostrophum rejicitur, accentus, qui in ultimā fuerit, an penultimam retrahitur; in indeclinabilius omnino amittitur: ut, Τέρπν' ἑπαθον' Ἀμφ' Ὀδυσῆϊ.

ENCLITICÆ DICTIONES.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam acuens: ut, Ἠκεσά τινος.

Dictiones encliticæ sunt in

I. Nomine τῖς *quidam*, indefinito, et omnibus ejus casibus; et τῷ, τῶ, Atticis pro τινός, τινί: sed τῖς interrogativum acuitur in primā.

II. Pronominibus μὲ μοι, μὲ σὲ, σοι, σὲ. ἔ, οἷ, ἔ. σφῶ, σφῶι, σφῆ, σφίσι.

Et

Et in omnibus eorum variationibus per diversas dialectos factis : ut, Μεῦ, σεῦ, νιν, μίν, Ἔε.

Post præpositiones autem ἐνεκα, vel ἔνεκα, et quasdam alias, et disjunctionem ἢ, raro inclinant.

III. Verbis εἰμι, et φημι, in omnibus personis indicativi præsentis, exceptâ secundâ singulari, et Ionico ἔασι· ut,

Ἀνθρωπός εἰμι. Τῷτό ἐστι χείρονας κάλλιον· Ἡ καλή, φασι, λαβέτω.

IV. Adverbiis ποτέ, ποθὲ, πᾶ, πῶς, πῶ, πῇ, indefinitis, habentibus accentum in ultimâ.

Sin hæc sint interrogativa, in penultimâ habent accentum, et non inclinant.

V. Conjunctionibus duabus copulativis καί, et τε.

Expletivis innumeris, ῥα, γε, νυ, νυν, περ, τοι, Ἔε.

Dictiones encliticæ inclinant, i. e. transferunt accentum suum in dictiōnem præcedentem, quando præcedens dictio habet, vel

I. Acutum in penultimâ : ut,

Ἀνθρωπός τις· vel

II. Circumflexum in penultimâ, ultimâ existente brevi : ut, Σῶμά τι· vel

III. Cùm monosyllabum præcefferit, quod accentum suum nullum habet : ut, Οὐ τοι ἀπόβλητα·

Vel cùm dictio enclitica præcedens accentum suum amiserit : ut, Ἰατρῆαι γάρ τινές εἰσι.

Vel

Vel cùm suum inclinaverit : ut, Σῆμά τινές φασι.

Amittunt vero accentum encliticæ dictiones, cùm præcedens habeat vel

I. Acutum in penultimâ : ut, λόγος σῆ· vel.

II. Circumflexum in ultimâ : ut, Ὅρῳ σε· vel

III. Acutum in ultimâ : ut, Ἀγαθόν τι.

Accentum verò neque amittunt, neque inclinant, cùm sententiam incipiant : ut,

Σὲ τὸν σκυθρωπὸν, Ἔς.

Verbum ἔσι.

I. Habet acutum in primâ, quando est initium orationis, vel postponitur immediatè adverbis ὥς, καί, εἰ, ἀλλὰ, et τῆτο.

II. Amittit accentum post dictionem quæ vel acuitur, vel circumflectitur in ultimâ : ut, Ἑρμῆς ἔσι.

III. Retinet tonum in ultimâ, quando dictio præcedens habet acutum in penultimâ, vel circumflectitur in penultimâ, cujus ultima positione longa est : ut, Λόγος ἔσι, φοῖνιξ ἔσι.

IV. Inclinat accentum, si præcedens dictio sit circumflexa in penultimâ, ultimâ existente brevi : ut,

Φαῦλός ἔσι.

Vel si sit acutus in antepenultimâ : ut,

Ἀνθρωπός ἔσι.

Composita ab εἰμί, accentum retrahunt : ut,

Πάρεμι, πάρεσι, πάρεσμεν, Ἔς.

FIGURÆ DICTIÖNE.

i. Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita : ut, τεταγών pro ταγών, a τάξω, *apprehendo* ; σμικρὸς, *parvus*, pro μικρός.

ii. Aphæresis est, cum litera, vel syllaba principio dictionis subtrahitur : ut,

Ὀρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*.

iii. Syncope literam, vel syllabam è medio dictionis subtrahit : ut,

Ἐγεντο, pro ἐγένετο, *natus est*.

iv. Epenthesis est, cum medio dictionis litera, aut syllaba interferitur : ut,

Ἐλλαβε, pro ἔλαβε, ὁπότερος pro ὁότερος, *uter*.

v. Apocope fine dictionis aliquid detrahit : ut,

Δῶ pro δῶμα, *domus* ;

Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα, *Neptunum* ;

Βρὶ pro βρίαροι.

vi. Paragoge est, cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur : ut,

Ἡσθα, pro ἦς, *eras* ;

Ἐτύπλεσκε, pro ἔτυπτε, *verberabat*.

vii. Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu : ut, Κλαδί, pro κλάδω, *ramo*.

Metaplasmus verò generis est quæ mutatio in dictione per poëticam licentiam.

viii. Anti-

νιιι. Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio : ut,

Πόρσω, pro πόρρω, *procul*;

Θάλαττα, pro θάλασσα, *mare*.

ιχ. Metathesis est literarum ordo immutatus : ut,

Ἔρξα, pro ῥίξω, *faciam*;

Ἐπρχθον, pro ἔπαρθον, à πέρθω, *vasto*;

Ἐδρακον, pro ἔδαρκον, à δέρκω, *video*;

Καοτερὸς, pro κρατερὸς, *fortis*;

Κάρτος, pro κράτος, *robur*.

x. Synaloepha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictonibus : ut,

Τὰμὰ, pro τὰ ἐμὰ, *mea*;

Τῆνομα, pro τὸ ὄνομα, *nomen*;

Θοιμάτιον, pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum*;

ὦ 'ταν, pro ὦ ἔταν, *O amice, vel amici*.

xi. Anadiplosis i. e. reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio : ut,

Κεκάμωσι, pro κάμωσι·

Ἀταρτηρὸς, pro ἀτηρὸς·

Ἐτήτυμον, pro ἔτυμον.

P R O S O D I A,

S I V E

De C A R M I N U M R A T I O N E.

QUID sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus, tanquam nota ex Profodiâ Latina. Hic tantum meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus, longas esse naturâ; et α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt, apud Græcos, Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis, et Cæsuræ.

1. Apostropus est, cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali, vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant, vel omittunt Græci: ut Homerus,

Ἦ γύναι, ἥ μάλα τῆτο ἔπος νημερτὲς εἶπες,

O mulier maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpè etiam ante consonantes abjiciuntur vocales et diphthongi: ut,

Παρ' μὲν οἱ ὄρια κείται, ὅτα δρυὸς ἄκρα φέρονται,

Adsunt ei fructus, quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ut,

Ἦ γὰρ,

ὦ ἄγαθῆ, *O bone* ;

ὦ ἄναξ, *O rex* ;

ὦ ἄνθρωπε, *O homo* ;

Pro ὦ ἄγαθῆ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπε.

II. Συνίησις { Synecphonesis * est duarum syllabarum in unam contractio: ut, Hom.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκῆπτρῳ, καὶ ἐλίσσειο πάντας Ἀχαιοὺς,
Cum aureo sceptro, et supplicavit omnibus Achivis.

III. Diæresis est, ubi ex unâ syllabâ dissectâ fiunt duæ : ut,

Παῖς, pro παῖς· εὐφρων, pro εὐφρων, *benevolus*.

IV. Cæsure est, cùm post pedem absolutum syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque sit apud Græcos post primum, secundum, tertium quartum, et etiam quintum pedem.

Ancipitum Vocalium quantitas decem modis cognoscitur :

1. Positione :	6. Derivatione :
2. Vocali ante vocalem :	7. Compositione :
3. Accentu :	8. Incremento :
4. Contractione :	9. Regulâ :
5. Dialecto :	10. Exemplo, seu auctoritate.

* Sive Synæresis ; ut, τείχεϊ, τείχει—Crasis, τείχεα, τείχη.

I. *Positio.*

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem in eâdem dictione, aut in diversis, positione longa est.

Σ tamen aliquando eliditur, nullâ positione factâ. *Arat.*

Ὡρὴ ἐσπερινὴ κρῶζει πολύφωνος κορώνη,
Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix.

Et nonnunquam apud Latinos: ut, *Cicero in Aratum,*

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam, sequente liquidâ, communis redditur.

II. *Vocalis ante Vocalem.*

Vocales longæ, et diphthongi, breves esse possunt pro arbitrio, si modo subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam, vel diphthongum corripitur, nisi producatür licentiâ poeticâ.

III. *Accentus.*

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur: ut, *μῆσα.*

Cum penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps, quæ est in ultimâ, produci-
tur: ut, ἡ ὥρα, *bora*;

Quando

Quando masculinum habet accentum in antepenultimâ in ρος, vel ος purum, fœmininum ejus longum est in ultimâ: ut, ἄγιος, ἁγία.

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ: ut, ὤρ, ignis.

IV. Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est: ut, ἑόαι, ἑόα.

V. Dialectus.

A { Doricum, natum ex η, longum est: ut,
 Τομά, pro τομή, *sectio*.
 Æolicum, breve est: ut, Νύμφα, pro νύμφη,
 Ionicum, breve est in penultimus præteritorum, et in tertiis personis pluralibus passivis: ut,
 Γέγαα, pro γέγηκα:
 Et τετύφλαι pro τέτυμμένοι εἰσί.

Verum α Ionicè interpositum verbis in άω, longâ syllabâ antecedente, producitur, ut etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι: ut, τίθασι.

VI. Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque fortiuntur: ut,

Νικάω, *vinco*;

Νίκη, *victoria*;

Ὁ νικητής, *victor*.

VII. Compo-

VII. *Compositis.*

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur: ut,

Ἡ τιμή, *honor*;

Ὁ, καὶ ἡ ἄτιμος, *honoris expers*.

A privitiva particula in compositione corripitur: ut,

Ἄτιμος, *honoris expers*;

Ἀκλεής, *inglorius*.

Sed propter duas sequentes breves syllabas sæpe producitur: ut,

Δαῖε οἱ ἐκ κόρυθός τε, καὶ ἀσπίδος ἀκάμαλον πῦρ,

Accendit ei è galeâque, et elypeo indefessum ignem.

II. ε. 3.—II. α. 398.

Particulæ etiam ζα, ἄρι, ἐρι, βρε, δυς, in compositione repertæ, corripuntur.

VIII. *Incrementum Nominum.*

A, incrementum Æolicum genitivorum longum est: ut, Αἰγείαο, Μισίων.

A, incrementum quintæ declinationis breve est in,

1. Neutris in α, ας, ας: ut, .

Ἔωμα, *corpus*;

Κρέας, *caro*;

Νέκταρ, *nectar*.

2. Fæmininis,

2. Fœmininis, et masculinis in ας : ut,

Ἡ Παλλὰς, *Pallas*.

Ὁ μέλας, *niger*.

3. In nominibus in ψ : ut,

Ἄραξ, βος et plurimis in ξ : ut,

Κόλαξ, κος, *adulator*.

4. Masculinis, et fœmininis in αρ, et λς : ut,

Ὁ μάκρ, *beatus*.

Ἡ ἅλς, *mare* :

Excipe ψάρ, ψαρός, *sturnus*.

Genitivus in ανος longus est, quod patet ex accentu : ut,

Τιτᾶν τιλᾶνος, præter τάλανος et μέλανος.

Penultima dativorum pluralium in nominibus, quæ Syncopen patiuntur : ut,

Πατράσι, ἀνδράσι, μήτράσι, brevis est.

I, incrementum breve est in

1. Nominibus neutrius generis :

Τὸ μέλι, μέλιτος :

2. Fœmininis, et masculinis barytonis in ιος, ιδος et ιτος : ut, Ἔρις, ἔριδος.

3. Fœmininis, acutitonis in ίδος : ut,

Ἡ πατρίς, πατρίδος.

I, incrementum longum est in

1. Fœmininis, et masculinis, quæ duas habent terminationes in recto : ut,

Δελφίς, et δελφῖν, δελφῖνος· ἀκτῖς, et ἀκτῖν, ἀκτῖνος.

2. Monosyllabis : ut,

Ὅ vel ἡ θῖν, θῖνος, *littus* ;

Ἡ ρῖν, *nasus* ;

Ἡ ῖν, vel ἱς, *fibra* ;

Ὅ λῖς, vel λῖν, Gen. λίος, *leo* ;

Λῖς λιτὸς, *linteum* ;

Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis* ; penultimâ longâ, et εὐλνήμειδες passim apud Homerum ; sed Δῖς, Δῖος, *Jupiter*, corripitur.

I, incrementum nominum in ξ, et ψ, in quamplurimis breve est : ut,

Ἡ θριξ, τριχὸς, *capillus* ;

Ἡ χέρνιψ, χέρνιθος, *pollubrum*.

Υ, incrementum breve est in

1. Nominibus monosyllabis in υς : ut,

Ὅ μῦς, *mus*, μῦος.

2. Neutris in υ, τὸ γένυ, γόνυος, *genu*.

3. Paroxytonis, oxytonis, et circumflexis in υς, et υρ : ut, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus* ;

Ἄ μάρτυρ, μάρτυρος, *testis*.

Nomina in υν, quæ etiam in υς definunt, producantur : ut, Φόρκυς, et Φόρκιν, Φόρκυνος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, et ψ, ferè habent breve incrementum : ut,

Ὅνυξ,

ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis* ;
 χάλυψ, χάλυβος, *chalybs* :

Excipiuntur γρύψ, γρυπὸς, *gryps* ;
 γύψ, γυπὸς, *vultur*.

Quantitas Verborum.

Immutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo, quam passivo omnium modorum, et etiam in participiis, quam habet in præsenti : ut,

Κρίνω, *judico*, ἔκρινον, κρίνομαι, ἐκρινόμεν, κρινόμενος : Syllaba κρι ubique longa est.

Verba in ὤνω, producunt penultimam in præsenti, et imperfecto : ut,

Μολύνω, *contamino*.

Verba in άνω, penultimam corripiunt, nisi ικάνω et κιχάνω.

Verba in ύω, et ίω quodammodo in penultimâ sunt communia.

Quantitas in Futuris, et Aoristis.

Quantitas futurorum, et aoristorum ex verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant, aoristum primum in tertiâ, et quartâ conjugatione penultimas, α, ι, vel υ, habere breves, cùm sunt breves in futuro.

Idem volunt in verbis in άω, nisi ρ, vel vocalis præcedat α, tunc enim α longum erit.

Quantitas in Præteritis.

Si anceps sit brevis in futuro, vel aoristo primo, brevis quoque est in præterito perfecto activo, et passivo, et in aoristo, et in futuro primo passivo, omnium modorum : ut,

Γελάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo.*

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est : ut, Mimnermus,

Οὐκ ἀγαθὸν κῆρες δὲ παρεσῆκασι μέλαιναι,

Non bonum; Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum aoristi primi in ασα, longum est.

Quantitas Verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obftet positio, brevis est.

Α, secundæ conjugationis corripitur ubique, extra tertiam personam præsentis indicativi, subjunctivum, et participia activæ vocis.

Υ, quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur. In duali, et plurali, exceptâ tertiâ personâ plurali, et in totâ passivâ et mediâ voce, corripitur.

In imperativo singularis corripitur υ in polysyllabis : ut,

Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, *audi nunc et me.* Hom.

In dissyllabis producitur : ut,

Κλυθί μιν, Ἀργυρότοξε, *audi me, Apollo.* Hom.

IX. *Regulæ.*

IX. *Regulæ.**De primis, et mediis syllabis Nominum.*

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

A, in superlativo semper corripitur : ut,
Σοφώτατος.

Nomina in ια, acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt : ut, Σοφία.

Excipe ἀνία, *tristitia* ; κονία, *pulvis* ; καλία, *nidus* ; ὀρμία, *linea piscatoria* ; ἀεργία, *desidia* ; εῖα, *calculus* ; quæ sæpius producant.

I, brevis est in,

1. Diminutivis in ιον : ut, Κοράσιον, *puellulus*.

2. Comparativis neutris apud Ionas : ut,

Ἠδίων, *suavius* ;

Atticè verò producitur :

Ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον, ἢ κενῆς, κρατεῖν,

Terram plenam viris pulchrius est, quàm inanem regere. Soph. Oedip. Tyr. 55.

3. Multis adjectivis in ιος : ut, Ἄξιος, *dignus*.

4. Multis nominibus in ος : ut, Βίος, βίολος, *vita*.

5. Adjectivis possessivis, et materialibus in ινος :
ut, Ἀνθρώπινος, *humanus* ; Λίθινος, *lapideus*.

6. Illis

6. Illis item, quæ tempus significant : ut,

Εἰαρινὸς, *vernus* ; Θερινὸς, *æstivus* ;

Ionicè verò producitur : ut,

Ἡματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ Ζεὺς,

Tempore autumnali, quum rapidissimum imbrem

Jupiter fundit. Il. π. 385.

γ, in pronomibus producitur : ut,

Ἕμεῖς, ὑμεῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis, in ὤνη, et ὕτης, u
corripitur : ut,

Γηθοσύνη, *gaudium* ;

Βραδύτης, *tarditas* ;

Γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum, seu Auctoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ
est exemplum, seu auctoritas, eademque optima,
certissima, et facillima, quam Poëtarum lectio
multò faciliùs, quàm regularum multitudo sup-
peditabit.

De ultimis syllabis.

A, finita corripiuntur : ut,

Ἡ τράπεζα, *mensa* ;

Item μαῖα, μοῖρα· τύψασα, τέτυφα, ἦα.

Producuntur, 1. Nomina in εα : ut,

Θέα, *spectaculum* ;

2. In δα, et θα· et ferè ρα.

3. In.

3. In εια, à verbis in εύω· ut, προφηεΐα·

Et in ια· præter Δία, μία, πότνια.

II. Polysyllaba in αια· ut, Σεληναΐα.

III. Nomina in ρα, non præcedente diphthongo : ut, Χαρά, *gaudium*.

IV. Articuli fœminini numeri dualis : ut, Τά.

V. Vocativus nominum in ας, primæ declinationis : ut, ὦ Αἰνεία.

VI. Dualis primæ, et secundæ declinationis.

VII. Vocativi Poetici : ut, ὦ Πελοδάμα.

VIII. A Doricum, in genitivo : ut,

Τῷ Αἰνείᾳ, pro Αἰνείῃ, et ubicunque pro ἡ ponatur.

Αν finita corripuntur : ut,

Τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur, 1. πᾶν, nisi in compositis : nomina masculina in αν : ut,

Τιτάν· et adverbia ; ut,

Πέραν, *ultra* ;

Λίαν, *valde*.

2. Αν primæ ; ut,

Αἰνείαν· et secundæ declinationis, si habet acutum in penultimâ : ut,

Φιλίαν· et αν pro ων· ut, Νομφᾶν.

Αρ finita corripuntur : ut,

Νέκταρ, ὄναρ, αὐτάρ, *cæterum*, ἄφαρ.

Monosyl-

Monosyllaba καρ, ψαρ, producuntur.

As finita producuntur: ut,

Αἰνείας, τὰς μέσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Excipiuntur, 1. Aliquando accusativi plurales, qui Doricè breves leguntur: ut,

Ἡ καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελήθει βῶκος ἀοιδὰς,

Ignoravimus sanè, quàm pulchra carmina pastor componat. Theoc. Idyl. 10. 38.

2. Fœminina in ας: ut, λαμπὰς.

3. Masculina: ut, ὁ μέλας, μέγας.

4. Neutra: ut, τὸ σέλας, *lumen*.

5. Item adverbia: ut, Ἐκὰς, ἀτρέμας.

6. Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium: ut, τιτᾶνας.

7. Item secundæ personæ singulares aoristi primi activi, et præteriti: ut, Ἔτυψας, τέτυφας.

1, finita, brevia sunt: ut, Μέλι, ὅτι, βίηφι.

Producuntur, 1. Adverbia, et pronomina aucta per Paragogen: ut, Νυνὶ, στοσί.

2. Item 1 ab Atticis ex ε vel α factum: ut,

Ὅδι, pro ὁδῷ.

Ταυτὶ pro ταυτά.

4. Item χρῖ, et nomina literarum; ut, Ξῖ, ωῖ.

1, finita, corripuntur: ut,

Πάλιν, ἔριν, μῖν, νῖν, τῖν, τείν et syllabæ quibus additur; ut, Τύπῃσιν, ἔσιν.

Ἦρὼν commune est: ut,

Τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης πρὶν ἐλθεῖν υἱας Ἀχαιῶν,
Olim tempore pacis priusquam venissent filii
Achivorum. Il. χ. 156.

Nomina duarum terminationum: ut,

ῥὶν, λῖν, δελφῖν, ἀκτῖν, producuntur.

Is finita corripuntur: ut,

Πόλις, ἕρις ἕριδος, τυραννὶς τυραννίδος, τίς, δὶς, τρίς,
 cum ejusmodi adverbis.

Producuntur, quorum augmentum est longum,
 qualia sunt, ῥίς, δελφίς, ὄρνις, κνήμις, σφραγίς, et κληίς.

τ finita corripuntur: ut, Σὺ δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur, 1. Adverbia fictitia ὤ et ἡρῶ.

2. Nomina literarum; ut, Μῦ, νῦ.

3. Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in imperfecto, et aoristo secundo:
 ut. ἔδου, ἔφου.

τν finita corripuntur: ut,

Πολύν, βράδυν, σύν, τοῖνυν, conjunctiones.

Producuntur, 1. Circumflexa: ut,

Νῦν, νῦν; μῦν, ἔε.

2. Dictalecta, quæ duas habent terminationes
 in recto: ut, Φόρκυς et φόρκυν.

3. Item quæ υς in nominat. habent longum
 ut,

Ἰλὺς, *limus*; ἰχθὺς, *piscis*.

4. Primæ personæ imperfecti verborum in
 μι : ut, ἐξεύγνυμι.

γῆ finita longa sunt : ut,

Ὁ ψίθυρ, *susurrus* ; τὸ πῦρ, *ignis* ; quod tamen
 in obliquis breve est.

In υς desinentia corripuntur : ut,

Βαθὺς, *profundus* ; βαρὺς, *gravis* ; κόρυς, *galea*.

Producuntur, 1. Κώμυς κώμυθος, *fasciculus* ; ἀ-
 χυς, ἀχλυσ, et monosyllaba : ut, μῦς.

2. Participia in υς : ut, Ζευγνύς.

3. Quæ declinantur per ος purum : ut,

Ἰλὺς ; sed in ἰχὺς, υ est anceps.

POETICA LICENTIA.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de
 syllabarum quantitate ; sed quodammodo infi-
 nita est poëtarum licentia qui interdum longas
 corripunt, aut breves producunt, metri necessi-
 tate coacti : aut ancipitem in eâdem dictione,
 in eodem versu, et producunt et corripunt : ut,

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μισαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
Mars, Mars, homicida, sanguinarie, niptium
subversor.

FIGURÆ POETICÆ.

1. Systole, (*i. e.* contractio, vel correptio) est, cum syllaba longa corripitur: ut,

Ἴν' ἐγείρομεν ὄζυν' Ἀρῆα,
Ut excitemus acrem Martem.

2. Ectasis, (*i. e.* extensio) quæ syllabam brevem producit: ut,

Δὸς μὴ Ὀδυσσεῖα πολίπορθον οἴκαδ' ἰκέσθαι.
Da, ut Ulysses, urbium everfor, domum nunquam redire possit.

3. Synecphonesis, de quâ supra in scanfione.

4. Catalexis, (*i. e.* terminatio) quâ syllabâ terminalis ad justam metri perfectionem desideratur: hujus usus est in Iambis, et Trochaicis, sicut et sequentium duarum: ut,

Μάρτυρες σοφώτατοι. Pindar.

5. Brachycatalexis, quæ syllabæ finales duæ, hoc est, integer pes, desiderantur: ut,

Ζεῦ, τεαὶ γὰρ ὦραι. Pindar.

6. Hypercatalexis, (*i. e.* superabundans terminatio) quâ syllaba præter justam dispositionem, superabundant: ut, Ἐν αἰμέρῃ φαινὸν ἄστρον.

7. Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut, cum spondeus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus spondaïci vocantur; ut,

Ἀμφότερον, βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς, κρᾶτερός τ' αἰχμη-
τής.

3. Dialysis, (*i. e.* dissolutio) quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente fit versu, altera in principio sequentis: ut,

Οὐδ' ἀπίθηςέ νιν ἄλ---
λ' ἦρως, ἐπ' ἀκταῖσι θορῶν.

TABELLÆ DIALECTORUM.

Quatuor numerantur Græcæ linguæ dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis deflectuntur, nimirum *Attica Ionica, Dorica, Æolica*; præter quas suam dialectum, et idioma, in quibusdam habuerunt poetæ; quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, in sequentibus tabellis subjiciuntur.

In reliquiis verò, cùm tanta fit varietas, ut regulis comprehendi vis possit, singularum proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

I. Attici mutant

σ in ξ: ut, ξὺν pro σὺν.

σσ in ττ: ut, θαλάττῃα pro θαλάσσα.

σ in ρ: ut, ἄρρην pro ἄρσιν, *vir*;

η in ει: ut, τύπηι pro τύπη.

Et contractionibus imprimis gaudent.

II. Iones

II. Iones ponunt

η pro α, φιλή pro φιλία, *amicitia*.

ε pro α, γελέω pro γελάω, *rideo*.

et contra α pro ε, τάμνω, pro τέμνω, *seco*.

Et gaudent non contractis, sed omnibus resolutionibus.

Ex consonantibus, κ pro π : ut, κῶς pro πῶς.

Tenuēs pro aspiratis : ut,

Ἀπαιρῆμαι pro ἀφαιρῆμαι.

Contractionibus prorsus abstinent, diphthongos resolvunt, et spiritum aspiratum auferunt : ut,

Ἡλιος, pro Ἡλιος, *Sol*.

III. Dores usurpant :

α	{	pro η : ut, φάμα pro φήμη, <i>fama</i> .
		pro ε : ut, πιάζω pro πιέζω, <i>premo</i> :
		γα pro γε : ut, ἔγωγα pro ἔγωγε.
		pro ω : ut, μεσᾶν pro μεσῶν, <i>musarum</i> ;
		πρᾶτος pro πρῶτος, <i>primus</i> .
	{	pro ει : ut, κλεῖδας pro κλειῖδες, <i>claves</i> .
η	pro α : ut, ζῆν pro ζῆν· et pro ει : ut, κοσμήν pro κοσμεῖν.	
ω	pro ε : ut, μῶτα pro μῆσα, <i>musæ</i> ; ὧνεκα pro ἔνεκα, <i>quare</i> .	
αι	pro ει : ut, αἶθε pro εἴθε, <i>utinam</i> .	
ευ	pro ε : ut, ἀλεῦμι pro ἀλῆμι, <i>saliam</i> .	
οι	pro ε : ut, τύπτοισα pro τύσεισα.	
ο	pro ε : ut, λύκος pro λύκας.	

Ex

Ex consonantibus, σδ pro ζ: ut, συρίσδω pro
συρίζω.

σ pro θ: ut, σεὸς pro θεός.

κ pro τ: ut, πόκα, ὄκα, pro πότε, et ὅτε,
aliquando.

Et contra, τ pro κ: ut, τήνος pro κήνος, *ille.*

IV. Æoles utuntur

ω pro ο: ut, κῶρος, pro κόρος, *puer*; et con-
tra, ο pro ω: ut, ἔρος, pro ἔρω, *amor.*

ι pro α: ut, θέρσος, pro θάρσος, *audacia.*

αις pro ας: ut, καλαῖς, pro καλᾶς, *bonas.*

Ex consonantibus, ππ pro μμ: ut,

Ὀππαῖα, pro ὀμματα, *oculi.*

Et β ante ρ: ut, βράκος, pro ῥάκος, *cento.*

Accentum in priores syllabas retrahunt Æoles:
ut, κάλος pro καλός.

Aspirationem etiam rejiciunt: ut,

Ἥλιος pro ἥλιος.

Atque pro ι consonantem sequentem gemi-
nant: ut, σπέρρω pro σπείρω, χέρρες pro χεῖρες.

Poetæ non solum peculiarem in quibusdam
habent dialectum, sed etiam dialectos commif-
cent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, re-
liquâs, præter Doricam, admiscet; Pindarus
Doricus alias etiam dialectos adjungit; Aristo-
phanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles,
et Æschylus, in choris et cantilenis, subinde
sunt Dorici.

VARIETAS DIALECTORUM in
Terminationibus.

ARTICULIS PRÆPOSITIVUS.

Masc.

Sing.	Dual.	Plur.
N. G. D. A.	N. G. V.	N. G. D. A.
Com. ὁ, τῆς, τῶ, τόν, τῷ, τοῖν, τώ, οἱ, τῶν, τοῖς, τάς.		
τοῖο I.	τοῖν I.	τοῖσι I. A.
τῷ } D.		D. τῶς
τεῦ } D.		D. τὸς
τίῳ P.		τοῖσδισι } P.
		τοῖσδισι }

Fœm.

Sing.	Dual.	Plur.
N. G. D. A.	N. G. V.	N. G. D. A.
Com. ἡ, τῆς, τῇ, τήν. τᾶ, ταῖν, τᾶ. αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς.		
ᾶ, τᾶς, τᾶ, τὰν D.		ταῖ, τᾶν, D.
		τάων Ae.
		τῆς et τῇσι.
		I. A.

Neut.

Sing.	Dual.	Plur.
N. G. D. A.	N. G. V.	N. G. D. A.
Com. τὸ, τῆς, τῶ, τό, τῷ, τοῖν, τώ, τὰ, τῶν, ταῖς, τὰς.		
τοῖο I.	τοῖν I.	
τῷ } D.		ταῖσι I. A.
τεῦ } D.		
τίῳ P.		

ARTICULUS SUBJUNCTIVUS.

Masc.

	Sing.		Dual.		Plur.	
	N. G.	D. A.	N. G.	D. A.	N. G.	D. A.
Com.	ὅς, ἕ,	ὧ, ὅν,	ὧ, οἷν,	οἶ, ὧν, οἷς, ἕς.	οἶ, ὧν, οἷς, ἕς.	οἶ, ὧν, οἷς, ἕς.
⊖ P.	ὅτε,	ὅτω A.			ὅτεω, ὅτεσι I.	ὅτεω Att.
		ὅτε D.	ὅτεω P.			
		ὅτεω I.				
		ὅτεω Ae.				
	τῷ	τῷ, τὸν I. D.				

Fœm.

	Sing.		Dual.		Plur.	
	N. G.	D. A.	N. G.	D. A.	N. G.	D. A.
Com.	ἡ, ἥς, ἡ, ἥν.	ἡ, ἥν.	ἡ, αἷν.	αἶ, ὧν, αἷς, ἡς.	αἶ, ὧν, αἷς, ἡς.	αἶ, ὧν, αἷς, ἡς.
	τῇς, τῇ, τὴν I.					
	ἡ, τῇς, τῇ, τῇν D.					

PRIMA DECLINATIO SUBSTANTIVORUM.

	Sing.		Dual.		Plur.	
	N. G.	D. A. V.	N. G.	D. A. V.	N. G.	D. A. V.
Com.	ας, ε, α, αν, α.	ας, αν.	αι, ὧν, αἷς, ας, α.	αι, ὧν, αἷς, ας, α.	αι, ὧν, αἷς, ας, α.	αι, ὧν, αἷς, ας, α.
	ης, ε, η, ην, η.				αι, ὧν, αἷς, ας, α.	αι, ὧν, αἷς, ας, α.
	ης, εω, η, ην, et εα.				αι, ὧν, αἷς, ας, α.	αι, ὧν, αἷς, ας, α.
	ας, α, α, αν,				αι, ὧν, αἷς, ας, α.	αι, ὧν, αἷς, ας, α.
	αο, Ae.				αι, ὧν, αἷς, ας, α.	αι, ὧν, αἷς, ας, α.
	ω per Crafin ex εω P.					

SECUNDA DECLINATIO.

	Sing.		Dual.		Plur.	
	N. G.	D. A. V.	N. G.	D. A. V.	N. G.	D. A. V.
Com.	α,	αν, α,	α, αν.	αι, ὧν, αἷς, ας, αι.	αι, ὧν, αἷς, ας, αι.	αι, ὧν, αἷς, ας, αι.
	ης, η,	ην, η.			αι, ὧν, αἷς, ας, αι.	αι, ὧν, αἷς, ας, αι.
	η, ης, η,	ην,			αι, ὧν, αἷς, ας, αι.	αι, ὧν, αἷς, ας, αι.
	α, ας, α,	αν,			αι, ὧν, αἷς, ας, αι.	αι, ὧν, αἷς, ας, αι.

TERTIA

TERTIA DECLINATIO.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N. G.	Plur. N. G. D. A. V.
Com.	ος, ες, ος, ως, ον, ος, ον, I. ω, D.	ω, οιν. οιν I.	οι, ες, οιν ων, οινς, α, αων, P. α, α, οισι I. A. ως et ος D.

QUARTA DECLINATIO.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N. G.	Plur. N. G. D. A. V.
Com.	ως, ως, ω, ως, ων, ων, ω, ω, P.	ω, ων, ω, ων,	ω, ως, ωι ων, ως, ω, ωι

QUINTA DECLINATIO.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N. G.	Plur. N. G. D. A. V.
Com.	α, ι, υ, ω, υ, ος, ι, α, υ, ρ, σ, ξ, ψ,	ε, οιν.	ες, ων, σι, ας, ες. α, ξι, α, α, φι, οισι, et σι, P.

PRIMA DECLINATIO CONTRACTORUM.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N. A. G. D. V.	Plur. N. G. D. A. V.
Com.	ης, εος, ει, εα, ες, ης, ης, ες ος, ος ευς Ae. ην. A. et D.	εε, εοιν, εε, ης, οιν η ης, οιν η	εες, εων, εσι, εας, εες, εις, ωνς, εις, εις. εας, εας, ης, η. οισι I. P.

SECUNDA DECLINATIO.

	Sing.	Dual.	Plur.
	N. G. D. A. V.	N. A. G. D.	N. G. D. A. V.
Com.	15,		1E5,
	105, 17,		1A5, 1E5.
	1,		1A,
	805, 17,		1E5, 1A,
	705, 77, P.		1E5, 1A,
	8W5, 17, A.		1E5, 1A,

TERTIA DECLINATIO.

Sing.	Dual.	Plur.
N. G. D. A. V.	N. A. G. D.	N. G. D. A. V.
Com. εὖς, εὐς, εἴ, ἐα, εὖ,	εἶ, εἶον,	ἔες, ἔων, εὔσι, ἑας, ἑες.
εἷς,		εἶς, εἶς.
εῷς Ἀε. ἦι, ἦα. I. ἦε. I. ἦοιν,		ἦες, ἦων, ἦεσσι, ἦας.
ἑως A. ἦ P.		ἦς Att. ἦσι I. [ἦες I.
ἦος I. ἄ A.		ἔσι, P.
εἰός I.		
εὐς B.		
ἦός Ἀε.		
εἰός Ἀε.		
εὐς A.		

QUARTA DECLINATIO.

	Sing.	Dual.	Plur.
	N. G. D. A. V.	N.A.G.D.V.	N. G. D. A. V.
Com.	ὦ, ὅος, ὅϊ, ὅϊ, ὦς, ὦς, ὅϊ, ὦ. ὦς, ὦν Ac. ὦν I. ὦ A.	ὦ, ὅϊν, ὦ, 	οἶ, ὦν, οἷς, ἑς, ὅς.

QUINTA DECLINATIO.

	Sing.	Dual.	Plur.
	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A.
Com.	ας, αῖος, αῖι, ας, ας,	αῖε, αῖοιν, αῖε,	αῖα, αῖων, ασι, αῖα,
			[V. αῖα.
Sync.	ας, αῖ,	αι, αῖον, αι, αα, αων, αα, αα.	
Craf.	ως, α,	α, ὦν, α, α, ὦν, α, α.	

DIALECTI PRONOMINUM.

Ἐγώ.

Singulariter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἐγώ,	{ ἐμεῦ, μεῦ,	{ ἐμοί, μοί,	{ ἐμέ, μέ.
Att.	ἐγώγε,		ἐμοίγε,	
Dor.	{ ἐγώνη, ἐγών,			
Æol.	ἐγώνγα,	ἐμεῦ,	ἐμίν.	
Ion.	ἐγών,	ἐμεῦ. ἐμοῖο. ἐμέο.		
		ἐμέοθεν, Parag.		
		ἐμίθεν, Sync.		
		ἐμεῖο.		
Poët.				
Bæot.	{ ἰώγα, ἰώνγα.			

F f 2

Dualiter.

Dualiter.

Nom. Acc. Gen. Dat.

Com.	νῶ,	νῶν.
Dor.	ἄμμε.	
Æol.	ἄμμε.	
Poët.	νῶϊ,	νῶϊν.

Pluraliter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἡμεῖς,	ἡμῶν,	ἡμῖν,	ἡμᾶς.
Dor.	{ ἄμμες, ἄμμεες,	{ ἄμῶν, ἄμείων,	{ ἄμῖν,	ἄμας.
Æol.	ἄμμες,	{ ἄμμων, ἄμμέων,	{ ἄμμιν, ἄμμι,	{ ἄμμας
Ion.	ἡμέες,	ἡμέων,		ἡμέας.
Poët.		ἡμείων,	ἡμῖν.	

Σὺ.

Singulariter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	σὺ,	σῆ,	σοῖ,	σέ.
Dor.	{ τὺ, τύγα, τύγη,	{ σεῦ, τεῦ, τεοῖο,	τοί,	{ τέ. τύ.
Æol.		{ σεῦ, τεῦ,		
Ion.		{ σοῖο, σείο,		
				Poët.

Poët.	$\left\{ \begin{array}{l} \sigma\epsilon\tilde{\iota}\theta, \\ \sigma\epsilon\tilde{\iota}\theta\epsilon\nu, \\ \sigma\epsilon\theta\epsilon\nu, \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\acute{\iota}\nu. \\ \tau\epsilon\acute{\iota}\nu. \end{array} \right.$
-------	--	---

Dualiter.

	Nom.	Acc.	Gen.	Dat.
Com.		$\sigma\phi\tilde{\omega}$,		$\sigma\phi\tilde{\omega}\nu$.
Dor.		$\tilde{\upsilon}\mu\mu\epsilon$,		
Æol.		$\tilde{\upsilon}\mu\mu\epsilon$,		
Poët.		$\sigma\phi\tilde{\omega}\tilde{\iota}$,		$\sigma\phi\tilde{\omega}\tilde{\iota}\nu$.

Pluraliter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	$\tilde{\upsilon}\mu\epsilon\tilde{\iota}\varsigma$,	$\tilde{\upsilon}\mu\tilde{\omega}\nu$,	$\tilde{\upsilon}\mu\tilde{\iota}\nu$,	$\tilde{\upsilon}\mu\tilde{\alpha}\varsigma$.
Dor.	$\left\{ \begin{array}{l} \tilde{\upsilon}\mu\mu\epsilon\varsigma \\ \tilde{\upsilon}\mu\epsilon\varsigma, \end{array} \right.$		$\left\{ \begin{array}{l} \tilde{\upsilon}\mu\mu\iota\nu, \\ \tilde{\upsilon}\mu\mu\iota, \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \tilde{\upsilon}\mu\mu\alpha\varsigma. \\ \tilde{\upsilon}\mu\alpha\varsigma. \end{array} \right.$
Æol.	$\tilde{\upsilon}\mu\mu\epsilon\varsigma$,	$\left\{ \begin{array}{l} \tilde{\upsilon}\mu\mu\tilde{\omega}\nu, \\ \tilde{\upsilon}\mu\mu\epsilon\tilde{\omega}\nu, \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \tilde{\upsilon}\mu\mu\iota\nu, \\ \tilde{\upsilon}\mu\mu\iota, \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \tilde{\upsilon}\mu\mu\alpha\varsigma. \\ \tilde{\upsilon}\mu\alpha\varsigma. \end{array} \right.$
Ion.	$\tilde{\upsilon}\mu\epsilon\epsilon\varsigma$.	$\tilde{\upsilon}\mu\epsilon\tilde{\omega}\nu$,		$\tilde{\upsilon}\mu\epsilon\alpha\varsigma$.
Poët.	$\tilde{\upsilon}\mu\epsilon\tilde{\iota}\varsigma$,	$\tilde{\upsilon}\mu\epsilon\tilde{\iota}\tilde{\omega}\nu$,	$\tilde{\upsilon}\mu\tilde{\iota}\nu$.	

Οἱ.

Singulariter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.		$\omicron\tilde{\upsilon}$,	$\omicron\tilde{\iota}$,	$\acute{\epsilon}$.
Dor.		$\epsilon\tilde{\upsilon}$,		$\left\{ \begin{array}{l} \mu\acute{\iota}\nu *, \\ \iota\acute{\iota}\nu. \end{array} \right.$

* *Mis*, pro *ejus*, *ipsius*, vel *illius*, indeclinabile, et significat *ipsum*, *ipsam*, *ipso*s, *ipsas*.

Æol.

Æol.	εὖ.	
Ion.	ἔο,	ἔέ.
Poët.	{ εἶο. ἔοθεν. Parag. ἔθεν. Sync.	

Dualiter.

Nom. Gen. Dat. Acc.

Com.	σφί,	σφίν.
Poët.	{ σφωέ, σφεέ.	σφωίν.

Pluraliter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	σφεῖς,	σφῶν,	σφίσι,	σφᾶς.
Dor.	σφεῖς,			σφέ.
Ion.	σφέες,	σφέων,	σφίν,	σφέας.
Poët.		σφείων	{ σφί, σφίν,	{ σφέ.

M. F. N.

Com.	Σός, σή, σόν,
Dor.	τεός, τεά, τεόν,

M. F. N.

Com.	᾽Ος, ἥ, ὄν.
Poët.	ἰός, ἐή, ἰόν.

τῆνος pro ἰκεῖνος D.

A plurali ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, Dor. αἰμός, αἰμά, Poët. αἰμή, αἰμόν· ὑμός, ὑμή, seu ὑμά, ὑμόν, pro ὑμέτερος, ὑμέτερα, ὑμέτερον· σφός, σφή, seu σφα, σφόν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον· ἕτος, et ἰκεῖνος, Æol.

Attici, cum rem præsentem quasi digito indicant, addunt , in fine: ut, ὑποσὶ, ταχὶ, ταλονὶ in neutro

neutro verò ταῦτοί, et sæpius, τατί· in plurali προ
ταῦτα, ταυλί. Sic ἐκείνοσί, ἐκείνῃ, &c.

Iones, ante vocales longas, ultimæ syllabæ
horum pronominum præponunt ε· ut, Sing. ἔτος,
τῆλέ, τῆλώ, Dual. τῆλώ, τῆλειν, Plur. τῆτών, τῆλοισι,
τῆλέας· Sic αὐτή, ταυτή· Sic αὐτός, αὐτές, αὐτέω.
Et etiam in pronominibus compositis: ut,
ἐμαυτέ, ἐμαυτέω, et ἐμωυτές, ἐμωυτέω· σεαυτέ, σεωυτέ,
δωυτέω.

Dialecti in VOCE ACTIVA.

INDICATIVUS.

Sing.	Dual.	Plural.
Ω, εις, ει, εἶον, εἶον, ὀμεν, εἶε, εἶσι.		
η, η, Acol.		ομεν, οἷ Dor.
εῖ, ε, Dor.		

Imperfectum, et Aoristus β.

ον, ες, ε, εἶον, ἔτην, ὀμεν, εἶε, ον.		
σλον, σκες, σκε, fine augmento. I. et P.		οσαν B.

Futurum α.

ω, εις, ει, εἶον, εἶον, ὀμεν, εἶε, εἶσι.		
ω, εἶς, εἶ, εἶτον, εἶτον, εἶμεν, εἶτε, εἶσι Att.		
ῶ, εῖς, εῖ, εἶτον, εἶτον. { ἔμεν, } εἶτε, { ἔνι, } D.		
ῶ, εἶς, εἶ Ion. et Poet. in verbis quintæ conjugat.		

Aoristus

O P T A T I V U S.

Præfens, Præt. Aor. β. et Fut. α. et β.

Sing.

Dual.

Plural.

οἶμι, οἶς, οἶ, | οἶλον, οἶτην, | οἶμεν, οἶτε, οἶεν.
οἶμες D.

Aoristus α.

αἶμι, αἶς, αἶ, | αἶλον, αἶτην, | αἶμεν, αἶτε, αἶεν.
αἶα, αἶας, αἶε, &c. Α. αἶμες Dor.

S U B J U N C T I V U S.

In omnibus temporibus.

Sing.

Dual.

Plural.

ω, ης, η, | ἦλον, ἦτον, | ὠμεν, ἦτε, ὠσεν.

I N F I N I T I V U S.

Præf. et Fut. α.

Perf.

εἶν.

ἔναι.

ἔμεν Ion.

ἔμεν I.

ἔμεναι A. D.

ἔμεναι D. A.

ἔμμεναι P.

Aor. α.

Aor. β. et Fut. β.

εἶ.

εἶν.

ἔμεναι A. D.

εν D. εἶεν. I.

P A R T I C I P I A.

Præf.

Perf.

ων, οσα, ον.

ως, ὧα, ὄς.

οῖσα D.

ὦν Ae. ut, εἰρηκῶν, pro εἰρηκώς.

οῖσιν Ae.

ὡσα, ὡς A.

G g

Aorist.

Aorist. α.

Fut. α.

ας, ασα, αν.
αις, αισα, αιν Aeol.

ῶν, ῥσα, ῑν.
οῖσα D.

Aorist. β.

Fut. β.

ῶν, ῥσα, ῑν.
οῖσα D.
εῖσα Ae.

ῶν, ῥσα, ῥν, A.
έων, έυσα, έον I.

Dialecti in VOCE PASSIVA.

INDICATIVUS.

Præfens.

Sing.

Dual.

Plural.

έμαι, η, είαι, | όμεθον, εσθον, εσθον, | όμεθα, εσθε, ονται.
εαι I.
ηαι P.
αι Att.
όμεθα D. I.
όμεθαι Aeol.

Imperfectum.

έμην, υ, είο, | όμεθυν, εσθον, έσθην, | όμεθα, εσθε, οντο.
εο I.
ευ D.
εφν, σχιλο I. P.
όμεσθα A.

Aoristus β.

ην, ης, η, | ήον, ήτην, | ημεν, ητε, ησαν.

υ B. et Ion.

Futurum β. et Paulo post Futurum.

ομαι, η, είαι, | όμεθον, εσθον, εσθον, | όμεθα, εσθε, ονται.
εαι I.
ηαι P.
όμεσθαι A.

Præteritum

Præteritum Perfectum.

μαι, σαι, ται, | μεθον, θον, θον, | μεθα, θε, ται, vel
μεινοι εισι.
 μισθα A. αλαι I.

Plusquam Perfectum.

Sing.	Dual.	Plural.
μην, σο, το,	μεθον, θον, θην,	μεθα, θε, το, vel
		μεινοι ησαν
		μισθα A. ατο I.

Aoristus α.

θην, θης, θη, | θητον, θήτην, | θημεν, θητε, θησαν.
θεν Ion.

Futurum α.

θήσομαι, ση, σέλαι, | θησόμεθον, θήσεσθον, σθον, | θησόμεθα,
σαι I. [εσθε, σελαι]
 μισθα D.

IMPERATIVUS.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plural.
ε, έσθω	εσθον, έσθων,	εσθε, έσθωσαν.
ε Ion.		έσθων Att.

Cætera tempora nullâ Dialecto variantur.

OPTATIVUS.

Præf. Fut. α. et β. et Paulo p. Fut.

Sing.	Dual.	Plural.
είμην, οιο, οίσο,	οίμεθον, οισθον, οίστην,	οίμεθαι, οίσθε, οιντο,
		οίμιστα A. οίατο
		[I. P.

Aoristus α. et β.

εἶπν, εἶπς, εἶπ, | εἶπλον, ἦπν, | εἶπμεν, ἦε, ἦσαν.
 εἶπμεν, εἶτε, εἶν Syn.
 εἶμες D.

SUBJUNCTIVUS.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plural.
ᾠμαι, ἦ, ἦται, ᾠμεθον, ποθον, ποθον, ᾠμεθα, ποθε, ᾠται.		
εαι Ion.		ᾠμεσθα A.
ναι P.		

Aoristus α. et β.

Sing.	Dual.	Plural.
ᾤ, ᾤς, ᾤ, ᾤτον, ᾤτον, ᾤμεν, ᾤτε, ᾤσι.		
		ᾤμες Dor. ᾤντι Dor.
ᾤω, ᾤς, ᾤσι, &c. I.		ᾤομεν } Ion. Poet. ᾤομεν }

INFINITIVUS.

Aoristus α. et β.

ᾤναι, ᾤμεναι Dor. ᾤμεν Ion.

Dialecti in VOCE MEDIA.

INDICATIVUS.

Aoristus α.

Sing.	Dual.	Plural.
ᾤμηνω. ω, ᾤο, ᾤμεθον, ᾤσθον, ᾤσθην, ᾤμεθα, ᾤσθε, ᾤο,		
αο		μεσθα A.
α Dor.		

Aoristus

Aoristus β.

όμην, ὤ, ἔλο, | όμεθον, εσθον, έσθην, | όμεθα, εσθε, ονλο.
 εο Ion. μεσθα A.

Futurum α.

ομαι, η, ελαι, | όμεθον, εσθον, εσθον, | όμεθα, εσθε, ονλαι.
 ὤμαι, ἦ, εῖται Dor. et Att.
 εὔμαι D. έαι Ion.

Futurum β.

ἔμαι, ἦ, εῖται, | έμεθον, εῖσθον, εῖσθον, | έμεθα, εῖσθε, ἔνλαι.
 εαι I. εσθε, εονλαι I.
 ηαι P.

Part. Futurum β.

τυπέμενος, τυπεύμενος Dor. Aeol.

IMPERATIVUS.

Aoristus α.

Sing.	Dual.	Plural.
αι, άσθω,	ασθον, άσθων,	ασθε, άσθωσαν.
		άσθων A.

In cæteris habent Dialectos communes cum activis, et passivis.

Dialecti VERBORUM CONTRACTORUM.

INDICATIVUS.

Præfens 1. Conjug.

Sing.	Dual.	Plural.
έω, ὦ, εῖς, εἵ,	εἶτον, εἶτον,	ἔμεν, εἶτε, ἔσι.
		εὔμεν, εὔνι.
		et εὔνι Dor.
		εὔσ. Ae.

Præfens

Præfens 2.

ὄω, ὦ, ὤς, ὤ | ὤτον, ὤτον | ὤμεν, ὤτε, ὤσι.
 ὦ, ὦς, ὦ, ὦτοι, &c. Dor.
 ὄω, ὀάς, ὀά, ὄωμεν, &c. Poet.
 ἔω, ἔως, ἔει, &c. Ion.

Præfens 3.

ὄω, ὦ, οἷς, οἷ, | ὤτον, ὤτον, | ὤμεν, ὤτε, ὤσι.
 ὤμεν, ὤντι Dor.

Imperfectum 1.

ἔν, εἰς, εἰ, | εἶτον, εἶτην, | ἔμεν, εἶτε, ἔν.
 ἔσκον, &c. Poet. Ion. εἶν Dor.
 εἶν Att.

Imperfectum 2.

ὤν, ὤς, ὤ, | ὤτον, ὤτην, | ὤμεν, ὤτε, ὤν.
 ὤς, ὤ, ὤτον, ὤτην Dor. εἶν Ion.
 ὤσκον, &c. Ion.
 ὤα Poet.

Imperfectum 3.

ἔν, ἔς, ἔ, | ἔτον, ἔτην, | ἔμεν, ἔτε, ἔ.
 ἔσκον &c. Ion. ἔσαν B.

IMPERATIVUS.

Præfens 2.

εἰ, εἰτω, | εἶτον, εἶτων, | εἶτε, εἶτωσαν.
 εἶτων Att.

Præfens 2.

α, ἄτω, | ἄτον, ἄτων, | ἄτε, ἄτωσαν.
αα Poet. ἄων Att.

O P T A T I V U S.

Præfens 1.

Sing.	Dual.	Plural.
οἶμι, οἶς, οἶ,	οἶτον, οἶτην,	οἶμεν, οἶτε, οἶεν.
οἶη, οἶης, οἶη, &c. Att.		
οἶην, οἶης, οἶη, &c. Dor.		

Præfens 2.

ῥῆμι, ῥῆς, ῥῆ,	ῥῆτον, ῥῆτην,	ῥῆμεν, ῥῆτε, ῥῆν.
ῥῆη, ῥῆης, ῥῆη, &c. Att.		

Præfens 3.

οἴμι, οἴς, οἴ,	οἴτον, οἴτην,	οἴμεν, οἴτε, οἴεν.
οἴη, οἴης, οἴη, &c. Att.		
οἴην, οἴης, οἴη, &c. Dor.		

S U B J U N C T I V U S.

Præfens 1.

Sing.	Dual.	Plural.
ῶ, ῥῆς, ῆ,	ῆτον, ῆτην,	ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῆσι Ion.		ῶσι Dor.

Præfens 2.

ᾶ, ᾶς, ᾶ,	ᾶτον, ᾶτην,	ᾶμεν, ᾶτε, ᾶσι.
ᾶς, ᾶ,	ᾶτον, &c. Dor.	

INFINI-

I N F I N I T I V U S.

Præfens 1.

εἶν, εἶμεναι Att. εἶν Dor. ἦν, et εἶς Aeol. ἤμεναι Poet.

Præfens 2.

ᾄν, ᾄμεναι Att. ἦν Dor. αἶς Aeol. ᾄαν Poet. ἤμεναι Poet.

Præfens 3.

ὤν, ὀμεναι Att. ὄς et ὄν Aeol. εἶν Dor. ὀμμεναι Poet.

Defunt Voces Passiva, et Media.

Dialecti Verborum in μι.

I N D I C A T I V U S.

Præfens 1. Conjug.

Sing.	Dual.	Plural.
ἡμι, ἡς, ἡσι, ἡτι Dor.	εἶον, εἶον,	εἶμεν, εἶε, εἶσι. εἶμεν Ion. εἶτι Dor. εἶσι Ion.
	ἦον, ἦον,	ἦμεν, ἦε, ἦτι Dor.

Præfens 2.

ἡμι, ἡς, ἡσι, αἶ Dor.	αἶον, αἶον,	αἶμεν, αἶε, αἶσι. αἶτι Dor. αἶσι Ion.
----------------------------	-------------	---

Præfens 3.

ὠμι, ὠς, ὠσι, αἶ Dor.	ὠιον, ὠιον,	ὠμεν, ὠε, ὠσι. ὠτι Dor. ὠσι Ion.
----------------------------	-------------	--

Præfens 4.

υμι, υς, υσι,	υιον, υιον,	υμεν, υἶε, υσι. υτι Dor. υσι Ion.
		Imper-

Imperfectum, et Aoristus β. 1.

ἦν, ἦς, ἦ, | ἔτον, ἔτην, | ἔμεν, ἔτε, ἔσαν.
 ἔα, Ion. & Ion. ἔν Boeot.
 ἔν, εἰς, εἰ Att.
 ὄκον, ὄκες, ὄκε Poet. Ion.

Imperfectum, et Aoristus β. 2.

ἦν, ἦς, ἦ, | ατον, ἄτην, | ἀμεν, ἀτε, ἄσαν.
 ὄκον, ὄκες, ὄκε Poet. Ion. ἄν Boeot.
 ὦν, ἄς, ἄ Att.

Imperfectum, et Aoristus β. 3.

ὦν, ὡς, ὦ, | ὀτον, ὀτην, | ὀμεν, ὀτε, ὀσαν.
 ὄκον, ὄκες, ὄκε Poet. Ion. ὀν Boeot.
 ὦν, ὤς, ὤ Att.

Imperfectum, et Aoristus β. 4.

ὦν, ὤς, ὤ, | ὕτον, ὕτην, | ὕμεν, ὕτε, ὕσαν.
 ὦκον, &c. Ion.

Aoristus β.

ἔην, ἔς, ἔ, | ἦτον, ἦτην, | ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
 ἔα, Ion. ἔαν Boeot.

IMPERATIVUS.

Præfens 1.

εἰ, ἔτω. α Dor. η Æol. Poet. εἰ, εἰτώ Att.

Præfens 2.

ἄθι, ἄτω, | ἄτον, ἄτων, | ἄτε, ἄτῶσαν.
 η Att. α Dor.

Præfens 3.

ἔθι, ἔτω, & At. contract. ὠθι Poet. οἰ Dor.

H h.

OPTATIV-

O P T A T I V U S.

Præfens 1.

Sing.	Dual.	Plural.
εἶην, εἶς, εἴη,	εἴητον, εἴητην,	εἴημεν, εἴητε, εἴησαν. εἴμεν, &c. per Sync.

Præfens 2.

αἶην, αἶης, αἶη,	αἶητον, αἶητην,	αἶημεν, αἶητε, αἶησαν. αἶμεν, &c. per Sync.
ἦην, ἦς, ἦη Poet.		

Præfens 3.

οἶην, οἶης, οἶη,	οἶητον, οἶητην,	οἶημεν, οἶητε, οἶησαν. οἶμεν, &c. per Sync.
ῶην, ῶης, ῶη Att.		

S U B J U N C T I V U S.

Præfens 1.

Sing.	Dual.	Plural.
ῶ, ῆς, ῆ,	ῆτον, ῆτον,	ῶμεν, ῆτε, ῶσι. ἔωμεν Ion. ἔωμεν } Poet. ῆωμεν }

Præfens 2.

ῶ, ῶς, ῶ,	ῶτον, ῶτον,	ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶω } Poet.		

Præfens 3.

ῶ, ῶς, ῶ,	ῶτον, ῶτον, .	ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι Ion.		
ῶω, ῶης, ῶη Poet.		

INFINI-

INFINITIVUS.

Præfens 1.

ἶναι.

ἔμεναι, et ἡμεναι I. P.

ἔμεν Ion.

Aoristus β. 1.

εἶναι.

ἔμεναι Dor.

ἔμεν Ion.

Præfens 2.

ἄναι.

ἄμεναι Dor. ἄμεν Ion.

Aoristus β. 2.

ἦναι, ἡμεναι Dor. ἦμεν Ion.

Præfens 3.

όναν.

όμεναι Att. Dor.

όμεν Ion.

Aoristus β. 3.

ῆναι.

όμεναι Ion.

όμεν Ion.

Præfens 4.

ύναι.

ύμεναι Att. Dor.

ύμεν Ion.

Dialecti Vocis Passivæ Verborum in μι.

INDICATIVUS.

Præfens 1. Conjug.

εμαι, εσαι, εσαι.

η Att.

σαι Ion.

Præfens 2.

Sing.

Dual.

Plural.

εμαι, ασαι, αλαι, | άμεθον, ασθον, ασθον, | άμεθα, ασθε, αλται.

η Att.

σαι Ion.

Imperfectum 1.

ἐμην, ἔσο, ἔστο.
ἤμην, &c. A. εἰ Ion.
εὐ Dor.
& Ion.

Imperfectum 2.

ἔμην, αἶσο, αἶτο,
αἶο Ion.
ω Att.

3. Plural. ἐρίετο Ion.

Imperfectum 3.

ὀμην, ὀσο, ὀτο,
& Att.

IMPERATIVUS.

Præfens 1.

ἔσο, ἔσθω.
εἰ Ion.
& Att.
εὐ Dor.

Præfens 2.

αἶσο, αἶσθω.
ω Att.
αἶο Ion.

Præfens 3.

ὀσο, vel & Att. ὀσθω.
οἰ Dor.

Dialecti Vocis Mediae Verborum in μι.

INDICATIVUS.

Aoristus β. 1.

ἐμην, ἔσο, ἔστο.
εἰ Ion.
& Att.
εὐ Dor.

Aoristus β. 3.

ὀμην, ὀσο, ὀτο.
& Att.

IMPERA-

I M P E R A T I V U S.

Aoristus β. 1.

έσο, έσθω.

εο Ion.

ε Att.

ευ Dor.

Aoristus β. 3.

έσο, έσθω.

ε Att.

IN adverbii, et conjunctionis terminationibus
paucæ observantur dialecti; scilicet, σθεν, et σθε,
proθεν, et θε, et contra in adverbiiis localibus: ut,

ἐπιθεν, pro ὀπισθεν, *retro*;βαβαιᾶξ, *para*, pro βα-
βαι·

ἀληθῆως pro ἀληθῶς, &c.

Ionicè;

πότε, pro πότε, *quando*;ὅκα et ὅκα pro ὅτε, *ali-*
quando;μὲς pro μὲν, *quidem*;αἰῆς pro αἰεῖ, *semper*;μόγισ, *vix*, pro μόλις·

δῆ pro δέ, Atticè;

ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, *hic*;ἐνδε pro ἐνδον, *intus*;κάλως pro καλῶς, *pulchre*;εἰκά, pro εἶπεν, *si*;ἐμπροθεν pro ἐμπροσθεν,
ante;ἄλλοτα pro ἄλλοτε, *alias*,
Doricè.

IN Præpositione inveniuntur

ἐν pro ἐν.

εἰν pro ἐν.

ἀπαὶ pro ἀπό·

παραι pro παρά·

καταὶ pro κατά·

ἱπαὶ pro ὑπό, Poeticè.

πρωτὶ pro πρὸς·

παρ pro παρὰ, Dor.

ἀμπὶ pro ἀμφὶ, *circum*;ζα pro διὰ in composi-
tione: ut, ζαβάλλειν
pro διαβάλλειν, *calum-*
niari, Æol.

Litterarum Nexus et Abbreviationes.

αλ	αλ	μτ	μετὰ	χ	σαν
αν	αν	μρ	μὰρ	α	σχ
απο	ἀπο	μθ	μεθ	α	σσ
αυτ	αὐτ	μ	μὲν	α	τ
αι	αι	μμ	μεν	α	των
αγ	γὰρ	μν	οἶον	α	των
αδ	δια	μν	οὗτος	α	του
αε	ευ	μν	ος	α	τ
αζ	εν	μν	παρα	α	τ
αη	ει	μν	προ	α	τα
αθ	ει	μν	πω	α	της
αι	ειναι	μν	περι	α	τον
ακ	εξ	μν	περ	α	το
αλ	ερ	μν	πρ	α	την
αμ	ην	μν	ρω	α	τρ
αν	στι	μν	ρι	α	υπο
αο	κατα	μν	σπ	α	υπ
απ	και	μν	στα	α	υν
αρ	και	μν	σθαι	α	υι

*Lately printed by M. POTE, ETON; Sold also at
No. 2. Crane-Court, Fleet-Street, LONDON.*

THE ACCIDENCE, or first Rudiments of the
Latin Tongue. A new Edition revised.

THE LATIN GRAMMAR, with the *Profodia* and
Construings complete. A new Edition, revised
and improved.

EXEMPLA MINORA; or New English Examples, to
be turned into Latin; adapted to the Use of the
Lower Forms.

SHORTER EXAMPLES; or Second Book of English
Examples.

EXEMPLA MORALIA; or third Book of English
Examples.

FARTHER ENGLISH EXAMPLES; or Book of Cau-
tions, in rendering *English* into *Latin*, containing,

1. *Cautions for Children in making Latin,*
2. *Useful Observations for the young Beginner,*
3. *Figura, or the Figures of Construction, &c.*

HISTORIA ANTIQUA; or, Antient History, to be
rendered into *Latin*: containing,

1. *The History of the Heathen Deities.*
2. *The Antient History of Greece.*
3. *The Antient History of Rome.*
4. *The Antient History of Britain.*

The Seventh Edition, improved. To which are now
added, Maps of Antient *Greece* and *Britain*, with
a Plan of *Old Rome*.

WILLYMOTT'S Peculiar Use and Signification of
certain Words in the *Latin Tongue*: or, a Col-
lection of Observations, wherein the elegant Sense
of *Latin* Words is fully explained by proper
English Examples. A new Edition revised.

WILLYMOTT'S English Particles, exemplified in
Sentences, designed for Latin Exercises, with the
proper rendering of each article.

*The above Examples are adapted to the Rules of the
Latin Grammar.*

Lately printed, &c.

ELECTA ex OVIDII METAMORPHOSEOS LIBRIS,
cum Annotatiunculis in gratiam Rudiorum. Editio
Nova, recensita, et in usum Juventutis casti-
gata.

ELECTA ex OVIDIO et TIBULLO, 2 part. Recen-
sita et in gratiam Rudiorum. Notis Aucta.

M. T. CICERONIS OPUSCULA; hoc est Cato Ma-
jor seu, de Senectute; Lælius, seu, de Amicitia;
Paradoxa; Somnium Scipionis; Præfigitur ejus-
dem **M. T. CICERONIS VITA LITERARIA,** nunc
primum in lucem data. Editio altera.

C. JULII CÆSARIS de Bello Gallico, Commenta-
riorum Libri V. Accessere Index Geographicus,
et Galliæ veteris, ad Cæsarem, Tabula. Editio ad
usum Juventutis accommodata.

EXCERPTA ex C. Corn. Tacito. De Situ, Moribus
et Populis Germaniæ; etiam Julii Agricola Vita.
In usum Juventutis. Cum Notis.

EXCERPTA ex Martialis Epigrammata, notis emen-
data.

QUINTI HORATII Flacci Opera, ad fidem Editio-
num optimarum castigata, curâ E. Harwood,
S. T. P. 12mo.

N. B. Exemplaria nonnulla Chartæ Elegantissimæ
imprimuntur.

SELECTÆ e Profanis Scriptoris Historiæ, quibus
admista sunt varia honesta vivendi Præcepta ex
iisdem Scriptoribus deprompta.

CELLARII GEOGRAPHIA ANTIQUA, recensuit S.
PATRICK, cum Tabulis Geograph. 8vo.

A SELECTION of M. CORDERY'S COLLOQUIES;
in Four Parts; the Two First accompanied with
a Literal Translation. To which are added Two
Vocabularies, calculated for the Use of Young
Beginners in the Latin Tongue. By the Rev. J.
FARRER.

